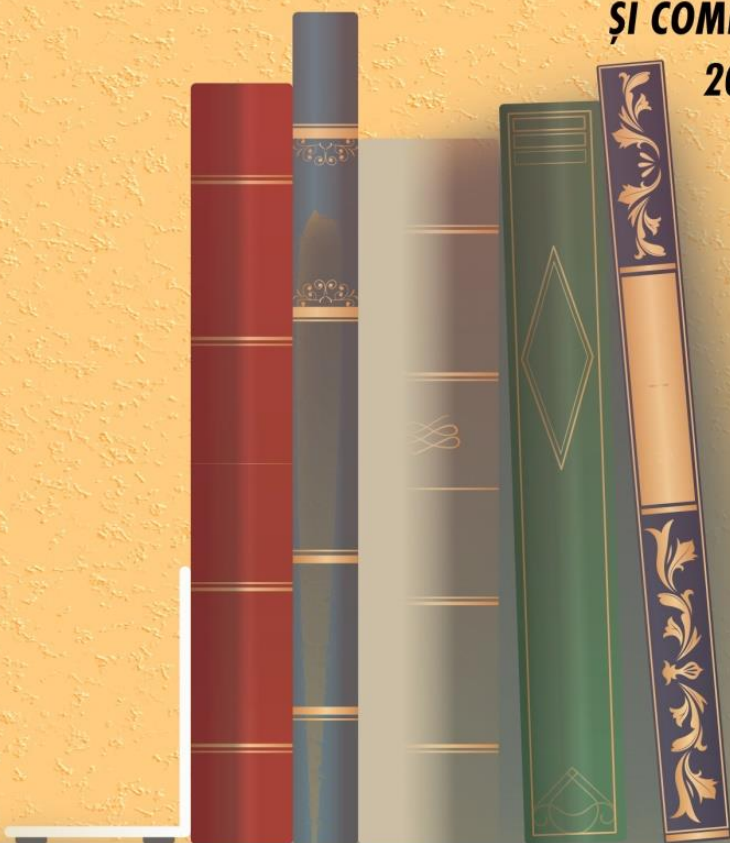

SCRIITORI ȘI PUBLICIȘTI IEȘENI CONTEMPORANI

ANIVERSĂRI
ȘI COMEMORĂRI
2026

Editura *Asachiana*
Iași • 2026

**SCRIITORI ȘI PUBLICIȘTI IEȘENI
CONTEMPORANI**

ANIVERSĂRI ȘI COMEMORĂRI

2026

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ „GH. ASACHI” IAȘI
Scriitori și publiciști ieșeni contemporani.
Aniversări și comemorări 2026 /
Biblioteca Județeană „Gh. Asachi” Iași.

Iași: Asachiana, 2026
ISSN 3061-3833
ISSN-L 3061-3833

Redactor: Constantin ACOZMEI

Copyright © – Toate drepturile rezervate

Biblioteca Județeană „Gh. Asachi” Iași
Bd. Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 10, 700063
Telefon: (+4) 0332 110044
E-mail: contact@bjiasi.ro
Web: <http://www.bjiasi.ro/>

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ
Gh. Asachi IAȘI

**SCRIITORI ȘI PUBLICIȘTI IEȘENI
CONTEMPORANI
ANIVERSĂRI ȘI COMEMORĂRI
2026**

Editura *Asachiana*
Iași • 2026

NOTĂ:

Ordinea personalităților a fost stabilită în funcție de luna și ziua nașterii, în secțiunea „Aniversări”, respectiv de luna și ziua morții, în secțiunea „Comemorări”.

Schițele biografice fost preluate din volumul „Scriitori și publiciști ieșeni contemporani. Dicționar. 1945-2008” de Nicolae Busuioc, ediția a 3-a, revăzută și adăugită. Iași, Editura „Vasiliana '98”, 2009. În consecință, din lucrare lipsesc scriitorii care nu figurează în dicționar.

Selecția a fost efectuată de Constantin Acozmei, bibliograf în cadrul Serviciului Evidență, Prelucrare, Informare Bibliografică.

ANIVERSĂRI

IANUARIE

FAIFER Laurențiu, n. 1 ianuarie 1916, Iași - m. 6 ianuarie 1974, în Iași. **Dramaturg și profesor**. Liceul Național și Seminarul pedagogic universitar din Iași (1934), apoi Facultatea de Litere și Filosofie a Universității *Al. I. Cuza* (absolviță în 1940) și Academia Pedagogică (1941). Profesor în învățământul general și liceal la Iași, Fălticeni, Alba Iulia, Roman și din nou la Iași, la Liceul Internat *C. Negruzzi* și Școala Normală *V. Lupu* (1941-1955). Din 1955, lector și conferențiar la Institutul Interregional de Perfecționare a Cadrelor Didactice. Autor al unor lucrări de metodică, studii de istorie literară, versuri și piese de teatru, a colaborat la *Flacăra Iașului*, *Revista de pedagogie*, *Gazeta învățământului*, *Probleme de metodică* ș.a. Drama istorică *Alexandru Lăpușneanu* a fost inclusă în antologia *Dramaturgi ieșeni contemporani* (1970). Apare postum volumul *Teatru* (Iași, Glasul Bucovinei, 1994), cu o opinie de Al. Piru și un profil semnat de acad. Constantin Ciopraga.

ZĂSTROIU Remus, n. 18 ianuarie 1936, în București. **Istoric literar și eseist**. Gimnaziul la Liceul *C. Dobrogeanu-Gherea* București (1947-1950), Liceul Militar de Marină, Galați (1950-1954), Școala Superioară Militară de Marină, Constanța (1954-1957), Facultatea de Litere a Universității *Al. I. Cuza* din Iași (1958-1963). Este membru al Société d'Etudes *B. Fundoianu*, cu sediul la Paris, corespondent al Societății pentru România. Doctor în filologie (1990), cu teza *Contribuția presei periodice la dezvoltarea literaturii române (1800-1880)*. Cercetător științific principal la Institutul de Filologie *A. Philippide* Iași, coordonator al Departamentului de istorie literară, redactor șef al revistei *Anuar de lingvistică și istorie literară*, seria B, istorie literară (din 1964). Debutează cu recenzii (1966). Colaborări la *Iașul literar*, *Revista de istorie și teorie literară*, *Evenimentul*, *Curierul de Iași* etc. Deținător al Premiului *Timotei Cipariu* al Academiei Române (1979) pentru realizarea, în colaborare, a *Dicționarului literaturii române de la origini până la 1900* (București, Editura Academiei, 1979). Contribuții, de asemenea, la realizarea *Dicționarului literaturii române de la 1900 la 1950*, Partea I (A-B) și a *Dicționarului general al literaturii române (DGLR)*. Autor al *Istoriei*

Teatrului din Timișoara, (Tübingen, Institutul șvabilor dunăreni, Germania). Împreună cu Leon Volovici îngrijește ediția **Judaism și elenism** de B. Fundoianu (București, Editura Hasefer, 1999). Organizator al simpoziunilor internaționale: *Relații literare și culturale germano-române* (Iași, 1992), *B. Fundoianu / B. Fondane* (Iași, 1994), *Centenarul B. Fundoianu / B. Fondane* (Iași, 1998), *Identitatea limbii și a literaturii române în perspectiva globalizării*, în colaborare (Iași, 2002). Studii și articole (selectiv): *Deutsch und rumänische Bühnentradiation: ein deutscher Regisseur in Rumänien* – Karl Heinz Martin, în *Wissenschaftsstrukturen in Rumänien vor und nach 1989. Funktionsmodelle und Entwürfe*, Tübingen, 1998; *Les premières années de B. Fondane*, în „Cahiers Benjamin Fondane”, 2/Automne 1998, Ierusalim; *Les Cahiers d'un „inactuel”. B. Fondoane journaliste*, în „Cahiers Benjamin Fondane”, Paris – Jerusalem, 2003, nr. 6; *Einige Beobachtungen hinsichtlich des sozialen und beruflichen Status des rumänischen Journalisten in 19. Jahrhundert*, în *Deutschsprachige Öffentlichkeit und Presse in Mittelest - und Südosteuropa (1848–1948)*, Iași - Konstantz, Editura Universității Al. I. Cuza - Hartung-Gorre Verlag, 2008, pp. 75-83. Numeroase studii de istorie a literaturii române și de istorie a presei periodice.

SAIZU Ioan (E. Nora), n. 11 ianuarie 1931, Iași - m. 18 august 2005, Iași. **Istoric și poet**. Studii primare la *Spiru Haret*, Școala medie tehnică de comerț din Iași, apoi Facultatea de Filologie-Istorie, secția istorie, a Universității Al. I. Cuza din Iași (1953-1957). Diplomat universitar în specialitatea istorie. Din 1958, cercetător stagiar, apoi cercetător și cercetător principal la Institutul de Arheologie A. D. Xenopol, Filiala Iași a Academiei. Doctor în istorie (din 1972). Laureat în două rânduri al Premiului Academiei Române (1981 și 1999). Debutază cu versuri în **77 dedicații pentru statornica demnitate** (P. Neamț, 1977). Realizează, în colaborare, volumele **Cultură și economie** (Iași, Junimea, 1986), **Eminescu: sens, timp și devenire istorică**, vol. 1-2 (Iași, 1988-1989). Sub semnătura I. Saizu-Nora publică volumele de versuri **Ca o pasăre plâpândă**, (Iași, Moldova, 1991), **Eu știu că îngerii nu plâng** (Iași, Institutul European, 1993), **Fântâni cerești** (Iași, Europa XXI, 1994), **Singur la altarul vieții** (Glasul Bucovinei, 1995), **Armonii din orgi divine** (Iași, Noël, 1995), **În fața veșniciei** (Iași, Noël, 1997). Publică, de asemenea, volumul de eseuri **Eminescu - cât veșnicia** (Iași, Noël, 1997), apoi **Singur pe-un bizar aisberg** (Noël, 1997), **Poezie, templu sacru** (Helios, 1999), **Nu toți au Paradisul** (Helios, 1999), **Patima sublimă**

(Noël, 2001), *Lumea-i alta* (Helios, 2001), *Reflecții minore pe teme majore* (Helios, 2002). Este și autorul a numeroase volume cu subiect istoric cât și al jurnalului memorialistic *Reflecții și însemnări la trecerea prin timp* (1999), devenit la ediția a doua *Însemnări și reflecții* (2000). A realizat 13 monografii și peste 150 de studii și articole de specialitate. Colaborator la *Luceafărul*, *România literară*, *Magazin*, *Convorbiri literare*, *Cronica*, *Ateneu*, *Flacăra Iașului*, *Opinia*, *Realitatea*, *Curierul de Iași*, *Academica*, *Opinia studentească*, *Neamul Românesc* ș.a.

ANDRIESCU Alexandru, n. 12 ianuarie 1926, Gâștești, com. Topile, Pașcani - m. 23 ianuarie 2014, Iași. **Filolog, critic și istoric literar.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Liceul *Ștefan cel Mare* din Suceava, Facultatea de Litere din Iași, licențiat în limba și literatura română (1951), doctor în filologie (1975). Profesor la Facultatea de Litere, Universitatea *Al. I. Cuza* Iași, unde a susținut cursuri de limba română, istoria limbii române literare, lingvistică generală și stilistică. Lector de limbă și literatură română la Universitatea din Dijon, Franța (1968-1971), decan al Facultății de Litere (1985-1990), director la Institutul de Filologie Română *A. Philippide* al Academiei Române (1985-1990), director al Centrului de Cercetare și Editare a Textelor Românești Vechi *Monumenta Linguae Dacoromanorum* și al proiectului de editare a *Bibliei lui Șerban Cantacuzino* (1997-2002), conducător de doctorat în specialitatea *Filologie* și membru, mai mulți ani, în Comisia Națională de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare. A condus sau a fost în redacția mai multor reviste științifice, literare sau de cultură: *Cronica* (1966-1968), *Collegium* (redactor șef între 1985-1988), *Analele științifice ale Universității „Al. I. Cuza” Iași* (redactor șef, la seria *Lingvistică* între 1994-2001), membru în colegiul de redacție al revistei *Timpul* (1993 și în prezent). Debutază în *Iașul literar* (1950), iar editorial cu volumul de critică literară *Disocieri* (Junimea, 1973). Colaborează cu studii, articole, eseuri, cronici literare, recenzii și note la numeroase reviste de specialitate, literare și de cultură: *Adevărul literar și artistic*, *Analele științifice ale Universității „Al. I. Cuza” din Iași*, *Anuar de lingvistică și istorie literară*, *Ateneu*, *Cahiers roumaines d'études littéraires*, *Cronica*, *Convorbiri literare*, *Cum vorbim*, *Dacia literară*, *Dacoromania*, *Jahrbuch für Östliche Latinität*, Freiburg / München, *Ethos*, *Limba română*, *Limbă și literatură*, *Luceafărul*, *Manuscriptum*, *Revista de istorie și teorie literară*, *România literară*, *Studii și cercetări științifice* ș.a. Deține Premiul Uniunii

Scriitorilor pentru debut literar (1973); Premiul Uniunii Scriitorilor pentru ediții critice, Gib I. Mihăescu, *Opere*, III, *Rusoaica* (Minerva, 1995); Premiul Academiei Române *Bogdan Petriceicu Hasdeu* pentru volumul I din ediția (în colaborare) *Monumenta linguae dacoromanorum, I. Geneza, Biblia de la București 1688* (Editura Universității Al. I. Cuza, 1991), Premiul *Cartea universitară* pentru *Biblia de la București 1688, XI. Liber Psalmorum*, la Salonul Internațional de Carte Românească, XII, (Iași, 2003). Publică volumele *Relief contemporan* (Junimea, 1974), *Stil și limbaj* (Junimea, 1977), *Limba presei românești în secolul al XIX-lea* (Junimea, 1979), *Studii de filologie și istorie literară* (Editura Universității Al. I. Cuza, 1997), *Psalmii în literatura română* (Editura Universității Al. I. Cuza, 2004); colaborează la volumele: *Studii de istoria limbii române literare. Secolul al XIX-lea* (1969), *Prelegeri de limba română* (1982) și *Limba română literară în texte fundamentale din secolele al XVI-lea - al XVII-lea* (1987) și semnează studiul introductiv *Locul „Albinei” lui Asachi în istoria publicațiilor periodice românești* la volumul *Albina Românească. 1829-1849. Indice*, Vol. I-II, de Lenuța Drăgan și Mariana Stescu, Iași, B.C.U., 1999. Realizator al unor temeinice ediții critice între care *Opere*, I-V de Gib I. Mihăescu (Minerva, 1976-1995), *Rusoaica*, de Gib I. Mihăescu (Minerva, 1990 și 1995: Polirom, 2004), *Studii de istoria limbii române literare* de G. Ivănescu (Junimea, 1989), *Monumenta linguae dacoromanorum, Biblia 1688* (în colaborare), *Geneza* (1988), *Exodul* (1991), *Leviticul* (1993), *Numeri* (1994), *Deuteronomul* (1997) și Gib I. Mihăescu, *Opere*, I-III, Fundația Națională pentru Știință și Artă, 2008. I se conferă de către Universitatea Al. I. Cuza Iași, în 1995, Diplomă de onoare pentru merite remarcabile în realizarea ediției critice a *Bibliei de la București (1688)* și titlul de *Professor emeritus* (în 2001 și 2008), iar Asociația Scriitorilor din Iași îi acordă, în 2001, Diplomă de excelență pentru întreaga activitate literară.

ISTRATI Ion, n. 19 ianuarie 1921, Alba-Hudești, județul Botoșani - m. 25 ianuarie 1977, Iași. **Prozator, poet și dramaturg.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Studii liceale la Dorohoi, Facultatea de drept și Facultatea de filologie la Iași. Debutează cu povestirea *Vin brașovenii* în revista *Flacăra*. Practică ziaristica la Iași, București, Suceava, Botoșani etc. Opera sa numără 36 volume de proză, poezie, teatru, dintre care amintim: *Bostanii* (1950), *Grâu înfrățit* (1950), *Balada Biczului* (1951), *Căruța cu cai* (1953), *Trandafir de la Moldova* (1953), *Macazul* (1955), *Din neagra*

țărănie (1957), *Prin țara Moldovei* (1958), *Cu dragă inimă* (1959), *Tinerețe fără tinerețe* (1959), *Milionarii* (1960), *La fântâna cu găleată* (1962), *Poveștile Ilenei* (1967), *Lumea lumilor mele* (1969), *Fanteziile Ilenei* (1973), *Satul fără țărani* (1974), *Păsări călătoare* (1975). Unele dintre scrierile sale au fost traduse în limbile franceză, engleză, germană, rusă și maghiară.

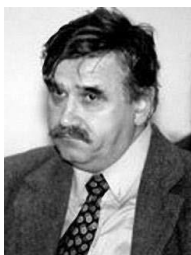

SPĂATARU Indira, n. 24 ianuarie 1971, în Iași. **Poetă și prozatoare**. Membră a Uniunii Scriitorilor din România. Studii gimnaziale și liceale la Iași, Facultatea de filosofie, Universitatea *Al. I. Cuza* din Iași. Obține atestatul în muzeologie (2000), muzeograf la Casa *V. Alecsandri*, Mircești și la Casa *Otilia Cazimir* din Iași. Colaborează cu grupaje de poezii la *Lucașfăurul*, *Ateneu*, *Hyperion*, *Poesis*, *Convorbiri literare*, *Dacia literară*, *Literatură și artă* etc. Este membră a Societății culturale *Junimea '90*, membră *CopyRo*. În 1995 îi apare volumul *Poeme* (Iași, *Cronica*), apoi *Seninătatea lemnului*, prefațată de Adrian Dinu Rachieru (Iași, *Cronica*, 1997), *Serile la Mircești* (Iași, *Timpul*, 1999), *Marele albastru*, prefațată de Emil Iordache (Iași, *Timpul*, 2000), *Sălbaticul anotimp* (Botoșani, *Axa*, 2005), pentru care primește premiul *M. Eminescu*, *În bucătăria Sylviei Plath* (București, *Vinea*, 2008). Obține mai multe premii la concursuri și festivaluri de poezie de la Baia Mare, Iași, Călărași, Bacău, București, Tecuci și Premiul Asociației Scriitorilor din Iași (1995).

CIOLCA Cătălin, n. 25 ianuarie 1941, la Urziceni, jud. Ialomița - m. 25 februarie 2016, Iași. **Poet, publicist și editor**. Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Școala primară și liceul la Urziceni (1947-1957), Facultatea de Limba și Literatura română a Universității din București, promoția 1966. Redactor la *Zori noi*, Suceava (1966-1968), redactor al revistei *Supliment literar* (Suceava), împreună cu Platon Pardău și George Sidorovici, bibliograf la Biblioteca județeană Suceava (1968-1970), redactor la *Vremea nouă*, Vaslui (1970-1973) și redactor al *Suplimentului Vremea nouă literară și artistică*, secretar literar la Teatrul *Lucașfăurul* din Iași (1973-1986), bibliograf principal la Biblioteca Centrală *M. Eminescu* Iași (1986-1990), redactor la revista *Cronica* (1990-1991), redactor și redactor șef la Editura *Omnia* (din 1991), redactor șef la *Revista română*, publicație culturală trimestrială editată la Iași de ASTRA (1996-1998).

Debutază cu versuri în *Steaua* (1964), colaborează la *Luceafărul*, *Convorbiri literare*, *Cronica*, *Flacăra*, *Timpul* etc., emisiuni la Radio Iași și București cu versuri, articole de critică și istorie literară. Autor al volumelor *Versuri* (București, E.P.L., 1968), *Discursuri și peisaje* (București, Cartea Românească, 1983), *Versuri pentru Ala* (Iași, Junimea, 1984), *Cartea Fălticenilor de la A la Z* (Iași, Omnia, 2005). Întocmește și îngrijește volumul *În memoria lui Gr. T. Popa. Studii, documente, mărturii* (Iași, Omnia, 1999). Realizează, în colaborare cu Natalia Dănăilă, *Joc la soare*, piesă de teatru pentru copii, jucată în premieră în anul 1975.

CUSIN Adi (Adolf), n. 26 ianuarie 1941, Gleiwitz - Germania - m. 21 martie 2008, în București. **Poet și publicist.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Studii la Liceul *C. Negruzzi* Iași (1956-1962), Facultatea de Filologie a Universității *Al. I. Cuza* (1962-1967). Redactor și șef secție la Redacția publicațiilor pentru străinătate București. Debutază cu poezia *Foc în Iașul literar* (1957). Colaborează la *Luceafărul*, *Amfiteatru*, *Convorbiri literare*, *Cronica*, *Ateneu* etc. Editorial debutază cu volumul *A fi* (1968). Publică în continuare *Umbra punților* (1970), *Starea a treia* (1974) și *Țara somnului* (1994). Prezent în *Antologie de poezie românească* (Grecia, 1974) și *Antologie de poezie românească* (Belgia, 1977). Obține Premiul revistei *Luceafărul* (1996) și Premiul *M. Eminescu* acordat de revista *Cronica* (1968).

HOLBAN Ion, n. 27 ianuarie 1916, la Iași - m. 14 februarie 1995, Iași. **Psiholog și eseist.** Școala primară la Rezina (pe malul Nistrului), Liceul *Cuza Vodă* la Huși, Facultatea de Drept și Filosofie la Iași. Obține licența în drept în 1937 și pe cea în filosofie în 1939. Împreună cu Vasile Pavelcu și M. Kapin, participă la organizarea Institutului psihotehnic din Iași. Lucrează ca psiholog la Laboratorul psihologic al Regionalei de căi ferate Iași, apoi cercetător principal la Centrul de științe socio-umane al Universității *Al. I. Cuza*. În 1985 devine profesor consultant. Obține titlul de doctor în psihologie cu *Personalitatea - factor coordonator în procesul muncii* (1970). Publică peste 15 volume de metodologie și investigație psihologică, sociometrie, modele de fișe psihopedagogice, teste de inteligență, eseuri etc. Dintre acestea, amintim: *Probleme de psihologia muncii* (1970), *Realizarea personalității, hazard sau știință?* (1971), *Testul de interese*

(1974), *O sinteză a metodelor* (coordonator, 1978), *Testele de cunoștințe* (1995). Publică numeroase cercetări și studii în reviste de specialitate, volume colective sau tratate academice. Este și autorul volumului de povești *Mihaela, prietena pădurii* (Junimea, 1990).

DUMITRESCU Marius, n. 28 ianuarie 1966, în Iași. **Filosof și eseist.** Absolvă Liceul Național în 1984 și Facultatea de Filosofie a Universității *Al. I. Cuza* în 1989, doctor în filosofie (1996). Stagii de specializare la Lille, Franța (1993) și la Birmingham, Anglia (1996), participă la reuniunile științifice internaționale de la Strasbourg (1990), Lausanne (1994), Paris (1996), Boston (1998), Quebec (1998) și Bologna (2000).

Profesor la Liceul industrial nr. 2 din Suceava (1989-1990), preparator, asistent și lector la Catedra de filosofie și logică de la Universitatea *Al. I. Cuza* Iași (1990-2000), conferențiar (2000-2003) și apoi profesor la Catedra de Istoria Filosofiei și Hermeneutică în cadrul aceleiași Universități. În anul 2004, în calitate de profesor invitat a susținut activități profesionale la Universitatea din Dijon, Franța. Debutează în revista *Dialog*, publică articole și eseuri în *Cronica*, *Axis*, *Revue roumaine de Sciences sociales*, *Dialog*, *Revista de filosofie*, *File de Filosofie* (Chișinău), *Ethos*, *Analele Universității „Al. I. Cuza”*, revista *Symposion*, editată de Academia Română etc., dar și în volume colective internaționale, apărute la prestigioasa editură Librairie Philosophique J. Vrin, Paris. Autor al volumelor *Descartes sau certitudinile îndoielii* (Iași, A92, 1996), premiat de Academia Română, *Ce se întâmplă când filosofia este luată în serios* (Iași, Cantes, 1999), *Dincolo de tainele filosofiei și ale filosofilor* (Iași, Tipo Moldova, 2002), *Platon în oglinda timpului. Periplu în antropologia filosofică* (Iași, Edict, 2002), *Alchimia devenirii umane* (Iași, Tipo Moldova, 2007), *Prelegeri de antropologie filosofică* (Iași, Performantica, 2007). Realizează, în colaborare, *Critic and doctrinal in Kant* (București, 1992), *Petre Botezatu. In memoriam. Itinerarii logico-filosofice* (Iași, Ankarom, 1996) și *Ștefan Lupășcu: un gânditor pentru mileniul trei*, vol. 2 (2001), *Ioan Petru Culianu - memorie și interpretare* (Iași, Editura T, 2002), *Violența în sport* (Suceava, Editura Universității din Suceava, 2006).

FEBRUARIE

ȚUGUI Haralambie, n. 10 februarie 1916, în Dorohoi - m. 12 octombrie 1996, Iași. **Poet.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Studii gimnaziale în orașul natal, apoi Liceul militar din Iași și trei ani la Academia militară București. Debutează cu volumul *Liane crude*. Publică versuri, articole, reportaje în *Flamuri*, *Pagini basarabene*, *Luceafărul*, *Universul literar*, *Curentul literar*, *Viața românească*, *Steaua*, *Orizont*, *Convorbiri literare*, *Cronica* etc. În 1939 publică al doilea volum de poezie *Prohod pentru zi*. Din 1941 este mobilizat pe frontul de Răsărit, apoi deportat, cu întreaga divizie, în gulagul sovietic. Repatriat în 1948, lucrează pe diverse șantiere, este pensionat de invaliditate, funcționează ca bibliotecar. După 27 ani de întrerupere redebutează cu volumul *Poezii* (1966). Este autorul a 16 volume, dintre care amintim: *Contrapunct în toamnă* (1969), *Sunetul bronzului* (1974), *Confesiunile pământului* (1979), *Al soarelui și-al umbrei* (1980), *Pe o apă visând* și volumul de proză *Memoria timpului* (1977). A rămas netipărită trilogia *Criva*, roman de proporții, o oglindă a conștiinței legăturilor multiple dintre oameni, a suferinței și speranței. Este deținător al Premiului Asociației Scriitorilor din Iași pentru volumul *Confesiunile pământului* (1979).

WEIDNER-CIUREA Rodica, n. 10 februarie 1931, în Iași - m. 2 februarie 2013. **Prozatoare.** Studii liceale la *Oltea Doamna* din Iași, Facultatea de Psihologie-Pedagogie a Universității Al. I. Cuza din Iași, ultimii ani la Universitatea *Victor Babeș* din Cluj-Napoca. Doctor în psihologie (1961). Parcurge toate treptele universitare, profesor la Universitatea *Babeș-Bolyai*, apoi la Conservatorul *Gh. Dima* din Cluj-Napoca. În anul 1980 se stabilește în Germania, unde a lucrat predominant în domeniul psihologiei medicale. Debutează în presa literară cu eseuri, articole, studii, își continuă activitatea publicistică în principalele reviste literare și de cultură din țară. Publică volumele: *Drama familiei destrămate* (București, Editura Enciclopedică, 1963), *Conflict între generații* (București, Editura Enciclopedică, 1965), *Pe urmele lui Quetzalcoatl* (Brașov, Orientul latin, 1999) și *Iașul copilăriei mele* (Sf. Gheorghe, Eurocarpatca, 2002).

TEODORESCU Alexandru, n. 12 februarie 1926, la Zamostea, jud. Suceava - m. 28 decembrie 2000, în Iași. **Istoric literar.** Face școala primară în satul natal (1932-1937), fiind apoi elev al liceului din Dorohoi (1941-1942, 1944-1945) și al Liceului A. T. Laurian din Botoșani (1942-1944). După ce obține diploma de bacalaureat (1945), se înscrie la Facultatea de Litere și Filosofie a Universității din Iași, pe care o va absolvi în 1949. Profesor la școala din Horodiștea, pentru scurt timp, se angajează din 1951 ca bibliotecar la Biblioteca Filialei Iași a Academiei Române, iar din 1954 se transferă, pe un post de cercetător științific, la Institutul de Istorie și Filologie din același oraș. Doctor în filologie din 1979, cu lucrarea *Lucian Blaga și cultura populară românească*, și-a desfășurat activitatea în calitate de membru și, între 1964 și 1970, de șef al Sectorului de istorie literară de la Centrul de lingvistică, Istorie literară și Folclor, devenit din 1990 Institutul de Filologie Română A. Philippide, instituție al cărei director a fost începând din 1970 și până în 1975. S-a pensionat în anul 1992, având titlul de cercetător științific principal gradul I. Rezultatele cercetărilor sale, contribuții de istorie literară, de folcloristică sau de literatură comparată, au apărut în *Studii și cercetări științifice. Filologie*, revistă în care a debutat în 1955, *Anuar de lingvistică și istorie literară*, *Revista de istorie și teorie literară*, *Revista Arhivelor*, *Viața românească*, *Iașul literar*, *Cronica*, *Ateneu*, *Convorbiri literare*. I s-a decernat, *ex aequo*, Premiul *Timotei Cipariu* al Academiei Române (1979). Este autorul unor studii monografice dedicate lui Costache Conachi, incluse în tratatul de *Istoria literaturii române* al Academiei (1968) și în *Dicționarul literaturii române de la origini până la 1900* (București, 1979), lucrare pentru care a redactat și pe cele referitoare la Ion Budai-Deleanu, Ioan Barac, Ienăchiță Văcărescu, Ion Creangă și Mihai Eminescu. Publică volumul *Lucian Blaga și cultura populară românească* (Iași, 1983) și îngrijește edițiile *Scrieri alese* de C. Conachi, (București, 1963) și *Scrisori către Ibrăileanu*, I-III, (București, 1966-1973).

URSACHI Mihai, n. 17 februarie 1941, Strunga, jud. Iași - m. 10 martie 2004, Iași. **Poet și filosof.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Studii gimnaziale și liceale la Liceul A. T. Laurian din Botoșani, promoția 1957, Facultatea de Filosofie (1957-1961) și Facultatea de Germanistică (1965-1970) de la Universitatea Al. I. Cuza Iași, doctorat în filosofie și germanistică la Universitatea Statului Texas, S.U.A. (1982-1986), asistent la Universitatea Statului Texas (1981-1986), lector la Universitatea Statului

California (1986-1990), director al Teatrului Național V. *Alecsandri* din Iași (1990-1992), din 1996 profesor asociat al Universității *Al. I. Cuza*, Facultatea de Litere. Membru fondator al Alianței Civice, președinte al Filialei Iași a Alianței Civice. Deținut politic în perioada anilor 1961-1964. Secretar al Asociației Scriitorilor Iași (1997-2000). Debutează cu poezii în revista *Cronica* (1968), colaborator al periodicelor din Iași, din țară și din străinătate, la *Ethos*, *Limite* (Paris), *Mele* (Honolulu, Hawaii), *Nimrad*, *Alea*, *Prism*, *Artful Dodge*, *O sută words* (S.U.A.), *Observer* (München) etc. Publică volumele: *Inel cu Enigmă* (1970), *Missa Solemnis* (1971), *Poezii* (1972), *Poemul de purpură și alte poeme* (1974), *Diotima* (1975), *Marea înfățișare* (1977), *Zidirea și alte povestiri* (1978, ediția a II-a revăzută 1990), *Arca* (1979), *Poezii* (1996, în colecția *Poezia română contemporană*, îngrijită de Mircea Ciobanu). Opera poetică cvasi completă *Nebunie și lumină* (București, Nemira, 1999). *Inel cu Enigmă*, opere complete (Chișinău, Cartier, 2002). Pentru unele dintre volumele de poezie a primit Premiul Academiei Române, Premiul *Mihai Eminescu*, Premiul *Lucian Blaga*, Premiul Uniunii Scriitorilor din România, Premiul Poesis, Premiul revistei *Flacăra*, Premiul revistei *Observer*. Este membru al PEN Clubului european (din 1990). În 1994 devine Cetățean de onoare al municipiului Botoșani. „Dacă-l numesc pe Mihai Ursachi - poet dotat cu o imaginație capabilă, într-adevăr, să dubleze realul - „preot al lui Hermes”, e pentru că nici un alt poet român de azi nu izbutește, ca el, să dea un corp atât de concret, de plastic enigmei, să ne pună „în situația” ei, să ne facă să-i pipăim parcă încheieturile fizice, să ne inculce - măcar pentru o clipă - încrederea că am putea să ajungem «la zidul complet străveziu al nimicului» (Șt. Aug. Doinaș).

PARFENE Lucian Constantin, n. 25 februarie 1976, Iași. **Poet**. Studii la Liceul *Tehnoton* Iași, promoția 1994, cursuri postliceale de specializare (1997). Tehnician, electronist radio-TV, automatizări industriale, operator PC. Student al Facultății de Electrotehnică Iași, redactor colaborator la cotidianul *Evenimentul*, reporter la *Obiectiv*, ediția de Iași. Debutul literar la *Dacia literară* (1997), colaborează la *Cronica*, *Convorbiri literare*, *Dacia literară* etc. Publică volumul de versuri *Ochiul Irod* (Iași, Convorbiri literare, 1999). Deținător al unor premii, între care Premiul *Vasile Voiculescu*, Buzău, 1999, Premiul APLER pentru debut în volum,

Botoșani, 1999, distincție acordată în cadrul colocviilor de literatură. Poezia sec. XXI, Aiud, 1999, Premiul Festivalului studentesc de poezie, Timișoara 2000. Este prezent în antologiile *Poeți la castel* (Galați, 1998), *Porni Lucefărul* (Botoșani, 1998, 1999), *Oglinzi rotitoare* (Timișoara, 2001).

AMARIȚEI Ștefan, n. 26 februarie 1951, în Iași. **Prozator, poet și dramaturg.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Studii la Liceul *C. Negruzzi* și Facultatea de științe economice din cadrul Universității *Al. I. Cuza* din Iași, promoția 1975. Este conferențiar universitar doctor la Universitatea *Petre Andrei* din Iași. Debutază cu povestirea *Calul alb* în revista *Convorbiri literare* (1988). Colaborează la *Convorbiri literare*, *Cronica*, *Baaadul literar* ș.a. În volum debutează cu *Șevaletul*, roman (Ed. Boema, 1995), după care urmează *Plaja*, versuri (Iași, *Cronica*, 1995), cu o postfață de Ioan Holban, *Pe malul Aheronului* (Iași, *Cronica*, 1999), cu o postfață de Valeriu Stancu, *Psalmi*, versuri (Iași, *Cronica*, 2004), cu o postfață de Valeriu Stancu, *Podul de piatră*, povestiri (Iași, *Junimea*, 2004), cu o postfață de Nichita Danilov, *Apocalipsa Perpetuă*, scenete (Iași, *Cronica*, 2004), cu o prefață de Bogdan Ulmu, *Foamea de timp*, versuri (Iași, *Cronica*, 2006), cu o prefață de Ioan Holban. Prezent în antologiile: *O antologie a poeziei ieșene contemporane* (Iași, *Cronica*, 2008) și *O antologie a prozei ieșene contemporane* (Iași, *Cronica*, 2008).

BOTEZATU Petre, n. la 27 februarie 1911, în Dorohoi, jud. Botoșani - m. 1 decembrie 1981, în Iași. **Logician, semiolog, filosof, moralist și eseist.** A urmat cursurile secundare la Liceul Național din Iași (1922 -1929), apoi Facultatea de Drept, respectiv Facultatea de Litere și Filosofie de la Universitatea *Al. I. Cuza* (1929-1935). Zece ani, a funcționat ca profesor secundar de filosofie la liceele militare din Chișinău (1935-1939) și din Iași (1939-1945). Teza de doctorat, privind *Cauzalitatea fizică și panquantismul*, susținută la Iași, în 1945, i-a fost apreciată cu distincția *magna cum laude*. Își începe cariera universitară în 1945, la Catedra de Psihologie a Universității ieșene, iar după o întrerupere de aproximativ șase ani, petrecuți ca deținut politic, fără judecată, apoi ca muncitor cu domiciliu forțat, în Onești, ca bibliotecar la o școală medie din Iași, corist la Filarmonica de Stat și psiholog în cadrul Regionalei C. F. R., revine la

Universitate, o dată cu reînființarea, la Iași, a secției de filosofie, unde este angajat conferențiar; în 1967, este promovată profesor titular, de *Logică* și, respectiv *Teoria sistemelor logice*. Din 1971 devine conducător de doctorat, iar pentru meritele științifice și didactice, i se conferă titlul de *profesor universitar emerit*. Participă la mai multe congrese internaționale, între care cele de la Veneția - Padova (1958), Viena (1969) și Mainz (1981). De-a lungul anilor, colaborează – cu studii și articole, eseuri, cronici filosofice, recenzii, tablete, interviuri, intervenții la mese rotunde etc. – la *Athenaeum*, *Ethos*, *Probleme de logică*, *Revista de Filosofie*, *Revue Roumaine des Sciences Sociales* (seria de *Filosofie și Logică*), la seria *Acta Logica* din cadrul *Analelor Științifice ale Universității București*, respectiv la seria de Filosofie a *Analelor Științifice ale Universității „Al. I. Cuza” din Iași*, *Forum*, *Contemporanul*, *Cronica* și alte publicații. În timpul vieții publică peste 7 cărți de filosofie și logică: ***Schiță a unei logici naturale – Logică operatorie*** (București, 1969), volum răsplătit cu Premiul Vasile Conta al Academiei Române; ***Valoarea deducției*** (București, 1971); ***Semiotică și negație. Orientare critică în logica modernă*** (Iași, 1973); ***Silogistica. Teoria clasică și interpretările moderne*** (în colaborare cu Ion Didilescu: București, 1976); ***Preludiul ideii de libertate morală*** (Iași, 1976); ***Interogații. Convorbiri asupra spiritului contemporan*** (Iași, 1978); ***Note de trecător. Reflecții în marginea vieții*** (Iași, 1979). Alte șapte volume apar postum. Este cazul cu: ***Adevăruri despre adevăr*** (în colaborare cu Ștefan Celmare, Theodor Dima, Petru Ioan și Traian Știrbăț – Iași, 1981); ***Interpretări logico-filosofice*** (Iași, 1982); ***Constituirea logicității*** (București, 1983); ***Philosophy and Logic. Selected Writings of Petre Botezatu*** (ediție îngrijită de Petru Ioan și Sorin Pîrnu – Iași, 1987); ***Introducere în logică*** (ediție îngrijită de Teodor Dima – Iași, 1994, respectiv 1997); ***Discursul metodei. Un itinerar logico-filosofic*** (antologie îngrijită de Petru Ioan și Sorin Pîrnu – Iași, 1995); ***Cauzalitatea fizică și panquantismul*** (cu studiu introductiv de Teodor Dima – Iași, 2002). La acestea se adaugă cele peste 50 de contribuții în reviste și volume colective, respectiv cele peste 100 de colaborări la revistele de cultură. În semn de recunoaștere a meritelor sale în planul interpretării și al resemnificării fenomenului muzical, în 1949, a devenit membru fondator al Uniunii Compozitorilor, iar pentru contribuția sa la revigorarea școlii ieșene de logică, a fost ales membru corespondent al Academiei de Științe Sociale și Politice, pentru ca, din 2006, să devină membru *post mortem* al Academiei Române.

MARTIE

PAIU Constantin, n. 5 martie 1936, Iași - m. 8? octombrie 2025, Iași. **Filolog și critic de teatru.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Studii liceale la Liceul Internat *C. Negruzzi*, Facultatea de Filologie-Istorie, secția română-istorie (1959). Diplomat universitar, specialitatea limba și literatura română. Doctor în filologie (1990) și conducător de doctorat (2000). Muzeograf la Academia Română, filiala Iași (1959-1962), asistent universitar (1962-1965), redactor și șef de secție la Radio Iași (1965-1985), filolog principal și cercetător științific principal la Institutul de Filologie Română *A. Philippide* Iași din 1985, conferențiar la Facultatea de Teatru a Academiei de Artă *G. Enescu* Iași din 1996, profesor univ. dr. titular (2000-2006) și director al Departamentului Teatru de la Universitatea de arte *George Enescu* (2000-2001), conducător științific de doctorat. Din 2006 este profesor univ. dr. consultant. Debutază cu versuri în *Iașul literar* (1959). Publică studii și articole de critică literară și teatrală, realizează adaptări, dramatizări și scenarii radiofonice, colaborează la principalele periodice din Iași și din țară, autor al unor texte dramatice reprezentate pe scenele unor teatre. Este inclus în antologia *Poezia ieșeană contemporană* (1968). Publică volumele *Un arici-pogonici, trei pitici și-un licurici* (Iași, Junimea, 1972), *O-ntâmplare de mirare* (Iași, Junimea, 1981), *Confidențe la arlechin* (Iași, Junimea, 1985), *Rebreanu, omul de teatru* (Iași, Junimea, 1995), *Repere în teatrul antic grec și latin* (Iași, Artes, 2000), *Introducere în teatrul Renașterii* (Iași, Artes, 2000), *Dintele vremii* (Iași, Princeps Edit, 2003), coautor la *Școala ieșeană de teatru* (Iași, Artes, 2005) și *Dicționarul general al literaturii române*, vol. 1-4 (București, Univers Enciclopedic, 2004-2005), autor al studiului introductiv și notelor la antologia *Însemnări și digresii. G. Topîrceanu despre teatru* (1991). I se decernează Premiul criticii pe 1995 pentru cea mai bună carte de teatrologie - *Rebreanu, omul de teatru*. Membru al Uniunii Ziariștilor (1974), membru fondator al A. T. M. (1976), membru al Societății de Științe Filologice (1985), membru fondator al Secției de critică teatrală UNITER (1990), membru al Asociației Internaționale a Criticilor de Teatru (1993). Membru în Consiliile artistice ale teatrelor dramatice profesioniste din Botoșani, Bârlad și Iași, membru în juriile a numeroase festivaluri de teatru.

IANCU Vasile, n. 9 martie 1941, la Cihoreni, fostul județ Baia, actualmente comună în județul Iași. **Prozator și publicist**. Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Studiile primare în satul natal, gimnaziale la Muncelul de Sus, Liceul teoretic Pașcani, Facultatea de Filologie a Universității *Al. I. Cuza* Iași (1958-1963). Profesor la Pașcani, director al Bibliotecii orașenești Pașcani, director al Casei de creație populară Botoșani, ziarist la *Clopotul* Botoșani, *Vremea nouă* Vaslui și *România liberă*. Debutează în paginile literare ale cotidianului *Clopotul*, este prezent cu proză, eseistică, reportaje literare, publicistică diversă în reviste precum *Convorbiri literare*, *Cronica*, *România literară* etc. Este îngrijitorul antologiei *Folclor literar din județul Botoșani* (1969), pune în scenă, pe un scenariu propriu, la Teatrul de Stat *M. Eminescu*, primul spectacol de datini și obiceiuri de iarnă din zonă. Publică volumul de povestiri și nuvele *Sosire tardivă* (Iași, Junimea, 1992), *Prizonierul*, roman-document (Iași, Cronica, 1999), *Fuga în memorie*, volum de proză (Iași, Junimea, 2003), *Când vii din mlaștini*, roman (Iași, Cronica, 2005), *Ispita singurătății*, eseuri (Iași, Timpul, 2009), *Prizonierul*, ediție revăzută și adăugită (Cluj-Napoca, Dacia XXI, 2011), *Intersecții relative*, eseuri (Iași, TipoMoldova, 2013), *Viclenia anilor*, proze (Iași, TipoMoldova, 2015), *Periplu prin cetatea Iașilor*, eseu (Iași, Junimea, 2015), *Amurg ireversibil*, roman (Iași, Junimea, 2017), *În patru zări*, roman (Iași, Junimea, 2018), *Morții nu ne lasă... Mărturiile din istoricul și sângerosul decembrie 1989*, cu un eseu introductiv (Iași, Junimea, 2019), *Memorial din cuvinte*, proză memorialistică (Iași, Junimea, 2020), *Mereu despărțiri*, roman (Iași, Junimea, 2022). Inclus în antologii de proză contemporană. Prezent în *Dicționarul General al Literaturii Române*, sub egida Academiei Române, ediția a II-a, București, 2017, în *Literatura română de azi. Poezia. Proza*, de Ioan Holban, (Iași, TipoMoldova, 2012), în dicționarul *Scriitori și publiciști ieșeni contemporani*, de Nicolae Busuioc. Invitat în emisiunea de dezbatere culturale „Cortina de sticlă”, moderată de criticul și istoricul literar Ioan Holban, la TV Apollonia Iași. Tradus în limba engleză cu un fragment de roman, în *Anthology of contemporary* (traducător: Alistair Ian Blyth), Editura Muzeului Literaturii Române Iași, 2013 (antologie îngrijită de criticul și istoricul literar Antonio Patraș). Colaborator la reviste literare cu proze, eseuri, articole de cultură, cronici și recenzii de carte („Cronica”, „Convorbiri literare”, „România literară”, „Dacia literară”, „Ateneu”, „Scriptor” etc.). Premiul „Ionel Teodoreanu” al Filialei Iași a Uniunii Scriitorilor din România, pentru volumul de nuvele și povestiri *Viclenia*

anilor, și premiul pentru romanul *În patru zări*, acordat de aceeași organizație profesională scriitoricească.

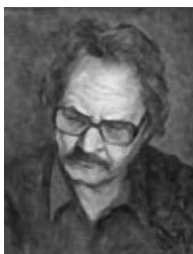

ANTON Constantin, n. 9 martie 1966, comuna Mogoșești-Iași, jud. Iași. **Poet și bibliotecar**. A urmat clasele I-VIII în localitatea natală, apoi Liceul C. Negruzzi, Iași (1984) și Facultatea de construcții din Iași (1996). Lucrează ca legător de cărți (1987-1990), bibliotecar la Biblioteca publică N. Iorga Mogoșești-Iași (din 1991) și director al Căminului cultural Mogoșești-Iași (din 2004). Este fondatorul revistei de cultură locală, cu apariție trimestrială, *Etnogeneze* – Mogoșești-Iași, editată de Societatea culturală N. Iorga a cărei președinte este (societate înființată în 1995, la inițiativa sa și a profesorilor Vasile Fluturel, Traian Herețiu și a preotului paroh Costică Ursachi). În anul 2000 a înființat revista pentru elevi și preșcolari *Mirajul copilăriei* (colaboratori: Coca Constantin, Elena Macovei, Maria Herețiu). Colaborează la revista de matematică pentru elevi *Prietenii lui Pitagora* și la revista pentru copii *Licurici* a Grădiniței nr. 2 din Iași (coordonatori Viorica Onofraș și Cătălina Curelariu). Publică articole de biblioteconomie în revista de specialitate *Biblioteca* a Asociației Bibliotecarilor din România și în publicația *Breviar metodic* a Bibliotecii județene Gh. Asachi Iași. Autor al următoarelor volume de poezii și aforisme: *Sentimentul Mogoșești* (Etnogeneze, 1995), *Darurile credinței* (E.M., 1995), *Psalmii Schitului Hadâmbu* (Etnogeneze, 1995), *Rugăciune* (Etnogeneze, 1998, ediția a II-a, Panfilius, 2008), *Comorile credinței* (Iași, Noel, 2000, ediția a II-a, Panfilius, 2008), *Răstignirile după Iisus* (Iași, Junimea, 2001), *Alteța Sa, Destinul* (Iași, Universitas XXI, 2002), *Muguri de Dumnezeu* (Etnogeneze, 2004, ediția a II-a, Panfilius, 2008), *Tentația tăcerii* (Etnogeneze, 2005), *Mogoșești, Fântâna mea* (Etnogeneze, 2007), *Flăcările credinței* (Iași, Panfilius, 2008), *Interior cu petale de îngeri* (Iași, Panfilius, 2008).

BADEA Bogdan, n. 9 martie 1981, în Iași. **Poet și traducător**. Este absolvent al Facultății de filologie clasică și neogreacă a Universității Al. I. Cuza din Iași. Autor al volumului de versuri *Măslinul lui Platon* (Iași, Princeps Edit, 2008). Traduce, în colaborare, următoarele lucrări: *Flori alese din învățătura Sfântului Ioan Gură de Aur* (Iași, Editura Sf. Mina, 2002), *Sfinții Părinți despre pace* (Iași, Editura Sf. Mina, 2002), *Icoana*

făcătoare de minuni a Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu „Cea cu trei mâini” de la Sf. Munte (Iași, Editura Sf. Mina, 2002), *Solon – Poeme* (Iași, Alfa, 2009).

POPA Constantin, n. 10 martie 1936, Cozia, comuna Costuleni, jud. Iași - m. 20 mai 2021, Iași. **Actor, poet și dramaturg.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Absolvă Școala medie tehnică sanitară în 1954, Institutul de Actorie Teatrală și Cinematografică I. L. Caragiale București în 1962. Actor-diplomat în arte. Urmează apoi cursurile Facultății de Filosofie din Iași (1969-1974). Actor la Teatrul *George Bacovia* – Bacău (1962-1963), actor la Teatrul de Stat – Reșița (1963-1965), actor la Teatrul Național V. Alecsandri din Iași (1965-2000). Profesor de arta actorului la Academia de arte G. Enescu Iași (din 1991). Doctor în științe umaniste, Universitatea Al. I. Cuza Iași, cu teza *Teatrul absurdului între revelație filosofică și necesitate estetică* (2004). Este membru al UNITER. Debutează cu versuri în *Cronica* (1968). Publică versuri și piese de teatru în *Convorbiri literare*, *România literară*, *Contemporanul*, *Teatru*, *Cronica* etc. I se acordă Premiul pentru cea mai bună interpretare masculină în piesa *Duet* de Andi Andrieș (1970), Premiul de interpretare UNESCO pentru rolul „Zani” din spectacolul cu scenariul de *Comedie dell’arte* de G. Carabin, după Basilio Lucatelli. Autor al volumelor de versuri *Prețul alegerii* (1976), *Cuvinte învinse* (1978), *Perioada de instrucție* (1981), *Împăcare cu Faust* (1986), *Școala de îngeri* (1991), *Teroarea clepsidrei* (1996), *Donatorul de umbră* (Iași, Junimea, 2000), *Sertarul cu emoții* (2006) și al volumelor de teatru *Hora întreruptă* (1975), *Mașina de vânt* (1996). Piesa *Hora întreruptă* este ecranizată pentru T.V. (1975), în regia Letiției Popa.

ELENIN-JGHEBAN Carmen, n. 11 martie 1961, în Iași. **Poetă.** Absolvă Școala generală nr. 22 în anul 1972, Liceul *Emil Racoviță* și Liceul C. Negruzzi din Iași (1972-1980), Facultatea de Electrotehnică a Institutului Politehnic Iași (1980-1985). Inginer proiectant la I.A.M.S.A.T. și I.E.E.L.I.F. Iași (1985-1994), din 1994, bibliotecar la Centrul Cultural Francez din Iași. Debutează cu poeme în *Convorbiri literare* (1978), colaborează la *Amfiteatru*, *Ramuri*, *Dacia literară*, *Cronica*, *Dialog*, *Opinia studentescă*, *Viața Politehnicii* etc. Deținătoare a Premiului pentru poezie

N. Labiș (Suceava, 1986) și a Premiului pentru poezie *Porni Luceafărul...* (Botoșani, 1991). Face parte din antologia *Junimea, azi* (1996), autoarea a volumului de versuri *Brusc, toamna* (Iași, Safir, 1997).

GHEORGHIU Traian, n. 16 martie 1906, Iași - m. 22 decembrie 1982, Iași. **Publicist și dramaturg.** Studii gimnaziale, liceale și universitare la Iași. Doctor în drept și filosofie, profesor la Liceul Național, Gimnaziul *Ștefan cel Mare* și la alte școli ieșene, inspector șef al Regiunii școlare Iași (1944-1945), profesor suplinitor la Catedra de economie politică a Universității *Al. I. Cuza*. Debutează cu piesa *Faguri din munții Vrancei* în 1938, jucată pe scena Teatrului Național din Iași. Publică recenzii, articole, cronici dramatice în *Minerva*, *Gândul vremii*, *Viața românească*, *Însemnări ieșene*, *Cuvântul liber* etc. Este secretar de redacție al revistei *Însemnări ieșene*, scrie comediiile *Vâslașii cerului*, *Coțofana*, *Drac contra drac* și dramele *Cer și pământ*, *Învinsul*, *Birui-va omul*, *Dana*, unele dintre ele incluse în repertoriile Teatrului *Studio* din București și Teatrului Național din Cluj. Este autorul volumului de evocări *Miercurile de la „Însemnări ieșene”* (Iași, Junimea, 1980).

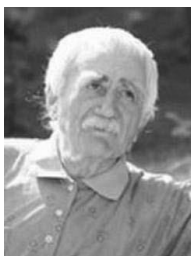
PĂSTRĂGUȘ Mihai, n. 26 martie 1936, în Buhalnița, comuna Ceplenița, jud. Iași - m. 2 decembrie 2021. **Estetician, eseist și critic de artă.** Studii elementare la Ceplenița, Liceul teoretic *E. Godju* Oradea (1957-1961), Facultatea de Istorie-Filosofie a Universității *Al. I. Cuza* din Iași (1961-1966), doctor în filosofie (1979). Asistent univ. la Institutul Politehnic Iași (1966-1971), lector (1971-1989), conferențiar la Universitatea Tehnică *Gh. Asachi* (din 1990), șef de catedră (1999-2004), consilier municipal (1990-1992), consilier județean (1996-2000). Participă la congrese de filosofie în S.U.A., Germania, Mexic, Finlanda, Rusia, Spania, Polonia, Franța, Iugoslavia. Debutează în revista *Cronica* (1967). Publică numeroase studii, articole și eseuri în domeniile esteticii și teoriei artei, axiologiei, pedagogiei. Colaborează la reviste de cultură și literare din Iași și din țară, precum: *Convorbiri literare*, *Cronica*, *Ateneu*, *Revista de Pedagogie*, *Revista de Filosofie Analecta Husserliana* și *Romanian Roots* (S.U.A.), *Filosofska Istrazivanja* (Croatia), *Noi Tracii* (Italia). Scrie *Aesthetics & Axiology* (Iași, Canova, 1999), *Estetica în Amfiteatru* (Iași, Performantica, 2004), *Aesthetic Horizons* (Iași, Performantica, 2004), *Epoci, curente și*

personalități în cultura europeană (Iași, Editura Universității Tehnice Gh. Asachi, 2004). I s-a solicitat colaborarea la prestigioasa publicație de literatură filosofică din S.U.A., *Analecta Husserliana*, în care a publicat studii în calitate de coautor la: *Life-Truth in its Various Perspectives*, (vol. LXXVI), Kluwer Academic Publisher, Dordrecht, London, Boston, 2002 cu studiul *Ontologia valorilor de la Neokantianism la Fenomenologie; New Queries in Aesthetics and Metaphysics. Time, Historicity, Art, Culture, Metaphysics, the Transnatural* (vol. XXXVII), Kluwer Academic Publisher, Dordrecht, Boston, London, 1991, cu studiul *Concepte estetice de origine fenomenologică; The Reincarnating Mind or the Ontopoetic Outburst in Creative Virtualities* (vol. LIII), Kluwer Academic Publisher, Dordrecht, London, Boston, 1998 cu studiul *Estetica fenomenologică și artele contemporane; Man within in its Life-World* (vol. XXVI), Kluwer Academic Publisher, Dordrecht, London, Boston, 1989 cu studiul *Iluzie și adevăr în opera de artă*. Este membru al Ligii Scriitorilor din România și al Asociației Internaționale de Estetică. A scris, de asemenea, numeroase articole de critică de artă, publicate în albume de artă, reviste, ziare și caiete de sală.

APRILIE

LAMBRINO Aurel, n. 4 aprilie 1911, Iași - m. 4 martie 1978, București. **Prozator și traducător.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Școala primară, liceul și Facultatea de Litere în Iași. Profesor de limba franceză la diverse școli din țară, apoi la Liceul *Mihai Viteazul* din București. A fost redactor la revistele *Luceafărul* și *Viața românească* și șef de secție la publicațiile românești pentru străinătate. Debutază în suplimentul literar al ziarului ieșean *Lumea*. Colaborează cu schițe, nuvele, versuri, articole și recenzii la *Viața literară*, *Revista Fundațiilor*, *Pagini moldave*, *Însemnări ieșene*, *Viața românească*, *Gazeta literară*, *Luceafărul*, *Secolul XX*, *Bilete de papagal* etc. În 1957 îi apare volumul **Întoarcerea feciorului**, iar în 1975, volumul **Poveștile titirezului schiop și alte piruete**. A tradus lucrări de Jose Lins de Rego, Alba de Cespedes, S. Bullrich, Maxim Gorki, M. Lermontov, Leonid Leonov și alții.

MITICAN Ion, n. 11 aprilie 1931, în comuna Dănești, jud. Vaslui - m. 24 martie 2012, Iași. **Publicist și istoric literar.** Studii gimnaziale și liceale la Vaslui și Iași, Facultatea de Electrotehnică a Universității Tehnice *Gh. Asachi* Iași (1950-1954). Inginer la Uzina electrică Vaslui, apoi la Regionala C.F.R. Iași până la pensionare (1994). Conducătorul biroului de telecomunicații, profesor de telegrafie și radio-comunicații la Grupul Școlar C.F.R. Fondatorul primului Club de turism pentru tineret din țară, de după război (1966). Colaborează cu evocări istorico-literare, note și articole la *Flacăra Iașului*, *Vremea nouă* (Vaslui), *Cronica*, *Convorbiri literare*, *Opinia*, *Lumina*, *Curierul de Iași* etc. Săptămânal susține emisiunea cultural-istorică *Iașul lui Mitican* la Tele M. Primul volum îi apare în 1983, **Un veac prin gara Iași** (București, Editura Sport-Turism), publică apoi **Cu Mihai Eminescu și Ion Creangă prin târgul Ieșilor** (București, Editura Sport-Turism, 1990), **Prin Iași cu Veronica Micle** (Iași, *Cronica*, 1996), **Palatul Marilor Uniri** (2000), **Iași, Gara amintirilor** (Iași, Tehnopress, 2000), **Romantica poveste a Palatului Roznovanu** (Iași, Tehnopress, 2002), **Strada Lăpușneanu de altădată** (Iași, Tehnopress, 2002), **Din Târgu Cucului în Piața Unirii** (Iași, Tehnopress, 2003), **Vechi locuri și zidiri ieșene** (Iași, Tehnopress, 2003), **Ulița Mare din demult uitată**

vremuri (Iași, Tehnopress, 2004), *Evreii din Târgul Cucului* (Iași, Tehnopress, 2005), *Ne întâlnim cu Veronica Micle* (Iași, Tehnopress, 2005), *Urcând Copoul cu gândul la Podul Verde* (Iași, Tehnopress, 2006), *Salutări din Iași, Capitala României Întregite* (Iași, Tehnopress, 2007), *Din Copou la Pantheon* (Iași, Tehnopress, 2008). În curs de apariție: *Iașul care nu mai este*. În colaborare cu C. Ostap: *Cu Iașii mână în mână*, vol. II și III, *Iașii între adevăr și legendă* (Iași, Tehnopress, 2000), *Primăria municipiului Iași. Pagini de istorie, evocări și legende* (Iași, Tehnopress, 2001), cu I. Lupu, G. Mărgineanu și Alexandru Dobrescu albumul *Welcome to Moldavia by train!* (Iași, Mydo Center, 2000), cu Olga Rusu, Dan Jumară, Ștefan Oprea, Constantin Ostap și Liviu Papuc volumul *Caragiale și Iașii Junimii* (Iași, Timpul, 2002). Este și autorul volumelor cu caracter tehnic *Radiotelefoane - principii* (București, 1973), *Radiotelefoane mobile* (București, 1974), *Radiotelefoane portabile* (1974), *Noi echipamente telegrafice* (București, 1975), *Radiotelefoane. Funcționare. Exploatare* (București, Editura Tehnică, 1979) și al altor lucrări de specialitate. Editează publicația *Pagini feroviare*, serie nouă, din 1993.

PETRONE George, n. 14 aprilie 1936, la Pașcani, fostul județ Baia - m. 7 octombrie 2021, Iași. **Poet și epigramist**. Studii liceale la Iași, Institutul de Căi Ferate din București. Este membru al Uniunii epigramiștilor din România, membru fondator al Cenaclului epigramiștilor de la ziarul *Flacăra Iașului*, grupare de literatură umoristică transformată ulterior în Academia Liberă *Păstorel* din Iași, pe care a coordonat-o, ca președinte,

peste 30 de ani. Debutază în 1974 cu epigrame într-o emisiune de divertisment a Televiziunii Române. Colaborează la numeroase reviste de umor din țară, la posturi locale și centrale de radio și TV. Este prezent în majoritatea antologiilor și culegerilor de epigrame și proză scurtă, obține numeroase premii, trofee și distincții, publică articole și comentarii tematice, prefățează peste 15 volume din domeniu. Publică volumele: *M'en fiche, duo caniche*, în colaborare cu Aurel Brumă (București, Thalia, 2002), *Potcoave de cai verzi*, schițe și tablete (Iași, Timpul, 2006) și *Scârț*, catrene epigramistice (Iași, Timpul, 2006). Este prezent în juriile multor festivaluri de umor din țară, realizează timp îndelungat emisiuni la Radio Moldova Iași.

CREȚU Nicolae, n. 20 aprilie 1941, Bârlad - m. 15 aprilie 2022, Iași. **Filolog, critic și istoric literar.** Studii elementare la Școala nr. 1 Bârlad (1948-1955), liceale la Colegiul Național *Gh. Roșca Codreanu*, Bârlad (1955-1959), Facultatea de Filologie a Universității *Al. I. Cuza* din Iași, secția Limba și literatura română (1959-1964). Între 1976 și 1979 predă cursuri de limbă și literatură română, de civilizație românească la Universitatea *Paul Valery* din Montpellier (Franța), iar în perioada 1983-1985, în cadrul Programului Fulbright, predă la University of Washington, Seattle (S.U.A.). Fondator al revistei de studii române *Dialogue*. Conferențiar apoi profesor la Facultatea de Litere, Catedra de literatură română „Garabet Ibrăileanu”, Iași (2001-2006). Debutază în *Iașul literar* (1966) cu cronică literară la *Somnul pământului* de D. R. Popescu. Colaborează la *Iașul literar*, *Cronica*, *România literară*, *Luceafărul*, *Ateneu*, *Convorbiri literare*, *Dacia literară*, *Analele științifice ale Universității „Al. I. Cuza”*, *Anuar de lingvistică și istorie literară* (al Institutului de Filologie Română *A. Philippide*), *Dialogue* (Franța) ș.a. Director al Editurii Junimea (1990-1993). În 1982 publică volumul *Constructorii ai romanului* (București, Editura Eminescu; ed. a II-a, Iași, Editura Universității *Al. I. Cuza*, 2009). În curs de apariție: *Sadoveanu-romancier. Anatomia capodoperei*. Participă la numeroase sesiuni, simpozioane, conferințe în țară și străinătate, cu studii și comunicări pe teme de literatură, cultură și civilizație. Cursurile sale universitare au depășit aria specializării stricte prin deschideri comparatiste și studii interdisciplinare.

LOGHIN Florentin Gheorghe, n. 21 aprilie 1951, Ștefănești, jud. Botoșani. **Prozator și eseist.** Studii gimnaziale în Ștefănești, liceale la Iași, Institutul Politehnic Iași, secția TCM (1977-1982). Pe rând a lucrat la IPSR Iași (1970-1977), inginer și director de calitate la CUG Iași (1982-1990), director al S.C. Sakura Karate-Do (1990-1995), director al S.C. Bond Casino Moldova S.A. (1995-1998), președinte al Fundației Ro-Sakura Iași (1999 și 2000-2001), director al S.C. Interprima (1999-2000), director al S.C. Vega SRL Iași (din 2001). Colaborator al revistei *Acces*. Debutază în volum cu *Putința sau Universalitatea Sigiliului* (Iași, Junimea, 1998). Publică apoi *Dezvoltarea interioară prin Karate-do* (Sakura, 2000), *La răscrucea caravelor vieții* (Iași, Sakura, 2002), *Spațiul românesc între Blaga și Ștefan Lupașcu* (Iași, Sakura, 2002). Este maestru în stilul Karate

shotokan, 4 dan, cu activitate deosebită în domeniul practicilor fizice și filozofiiilor orientale și tradiționale românești.

CIOBOTARU Anca Doina, n. 22 aprilie 1966, la Iași. **Actriță și eseistă.** Absolventă a Universității de Arte *George Enescu* Iași, secția Arta actorului mânăitor de păpuși și marionete (1991-1995), doctor în teatru (2006). Profesor de teatru, coordonator al cercului *Teatru pentru copii*, Palatul Copiilor din Iași (1996-2003), cadru didactic al Universității de Arte *George Enescu*, conferențiar universitar dr. în cadrul Departamentului Teatru, șef catedră (2005-2006), secretar științific al Facultății de compoziție, muzicologie, pedagogie muzicală și teatru (din 2006), membru al Consiliului artistic al Teatrului *Luceafărul* din Iași. Inițiator și coordonator al unor proiecte privind promovarea unor tradiții, de studii teatrale, de formare în meloterapie, de formare și perfecționare a cadrelor didactice, de parteneriate în educație prin artă etc. Este cadru didactic asociat al Colegiului *Prohumanitas*, titular al cursului de Ludoterapie și activități de expresie, redactor și redactor coordonator al volumului de studii și cercetări teatrale *Colocvii teatrale*. Este evaluator program *Promocult* (din 2007). Realizează numeroase roluri în spectacole, între care ***Tragedia regelui Otakar și a prințului Dolibor, Ramayana, Micul prinț, Amintiri din copilărie, O poveste de iubire, Pinocchio, O noapte furtunoasă.*** Participantă la Festivaluri naționale și internaționale. Publică studii, articole, eseuri și manuale opționale, texte dramatice, scenarii ș.a. Este autoarea volumelor: ***Teatrul de animație – între magie și artă*** (Iași, Princeps Edit, 2006), ***Repere și puncte de vedere. Arta mânăirii marionetei*** (Iași, Artes, 2006), ***Teatrul dincolo de scenă*** (Iași, Princeps Edit, 2006), ***Învăță limba engleză prin teatru*** – în colaborare (București, 2007), ***Personaje, cupluri și povești... cu sfori*** (Iași, Artes, 2009).

PÂRVU Sorin, n. 29 aprilie 1946, în Mihălășeni, jud. Botoșani. **Filolog, istoric literar și traducător.** Studii la Liceul Internat *C. Negruzzi* (1960-1964), Facultatea de Litere din Iași, secția engleză-română (1964-1969), Facultatea de Filosofie din Iași (1970-1975), doctorat în litere și teoria literaturii (București, 1979). Profesor la Iași (Facultatea de Litere, secția engleză), lector la University of London și la University of Cambridge (1982-1984), profesor la State University of New York

at Albany (1993-1994). Redactor șef la revista *Dialog* (1978-1981) și la Editura *Institutul European* Iași (din 1991). Colaborează la *Dialog*, *Convorbiri literare*, *Ateneu*, *Cronica*, *Revue Roumaine des Sciences Sociales*, *Echidistanțe* etc. Publică volumele **Romanul comportamentului** (Iași, 1989), **American Fiction. Varia** (Iași, 1989), **Dicționar de prozatori americani contemporani** (Iași, 1989), **The Theory of the Novel** (Iași, 1991), **Romanian Fiction** (Iași, 1994), **The Romanian Novel** (New York, 1992), **The American Novel** (Iași, 1993), **Dicționar S.F.** (Iași, 1997, ed. a II-a, 2003), **Dicționare specializate** (Iași, Institutul European, 2006, ed. a II-a, 2009) Autor al unor lucrări în colaborare, între care **American Fiction**, **A Contextual Approach** (1988), **English Literature** (1992). Traduce **România la Conferința de Pace de la Paris** de S. D. Spector (1996), **The Battle over Bessarabia** de V. Fl. Dobrinescu (1996) ș.a.

ULMU Bogdan, n. 29 aprilie 1951, în București - m. 21 mai 2016, Iași. **Regizor, critic de teatru și eseist**. Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Absolvă Liceul nr. 32 și Institutul de Artă Teatrală *I. L. Caragiale* din București, secția Arta spectacolului (1978). Doctorat în teatologie (1998). Profesor de regie la Școala populară de artă din Ploiești. Între 1980 și 1999 a semnat mizanscena la 140 de spectacole în aproape toate teatrele

din țară și din Republica Moldova. Din 1991, regizor la Teatrul *Lucașfărul* din Iași. În perioada 1999-2002, conf. univ. la Universitatea ecologică București, Facultatea de teatru. Din 2002 până în 2006, prof. univ. la Universitatea de Vest Timișoara, Facultatea de Muzică, Catedra Artele spectacolului. Actualmente, prof. univ. la Universitatea de Arte *G. Enescu* Iași. Debutează în *Preludiu* (1968), publică numeroase articole, eseuri, schițe în ziare și reviste, între care *Amfiteatru*, *România literară*, *Timpul*, *Teatrul*, *Cronica*, *Convorbiri literare*, *Symposion*, *Lucașfărul*, *Familia*, *Dacia literară*, *Ateneu*, *Orizont*, *Vatra*, *Tomis*, *Viața studentescă*, *Steaua*, *Contemporanul*, *Revista română* etc. Este autorul volumelor **Saltul**, roman (București, Editura Militară, 1975), **Sub semnul teatrului**, cronici și eseuri (București, Editura Eminescu, 1980), **Caiete de regie** (București, Editura Eminescu, 1985), **Povești de adormit... părinții**, proză (Poarta Visului, 1990, reeditare Iași, Canova, 2007), **Ce oameni originali!**, micro-roman (Media Press, 1994), **Revelionul abstinenților**, antologie de umor universal (București, Odeon, 1996), **Gastronomice à la... Păstorel** (Iași, Institutul European, 1998), **Jurnal de ludic** (Iași, Bolta Rece, 2000), **Spectacol gastronomic** (Cluj, Casa Cărții de Știință, 2000), **Ion Creangă, dramaturg**

fără voie, scenarii (Iași, Panfilius, 2001, reeditare, Iași, Princeps Edit, 2005), *Mic dicționar Caragiale* (Iași, Cronica, 2001), *Epistolar cu trei... proști*, în colaborare (Iași, Timpul, 2001), *Mic dicționar cu personaje din teatru* (Iași, Timpul, 2002), *Proze trăite, proze auzite*, amintiri și foiletoane (Iași, Cronica, 2002), *File dintr-un jurnal teatral* (Iași, Timpul, 2003), *Dicționar nesperios de personaje serioase* (Iași, Opera Magna, 2004), *Jurnal inutil de subiecte utile* (Iași, Timpul, 2004), *Jurnal teatral*, 3 (Iași, Cronica, 2005), *Caiete de regie - Cehov* (Iași, Princeps Edit, 2007), *Basil și Nelu*, studii și scenarii (Iași, Princeps Edit, 2007); *Codul manierelor elegante*, umor (Iași, Opera Magna, 2008). Este prezent în multe volume colective: *Tineri poeți* (București, Editura Tineretului, 1968), *Colocvii teatrale clujene* (Cluj-Napoca, Dacia, 1975), *A. Baranga interpretat de...* (București, Editura Eminescu, 1984), *Cine ai fost dumneata, V. Silvestru?* (Iași, Timpul, 1997), *Știința supraviețuirii* (Iași, Timpul, 1997), *George Constantin* (București, Gramar, 1999), *Umorul tranziției...* (Cluj-Napoca, Clusium, 2001), *Dosar M. Sebastian* (București, Universal Dalsi, 2001), *Fazanul Rudolf* (Cluj-Napoca, Clusium, 2005). Realizează peste 30 de scenarii (dramatizări și adaptări) jucate pe scenele teatrelor și la radio (inclusiv casete audio și CD-uri editate de firma Roton).

DUMITRIU Andreea Luciana, n. 30 aprilie 1981, Iași. **Poetă.** Absolventă a Liceului Internat C. Negruzzi Iași (1992-2000), absolventă a Universității de Medicină și Farmacie Gr. T. Popa Iași (2000-2005). Debutează cu grupaje de versuri în revista *Corolar* a liceului și în *Opinia* (1995). Colaborează la principalele reviste literare din Iași, cu rubrică permanentă la *Cronica*. Autoare a volumelor de poezii *Călăuza tăcerii* (Iași, Cronica, 1999), *Ultima floare* (Iași, Moldova, 1999), *Anatomia claustrării* (Iași, Cronica, 2003). Deținătoare a Premiului de debut la Salonul național de carte (Iași, 1999) și a Premiului *Poesis* (Satu Mare, 1999). ”Poezia Andreei Dumitriu este o permanentă hărțuire cu sine, autoarea își construiește imaginea unui alt om «după chipul și asemănarea sa», cu care este într-o veșnică «polemică», întrebările îndreptate spre acesta sunt nu o dată «șocante», iar lupta cu el iscă asemenea frumoase versuri, demne de cele mai pretențioase antologii” (Corneliu Ștefanache).

MAI

RALEA Mihai, n. 1 mai 1896, la Huși - m. 17 august 1964, București. **Filosof, estetician, istoric literar și eseist.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. După studiile gimnaziale din orașul natal urmează Liceul Internat și Facultatea de Drept și Litere din Iași. Își continuă studiile în Franța, unde obține, în 1922, titlul de doctor în drept (cu teza *Concepția progresului la Proudhon*) și doctor în filosofie (1923). Conferențiar și profesor la Catedra de psihologie și estetică a Universității Al. I. Cuza Iași. Este redactor prim la *Viața românească*, devenind colaboratorul cel mai apropiat al lui Garabet Ibrăileanu. Aici scrie pagini remarcabile despre Tudor Arghezi și Mihail Sadoveanu, despre alți scriitori români. Pentru prima dată la noi scrie despre Barres, Gide, Rilke, Fromentin etc. Din 1938 este numit profesor de estetică și titular al Catedrei de psihologie la Facultatea de Litere și Filosofie din București. Lasă patrimoniului cultural românesc lucrări de mare valoare: *Sociologia și teoria cunoașterii, Formarea ideii de personalitate, Valori* (1935), *Ipoteze și precizări în știința sufletului, Specific și frumos în comentarii și sugestii, Atitudini* (1931), *Psihologie și viață, Explicarea omului, Sociologia succesului* (în colab.), *Cele două Franțe* (1956), *Istoria psihologiei* (în colab., 1958), *Scrieri din trecut*, I - în literatură, II - în artă, III - în filosofie (1956-1958) și postum *Introducere în psihologia socială* (1966), *Prelegeri de estetică*, ed. îngrijită de I. Pascadi (1972), *Explicarea omului*, ed. îngrijită de N. Tertulian (1996) etc. Remarcabile sunt și volumele de călătorie: *Memorial* (1930), *Nord-Sud* (1945) și *În extremul occident* (1955). A fost ales membru al Academiei Române și laureat al Premiului de Stat.

IUREȘ Ștefan, n. 7 mai 1931, la Iași - m. 8 iulie 2013, Iași. **Poet și prozator.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Absolvă cursurile Facultății de limba și literatura română (1951-1955), Institutul de limbi germanice, secția engleză (1968-1972). Redactor la revista *Amfiteatru* (1966-1975) și la *Viața Studențească* (1975-1976). Publică, între altele, volumele *Cuvânt despre tinerețe* (1953), *Fructe în mai* (1956), *Pe acest pământ* (1959), *Poema citadină* (1963), *Numai un flaut* (1966), *Alt*

container pentru Osaka (1974), *Amatorul de sâmburi* (1983), *Plexul solar*, roman (1977), *Mâhnitul meu centaur* (1981), *Orbita planetei Epos*, roman (1987), *Nesomn, stare de grație* (2001), *Desaga jucătorului de scrabble* (2002). Comedia *O lună de confort* (1960) și volumul pentru copii *Ocheșel și Bălăioara* completează opera scriitorului.

SĂLĂVĂSTRU Constantin, n. 9 mai 1956, în Drislea, com. Trușești, jud. Botoșani. **Filosof și eseist**. Studii la Botoșani (Liceul Pedagogic, 1971-1976), studii universitare la Iași (Facultatea de Istorie-Filosofie, specializarea Filosofie-Istorie, Universitatea *Al. I. Cuza*, 1977-1981). Profesor universitar doctor la Facultatea de Filosofie a Universității *Al. I. Cuza* Iași. În prezent, prorector al Universității *Al. I. Cuza*. Preocupări în domeniile logicii discursive, semanticii logice, retoricii, argumentării, teoriei discursivității. Prezent în *The Philosopher's Index* (Ohio, USA, vol. 34, nr. 4, p. 226). Volume publicate în țară și străinătate: *Logică și limbaj educațional*, pentru care primește Premiul *Ion Petrovici* al Academiei Române pe anul 1995 (București, Editura Didactică și Pedagogică, 1995), *Modele argumentative în discursul educațional* (București, Editura Academiei Române, 1996), *Raționalitate și discurs – perspective logico-semiotice asupra retoricii* (București, Editura Didactică și Pedagogică, 1996), *Antinomiile receptivității – încercare de pragmatică logică* (București, Editura Didactică și Pedagogică, 1997), *Identité et alterité: les avatars de la rhétorique contemporaine* (CdRS, Université de Neuchâtel-Suisse, 1998); *Discursul puterii – încercare de retorică aplicată* (Iași, Institutul European, 1999), *Critica raționalității discursive. O interpretare problematologică a discursului filosofic* (Iași, Polirom, 2001), *Teoria și practica argumentării* (Iași, Polirom, 2003), *Rhétorique et politique – le pouvoir du discours et le discours du pouvoir* (Paris, Editions L'Harmattan, 2004), *Mic tratat de oratorie* (Iași, Editura Universității *Al. I. Cuza*, 2006), *Logique, argumentation, interprétation* (Paris, Editions L'Harmattan, 2007). Publică, începând din anii '80, în reviste de specialitate și de cultură: *Revista de filosofie*, *Noesis*, *Ateneu*, *Cronica*, *Analele științifice ale Universității „Al. I. Cuza”*, *Science et Société* (Toulouse), *Cahiers de psychologie politique* (Caen), *Dogma* (Paris).

COTEA Valeriu D., n. 11 mai 1926, în Vidra, jud. Vrancea - m. 21 aprilie 2016, Iași. **Profesor, oenolog și eseist**. Membru titular al Academiei Române. Școala primară în Vidra, Școala Normală din Focșani, Târgu-Jiu

și Bacău. Liceul teoretic *Sfinții Petru și Pavel* din Ploiești. Licențiat al Facultății de agronomie din Iași, doctor în agronomie. Profesor al Universității agronomice Iași, unde a fost în două rânduri decan. Actualmente conducător de doctorate. Oenolog de renume mondială, a fost distins cu numeroase premii și distincții, între care Laureat al Organizației internaționale a viei și vinului (O.I.V.) de trei ori, în anii 1982, 1988 și 2000. Este membru al Academiei internaționale a viei și vinului, membru al Academiei viei și vinului din Italia și Elveția, membru al Societății viei și vinului din S.U.A., Spania, Franța, Iugoslavia. Debutază în publicistică cu articolul *Pasteur* în *Academica* (1980). Colaborează la *Cronica*, *Analele Academiei Române*, *Cercetări agronomice în Moldova*, *Academie Suisse de vin*, *Convorbiri literare* etc. În volum debutează cu cartea memorialistică *Fragmente de viață* (Focșani, Editura Revista V, 1997), apoi publică *Profiluri în timp* (Iași, Cantes, 2002), *Vidra - Poarta Vrancei*, monografie (București, Editura Academiei Române, 2002) și volumul de evocări *Omagiu înaintașilor*, coordonator (Iași, Editura Ion Ionescu de la Brad, 2002). Ca specialist în oenologie realizează lucrările de referință *Tratat de oenologie*, vol. I (1985), vol. II (1988) și *Podgoriile și vinurile României* (București, Editura Academiei Române, 2000). Pentru volumele *Oenologie* (în colab., 1982), *Tratat de oenologie* (vol. 1 și 2, 1985, 1988), *Podgoriile și vinurile României* (în colab., 2000), *Podgoria Cotnari* (2006) i se acordă Premiile Academiei Române, O.I.V. și A.G.I.R. „Privită în ansamblu cartea aceasta de memorii (*Fragmente de viață*, n.n.) poate fi luată și ca un bildungsroman, ce poate constitui un model pedagogic pentru orice tânăr” (Florin Muscalu).

CIOPRAGA Constantin, n. 12 mai 1916, Pașcani, jud. Iași - m. 2 februarie 2009, la Iași. **Profesor, scriitor, critic și istoric literar.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Studii gimnaziale la Pașcani (1927-1931), după care este elev la Liceul *Nicu Gane* din Fălticeni (1933-1937), apoi student la Facultatea de Filosofie și Litere, din Iași (între 1937 și 1942); licențiat în filologie modernă: franceză-română. Doctorat în filologie (București, 1956), doctor docent (Iași, 1968). Profesor la Seminarul *Veniamin Costachi* din Iași, la Liceul *Mihail Sadoveanu* din Pașcani (1947-1949), apoi asistent, lector, conferențiar și profesor la Facultatea de Filologie, din cadrul Universității *Al. I. Cuza* (1949-1983). Din 1964, este

șeful Catedrei de literatură română și comparată. Între anii 1959 și 1962 funcționează ca lector de Limbă și Civilizație Română la *Sorbona* și la *École Nationale des langues orientales vivantes* din Paris. Între 1963 și 1966 este rector al Institutului pedagogic din Suceava, iar între 1965 și 1970 este director al revistei *Cronica*, președinte al Societății de Științe Filologice, filiala Iași. Colaborează cu studii, articole, recenzii la numeroase reviste de cultură din țară și străinătate. Debutul editorial, în 1960, cu monografia *Calistrat Hogaș*; urmează volumele *G. Topîrceanu* (1966); *M. Sadoveanu* (1966); *M. Sadoveanu, evocator al istoriei* (1966); *Portrete și reflecții literare* (1967); *Literatura română 1900-1918* (1971); *Hortensia Papadat-Bengescu* (1973); *Personalitatea literaturii române* (1973; ed. a II-a, 1997; ed. a III-a, 2007); *Ecran interior* (poeme, 1975); *Între Ulysse și Don Quijote* (1978); *Mihail Sadoveanu - Fascinația tiparelor originare* (1981; ed. a II-a, 2006); *Propilee* (1984); *Nisipul* (roman, 1989); *Poezia lui Eminescu* (1990); *Amfiteatru cu poeți* (1995; ed. a II-a, 2002); *Caietele privitorului tăcut* (2001); *Perspective* (2001); *Baltagul* (2002); *Partituri și voci* (2004); *Interviuri* (2007). Îngrijitor al unor ediții de scriitori români (C. Hogaș, M. Codreanu, G. Ibrăileanu, I. Creangă); traduce din franceză (*Viața și opera lui Ion Creangă* de Jean Boutière, 1976), din italiană și spaniolă. Ca recunoaștere a acestei activități literare prodigioase, este declarat membru de onoare al Societății de Științe Filologice din România, membru al Asociației Internaționale a Criticilor Literari (Paris), membru al Academiei Române. Deținător al mai multor premii, între care *Premiul Uniunii Scriitorilor* (1985), *Premiul M. Eminescu* (1987), *Premiul Mediterraneo - Italia* (1985). Trei premii ale Uniunii Scriitorilor - Filiala Iași. Numeroase alte premii (pentru *opera omnia*) la târguri și saloane ale cărții, ori din partea unor publicații culturale. „Format în atmosfera de înaltă spiritualitate a Iașului interbelic, profesorul Constantin Ciopraga a devenit, la rândul-i, o personalitate reprezentativă a spiritualității românești, în care aduce o notă distinctă, un cartezianism filtrat prin impresionismul lui E. Lovinescu și finețea lui G. Ibrăileanu” (Dan Mănuacă).

IONESCU Nelu, n. 13 mai 1936, Iași - m. 20 noiembrie 1982, București, înmormântat la *Eternitatea* din Iași. **Dramaturg și publicist.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Studii la *Spiru Haret* și Liceul *C. Negruzzi*, Facultatea de Științe Juridice din Iași. Judecător și avocat, membru al Asociației Juriștilor din România. Redactor la revista *Flacăra* din București. Colaborează la

Teatrul, Presa noastră, Convorbiri literare, Cronica, Ateneu etc. Autorul volumului de publicistică **Pledoarii** (1980) și al volumului **Cronică din dragoste**, critică teatrală (1982). În 1977 apare cartea de proză **Qoud sau codul penal romanșat**. Autor al scenariilor radiofonice **Pretext, Puștiul, Simfonie pentru destinul meu, Șoferul de pantă**. În dramaturgie debutează cu piesa **Neîncredere în foșor** (1965), apoi scrie **Fără cartușe, Maxi, Preferam să mor de râs, Încăpățânarea unui oarecare om de rând, Cum s-a făcut de-a rămas Catinca fată bătrână** (cu un adevărat record de longevitate pe scena Teatrului Național din Iași, peste 200 de spectacole). A primit Premiul pentru dramaturgie pe anul 1979 din partea Asociației Scriitorilor din Iași.

SIMIRAD Constantin, n. 13 mai 1941, în com. Coțușca, jud. Botoșani - m. 29 martie 2021, Iași. **Prozator**. Membru al Uniunii Scriitorilor din România, membru al Uniunii Scriitorilor din Republica Moldova. Absolvent al Facultății de matematică, Universitatea *Al. I. Cuza* din Iași, promoția 1965. Doctor în matematică (1979). Conferențiar la Universitatea Tehnică *Gh. Asachi*, profesor la Facultatea de matematică din Oran, Algeria (1973-1975), profesor onorific la Universitatea *Petre Andrei* din Iași, senator de Onoare în senatul Universității *Al. I. Cuza* din Iași, senator de Onoare în senatul Universității Tehnice *Gh. Asachi* Iași, membru al Societății Americane de matematică. Din 1992 este primar al municipiului Iași, reales în aceeași funcție (1996), reales și în anul 2000. Ambasador Extraordinar și Plenipotențiar al României în Republica Cuba (2003-2006). Din anul 2008 este președinte al Consiliului Județean Iași. A fost membru al Delegației române la Congresul puterilor locale și regionale din Europa, fost vicepreședinte al Grupului parlamentar al democrațiilor europene în Consiliul Europei. Este vicepreședinte al Federației autorităților locale și președinte al Fundației ecologice multinaționale *Prietenii Prutului*. Director onorific la *Revista Națională de Administrație Publică*. De asemenea, este membru în Adunarea Națională Bisericească și în Consiliul Eparhial al Arhiepiscopiei Iașilor și Bucovinei. Urmare a activității deosebite în plan social, administrativ și politic i se acordă Premiul *Steaua de aur* de către Comisia Europeană pentru deschidere și cooperare (Finlanda, 2000), apoi medalia *Crucea Moldavă*. Este Cetățean de Onoare al orașului Mobile (Alabama, S.U.A.), Cetățean de Onoare al orașului Iași. Pe linie de specialitate în matematică, publică numeroase articole în România și străinătate, autor al **Cursului de Ecuatii diferențiale** pentru studenți. Pe

linie literară, debutează cu proză scurtă, colaborează la *Convorbiri literare*, *Cronica Română*, *Cronica* etc., prezent cu rubrica permanentă *Tableta primarului*, apoi *Tableta lui Simirad* în *Monitorul*, *Evenimentul*, 24:ORE. În anul 2000 publică *Audiențe în aer liber*, proză scurtă, în 2 volume, apoi *În umbra zeilor*, proză (2001), *Bordura de ipsos*, roman (2001), *Simfonia vieții* (Iași, Trinitas, 2003), *Arca lui Noe* (Iași, Polirom, 2003), *Izgoniții din Rai* (Iași, Junimea, 2005), *Iguana neagră* (Iași, Junimea, 2006), *Berbecul de la cruce* (Iași, Junimea, 2008), *Coruptul* (Iași, Junimea, 2008). „Constantin Simirad are dexteritatea marilor naratori, aceea de a povesti întâmplarea detașat de timpul prezent, fără a ezita, din când în când, să intervină direct, fie pentru a descrie un tablou cu uneltele poetului, fie pentru a introduce în text suspansul și deruta, astfel încât cititorul să nu se simtă singur, părăsit, uitat” (Adi Cristi, despre *Berbecul de la cruce*).

URSACHE Petru, n. 15 mai 1931, în comuna Popești, jud. Iași - m. 7 august 2013, Iași. **Etnolog, estetician și istoric literar.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Absolvă Liceul Național în 1951, apoi Facultatea de Filologie a Universității Al. I. Cuza Iași (1952-1956), licențiat în limba și literatura română. Doctor în filologie (1971), conducător de doctorate, disciplina Folclor literar. Bibliotecar la Biblioteca Gh.

Asachi (1956-1958), preparator (1958-1960), conferențiar (1977-1992), profesor (din 1992) la Catedra de literatură română. Debutează în *Scrisul bănățean* (1958), publică numeroase articole, studii și eseuri în principalele periodice din Iași și din țară. Autor al volumelor: *Șezătoarea în contextul folcloric* (1972), *Poetica folclorică* (1976), *Prolegomene la o estetică a folclorului* (1986), *Eseuri etnologice* (1986), *Titu Maiorescu. Esteticianul* (1987). *Camera Sambô. Introducere în opera lui Mircea Eliade* (1993), *Etnoestetica* (Iași, Institutul European, 1998), *Mic tratat de estetică teologică* (Iași, Junimea, 1999), *Sadovenizând, sadovenizând. Studiu estetic și stilistic* (2005), *Cazul Mărie. Sau despre frumos în folclor* (Iași, Junimea, 2001), *Înamorați întru moarte. Eros Poesis la Cezar Ivănescu* (Iași, Timpul, 2006), *Antropologia, o știință neocolonială* (Iași, Timpul, 2006), *Etnosofia* (București, Paideia, 2006), *Camera Sambô. Introducere în opera lui Mircea Eliade*, ediția a II-a, revăzută și dezvoltată (Cluj-Napoca, Eikon, 2008). Îngrijitor de ediții critice. *Profesor Emeritus* al Universității Al. I. Cuza (2001), Premiul de excelență al Asociației Scriitorilor Iași (2001), Premiul *Opera omnia* acordat de Revista

Convorbiri literare (2001) și Premiul *Opera omnia* acordat de Biblioteca Vasile Voiculescu, Buzău (2001).

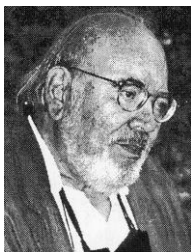
ROMANESCU Constantin, n. 18 mai 1926, în Soroca - m. 24 decembrie 2016, Iași. **Medic și eseist**. Urmează cursurile Liceului teoretic *Grigore Ghica* din Dorohoi (1939-1947) și ale Facultății de Medicină din Iași (1947-1952), specialist în pediatrie. Medic pediatru (1952-1956), medic psihiatru primar (din 1956), profesor universitar la Facultatea de Medicină Iași. Specializări în străinătate (Franța, Italia, Anglia), fellow O.M.S., membru emerit al Academiei de Medicină din România. Debutează în *Universul literar*, *Universul copiilor* (1946), publică numeroase schițe, eseuri, note și recenzii în *Convorbiri literare*, *Viața românească*, *Cronica*, *Symposion* (cu rubrică permanentă), *Transilvania* etc. Autor al volumelor *Portret în oglinzi paralele* (eseuri, 1989), *Eminescu, bolnavul* (1972), *Pasărea Phoenix* (eseuri, 1997), *Semiologia umbrelor* (eseuri) și *Din trecutul nostru* (eseuri, 1998). Colaborator la unele tratate internaționale și românești, între care *Tratatul universal de istoria medicinei* (1975), sub redacția lui V. L. Bologa și *Tratatul de istoria medicinei în România* (1975). Este tradus cu importante studii și cercetări din domeniu în Austria, Franța, Anglia etc.

BRUMĂ Aurel Mihai, n. 20 mai 1946, în Nicorești, Galați. **Poet, prozator și publicist**. Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Studii generale și liceale la Tecuci (1956-1964), Facultatea de Filologie a Universității Al. I. Cuza din Iași (1964-1969), Facultatea de Ziaristică, București (1977). Profesor de limbă și literatură română la Școala generală Suraia, Vrancea (1969-1970), la Școala generală Cosmești-Vale, Galați (1970-1973), metodist la Casa de cultură a municipiului Iași (Ateneul Tătărași) în perioada 1973-1975, apoi redactor realizator, șef de secție-educație la Studioul de radio Iași (1975-1985), metodist la Consiliul județean al sindicatelor Iași (1985-1989) și din nou redactor coordonator la Radio Iași din 1989. Debutează în *Pagini dunărene*, Galați, 1963 și în *Iașul literar* cu poezie (1967), cu teatru în *Cronica* (1968), este unul dintre inițiatorii revistelor literare *Alma Mater* și *Gaudeamus*, apoi, în 1986, *Inventica*. Este membru al Asociației Umoriștilor din România. Este deținător a numeroase premii și distincții pentru proză satirică și poezie în

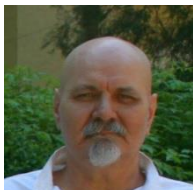
țară și în Franța; Diploma de excelență și Ordinul tehnico-științific *Leonardo da Vinci* al Forumului Inventatorilor Români, Iași, 2004; Diploma specială *Nicolae Labiș*, Suceava 2005; Cetățean de onoare al municipiului Tecuci, 2006; deținător al Premiului pentru proză scurtă la Festivalul național de umor *Ion Cănașoiu* de la Tg. Jiu (1995), al altor importante premii. Autor al volumelor *Ceata lui Papuc* (Iași, Junimea, 1975), *Poezii cu jucării* (Iași, Junimea, 1977), *Silvia, un miracol* (Iași, Cariatide, 1991), *Beleleaua română* (Iași, Savia, 1993), *Pasărea Run* (Iași, Savia, 1995), *Stele cu pistrui* (Iași, Pim, 2003), *Crâșme cu îngeri* (Iași, Pim, 2004), *Vieți între două refugii – Cartea părinților* (Iași, Pim, 2004), *Atins de aripă de înger* (Iași, Performantica, 2008), *Inima de rezervă*, proză satirică (Iași, Performantica, 2008). În colaborare: *M'en fiche, duo caniche* (Vaslui, Thalia, 2002). Îngrijește, redactează și publică, la cererea autorului, vol. I din *Memoriale* de Anghel Rugină (Iași, Performantica, 2007). Apare în câteva antologii, precum: *Antologia poeziei ieșene contemporane* (1968), *Antologie de proză umoristică română*, *Antologia poeziei ieșene – Noaptea condeierilor* (2008) și *Antologia prozei ieșene – Minutarele gândului* (2008).

IUNIE

MIRON Paul, n. 13 iunie 1926, în comuna Ciulești din fostul județ Baia - m. 17 aprilie 2008. **Prozator, dramaturg, poet și eseist.** Membru de onoare al Uniunii Scriitorilor din România. Studii elementare la Fălticeni, Liceul militar din Iași. După război, emigrat din țară, face studii universitare filologice la Bonn (1947-1949, 1951-1954) și la Paris (1949-1951). Doctor în litere la Universitatea din Bonn, cu o teză despre structura tipologică a limbii române (1954), apărută în 1959 în *Acta Philologica* din Roma. Înființează lectoratele de limba română din Köln (1952), Bonn (1954), Freiburg (1964). Docent și apoi profesor la Universitatea din Freiburg (din 1974). *Doctor Honoris causa* al Universității *Al. I. Cuza* din Iași, cetățean de onoare al orașelor Iași și Timișoara. Fondatorul Societății culturale studențești *M. Eminescu*, editor al noii serii a Anuarului filologic și literar *Dacoromania*, apărut la München din 1973, inițiator neobosit al mai multor proiecte de colaborare științifică cu universități românești, mai ales cu cea din Iași. Filolog specializat în lexicografie și stilistică, autor al unor ample studii. Paralel cu activitatea didactică și științifică desfășoară o variată activitate literară, atât în limba germană, cât și în limba română, colaborează la reviste românești din Franța, Spania și Germania cu versuri, eseuri și proză. În 1963 publică la Paris primul său volum de versuri **Rodul ascuns**. Traduce în română din Silesius, Nietzsche, Holderlin, Heidegger, Pierre Emmanuel, Paul Evdokimov și în germană din Creangă, Caragiale, M. Sebastian, M. Sorescu. Participă la diverse congrese cu studii și eseuri privind autori precum Eminescu, Eliade, Dan Botta, Magda Isanos etc. Este autorul volumelor: **Fata călăului**, povestiri (Cluj-Napoca, Clusium, 1994), **Idoli de lut**, teatru (Cluj-Napoca, Clusium, 1994), **Ocean** (Ed. FCR, 1996), **Magul**, teatru (Cluj-Napoca, Clusium, 1997), **Maipuțincaperfectul** (Iași, Junimea, 1998), **Ocean 2**, (Cluj-Napoca, Clusium, 1999), **Poștalionul din vis** (Timișoara, Amarcord, 1999), **Poezii** (1999), **Târgul Șaradelor** (Iași, 2000), **Măsura urmelor** (Timișoara, 2000), **Moștenirea astrelor**, roman (Cluj-Napoca, 2002), **O grămadă de arbori / Eine Menge Baume**, versuri, trad. în germană de Elsa Lüder, în colaborare cu Elsa Lüder, **Lupul și capra**, versiune franceză (1998), versiune engleză (2002), cu Grigore Ilisei, **Fălticeni mon amour** (Iași, 1996). Bogată activitate de editor și coeditor, numeroase articole despre autori și opere apărute la Editura Kroner. Profesor onorar la Universitatea *Al. I. Cuza* Iași, Crucea

Patriarhală, București, Cavaler al Ordinului *Sf. Andrei*, Istanbul. „O activitate atât de amplă și de diversă, o explozie fascinantă a creativității reprimată - prin forța împrejurărilor - o viață întreagă, care surprinde pe cititorii și comentatorii literari din ultimii zece ani” (Mircea Anghelescu).

FILOTHEANU Arbatel (Mihalache Ghedeon), n. 18 iunie 1956, în Iași. **Prozator**. Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Studii gimnaziale la Jucul de Jos - Cluj și liceale la București și Iași (1975-1980). Practică mai multe meserii, între care pe cea de legător de cărți. Pensionat medical. Frecventează Cenaclul *Junimea* din Iași, debutează în *Luceafărul* (1979), colaborări cu proză scurtă la *Cronica*, *Convorbiri literare*, *Viața studentescă*, *Viața Românească*, *Opinia* etc. Deținător al premiului revistei *Cronica* pentru anul 1982. Autor al volumului *Într-acolo, inima mea* (Iași, Junimea, 1994) pentru care i se acordă Premiul Asociației Scriitorilor din Iași (1995).

BURDUJA Virginia (Virginia Fabian), n. 22 iunie 1941, Tg. Frumos, jud. Iași. **Prozatoare și publicistă**. Absolventă a Liceului *Al. I. Cuza* din Iași și Facultatea de Filologie a Universității ieșene (1964). Profesor la Liceul din Nimigea de Jos, jud. Cluj, corector la revista *Cronica* (1966-1993), director al Editurii *Acta* (din 1990), redactor șef al revistelor magazin *Doamna T* și *Pentru copiii României*. Debutează cu reportaje și critică literară în *Cronica* (1975), publică anchete, cronică literară, proză scurtă în *Convorbiri literare*, *Cronica*, *Timpul* etc. Inițiază concursul anual de creație literar-artistică *Autori: Copiii* la revista *Cronica* (1975). Autoare a romanului *Am întârziat, iubito?* (1997), în colaborare publică cărțile pentru copii *Un jour avec Dambi* (Iași, Acta, 1995) și *Father Christmas, Alice and Dambi* (Iași, Acta, 1995), texte bilingve, apoi publică *Eva cea trandafirică cu aripi de cenușă* (roman), *Demachiantul de seară* (proză scurtă), *Starea de cub* (proză S.F.). Traduce din literatura africană contemporană (tunisienii Mahmud Tunsi, Rosed Homzani, Ezzedine Madani), chineză (Lin Jian Ping, Lin Xi) și poloneză.

TOMESCU-STACHIE Nicolae, n. 23 iunie 1961, în Iași. **Eseist și publicist**. Studii gimnaziale la Școala generală nr. 24 (1972-1976), Liceul *Emil Racoviță* (1976-1978), Liceul *M. Eminescu* (1978-1980), Facultatea de Istorie-Filosofie a Universității *Al. I. Cuza* din Iași (1981-1985), doctor

în istorie (2000). Profesor la Liceul de matematică-fizică și la Liceul economic din Miercurea-Ciuc (1985-1990), redactor la Studioul teritorial de radio Iași (din 1990). În perioada 1991-1992 este profesor la Institutul Teologic Romano-Catolic din Iași. Studii postuniversitare în domeniul comunicării și relațiilor publice (SNSPA, București), atestat *International Correspondence Institute*, membru al *European Association for Transactional Analysis*. Absolvent al Școlii Naționale de Studii Politice și Administrative. Facultatea de Comunicare și Relații Publice *David Ogilvy* - București (2002). Doi ani de Master în *Istoria Evreilor și Ebraistică*. Din anul 2007 este redactor-șef al Studioului de radio Iași. Debutează cu articole în *Informația Harghitei* (1988), publică cronici, eseuri, interviuri, reportaje în *Cronica*, *Timpul*, *Monitorul* etc. îngrijește ediția ***Responsabilitatea statului și a funcționarilor publici*** de Dimitrie I. Pepelea (Iași, Cermi, 1997). Autor al volumelor ***Războiul din Golf. Radiografie posibilă*** (Iași, Cermi, 1997, ed. a II-a, 1998), ***În căutarea indiscrețiilor*** (Iași, Ankarom, 1997), apoi ***Situația Africii la sfârșitul secolului al XIX-lea. Considerații istoriografice*** (Iași, Ankarom, 1997), ***Cristale sfărâmate*** (Iași, Ankarom, 1997), pentru care primește Premiul Uzdin, Iugoslavia, 1997, ***Satul despre el însuși*** (Iași, Ankarom, 1999), ***Politica externă a României întregite*** (Iași, Fides, 2000), pentru care obține premiile *Lecțiile istoriei* și *Ethos românesc* la Salonul de carte, Iași, 2000, apoi ***Principalele conflicte internaționale și lumea islamică*** (Iași, Cermi, 2003), ***Himalaya. Acolo unde se sfârșesc munții***, coautor (Iași, Institutul European, 2000), colaborator la ***Problema iugoslavă*** (1998), pentru care primește premiul Salonului internațional de la Novi Sad și la ***România și al II-lea Război Mondial*** (2000). În curs de apariție: ***În căutarea indiscrețiilor***, vol. II, ***Memoria uitării: Basarabia; Albul, Negrul, Binele, Răul: o lume binară; Imagine și sens***.

POPA-HOMICIANU Vasile, n. 26 iunie 1951, în Homiceni, com. Bârgăoani, județul Neamț - m. 8 mai 2020, Iași. **Prozator, poet și eselist**. Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Studii gimnaziale la Bârgăoani (1959-1965), Liceul *Petru Rareș* din Piatra Neamț (1965-1970), Facultatea de Istorie-Filosofie, secția de psihologie a Universității *Al. I. Cuza* din Iași (1975-1979), licența în psihologie. Psiholog la Penitenciarul din Iași (1979-1989), iar din 1989 psiholog la RENEL Iași. Este membru al

Asociației Psihologilor din România. Colaborează la volume colective de studii psihologice. Debutază cu poezie în Suplimentul literar al ziarului *Ceahlăul* (1967). Prezent cu versuri, proză, articole, eseuri în *Dialog*, *Cronica*, *Convorbiri literare*, *Viața românească*, *Luceafărul*, *Symposion*, *Ateneu*, *Porto Franco* etc. Publică romanele *Iarna, pentru cine mor vulpile* (Iași, Junimea, 1992), *Imposibilă, pânda* (Galați, Porto-Franco, 1993), *Cea mai credibilă moarte* (Galați, Porto-Franco, 1995), *Ninge de Paști în paradis* (Iași, Junimea, 1996), *Patimi în Labirint* (Iași, Sedcom Libris, 1997), *Infernul albastru* (Iași, Junimea, 1999), *Noaptea păsării de aur*, proză scurtă (Iași, Universitas XXI, 2001), *Sintagmele ochiului*, poezie (Iași, Universitas XXI, 2003), *Cine ești tu, domnule Nily?*, piesă de teatru (Iași, Panfilius, 2004), *Risipele ființei*, versuri (Iași, Editura Fundației Culturale Poezia, 2005), *Drumul spre Efes*, versuri (Iași, Alfa, 2008). Deținător al Premiului național *M. Eminescu*, Suceava (1998) și al Premiului revistei *Convorbiri literare* (1998).

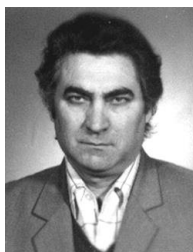

IANCU Paul, n. 29 iunie 1941, în Costești - Tg. Frumos, jud. Iași - m. 17 septembrie 2017. **Publicist și dramaturg.** Studii gimnaziale la Hârlău, liceale la Focșani, Institutul pedagogic de învățători Iași (1971), Facultatea de ziaristică București (1975), cursuri postuniversitare, specializarea muzeologie. Muzeograf la Muzeul de istorie din Hârlău, apoi la Muzeul viei și vinului din Hârlău. Debutază cu piesa de teatru *Rătăcirea* (1975). Obține premiul I al revistei *Îndrumătorul cultural* (1970), Premiul Teatrului *Bacovia* (1979), Premiul Festivalului de teatru *Mihail Sorbul* (1980). Publică articole, reportaje, note, ghiduri și pliante cu privire la istoria locală în principalele ziare și reviste ale Iașului, este autorul monografiei *Orașul Hârlău: 1968-1988* (Iași, Editura Centrului Județean al creației populare, 1988), al volumului *Demografia istorică a orașului Hârlău în secolele XV-XVIII*, al pieselor de teatru: *La curțile Hârlăului*; *Eroii din Florești*; *Cine sunt eu, mamă?*; *Învoiala*, cu o prefață semnată de Ștefan Oprea. Este unul dintre cei care cultivă pasiunea pentru istorie și cultură în această cunoscută zonă a județului Iași.

IULIE

ANTON Elena (Rafila Radu), n. 2 iulie 1951, în satul Budești, com. Mogoșești, jud. Iași. **Poetă.** Este administrator al Galeriei de Artă TOPART Iași. Debutează în 1987 în *Convorbiri literare*. Colaborează la *Convorbiri literare*, *Cronica*, *Transilvania*, *Literatură și Artă*, *Poezia*, *Albatros*, *Orfeu*, *Agora*, *24 Ore* etc. Este redactor colaborator al revistei *Dor de dor* (Călărași). Publică volumele: *Viața mea cu lună* (Iași, Cronica, 1997), pentru care i se acordă Premiul Național de debut al Festivalului Internațional Sighetul Marmăției (1997); *Fuga în Haiku* (Iași, Sedcom Libris, 2003) – Premiul pentru debut în haiku la Colocviul Național de Haiku de la Constanța (2003); *Nuntă pe firul ploii*, ediție bilingvă (Iași, Sedcom Libris, 2006); *Scrisori pe frunze*, ediție bilingvă (Iași, Timpul, 2008). Apare în mai multe antologii de poezie, printre care: *Poezia pădurii* (București, 1997); *Cupola de veac* (Târgoviște, 2004); *Despre autori și cărți* (București, 2003); *Surâsul crizantemei* (Târgu Mureș, 2004); *Almanahul Mihai Eminescu* (Târgoviște, 2005); *Salutându-l pe Basho* (Constanța, 2005); *Flori de tei* (Constanța, 2005); *Scoici de mare* (Constanța, 2007); *Dor de dor*, vol. II (Cluj); *România de suflet* (Constanța, Baldos, 2008); *Cartea Congresului de Haiku* (Constanța, Ex Ponto). Este membră a Clubului de Haiku *Bucurii efemere*, Tg. Mureș (2003) și a Societății de Haiku din Constanța (2003) și inițiatoare a Clubului de Haiku de la Iași (2006).

TACU Alexandru, n. 9 iulie 1931, în comuna Burdusaci, fostul județ Tecuci - m. 15 februarie 2019, Iași. Fiu al răzeșului macedo-român Ghiță Tacu, nume vestit pe văile Zeletinului, și al Niculinei Tacu, rudă a savantului George Emil Palade, laureat al Premiului Nobel. **Poet.** Studii primare în satul natal, Liceul *Gheorghe Roșca Codreanu* din Bârlad. Studii universitare întrerupte din cauza unor detenții ca deținut politic (1948-1955). Viața lui a devenit un calvar, a trecut prin mediile de exterminare: Interne, Jilava, Gherla, Canalul Dunăre-Marea Neagră etc., urmare a atitudinii lui împotriva flagelului comunist. A fost profesor suplinitor, tehnician proiectant, bibliotecar, muncitor, șomer, liber profesionist. Din 1973 până în 1983 a condus Cenaclul literar *Lupta cu*

inertă, frecventat de numeroase personalități ale artelor și culturii. Colaborează la o serie de ziare și reviste. Debutează cu volumul *Întoarcerea la izvor* (Iași, 1979). Publică volumele de versuri *Omul interzis* (Iași, Princeps, 1992) și *Flaut Tenebra* (Iași, Moldova, 1996), apoi *Partenogeneza epigonică sau ateismul biologic* (Iași, Moldova, 2007); ediție revăzută (Iași, Princeps Edit, 2008) și *Mahaleb* (Iași, Princeps Edit, 2008). Face parte din antologia *Poezia Pădurii*, sub redacția lui Radu Cârneli (Orion, 1999).

ȘTEFĂNESCU Ion D., n. 15 iulie 1886, comuna Poeni, județul Teleorman - m. 11 iulie 1981, Iași, înmormântat la mănăstirea Agapia. **Istoric de artă și eseist.** Studii gimnaziale și liceale la București (Liceele *Matei Basarab* și *Sf. Sava*). Absolvă Facultatea de Drept și Facultatea de Istorie și Litere, fiind studentul lui Titu Maiorescu, C. Dimitrescu-Iași, Al. Odobescu, D. Onciul, N. Iorga. Căsătorit cu Margareta, fiica lui Al. Vlahuță.

Specializare la Paris și doctoratul în litere la Sorbona (1928). Profesor de istoria artei la Iași, București și Cernăuți și profesor consultant la Catedra de istoria artei de la Institutul de Arte Plastice *N. Grigorescu*. Ține cursuri la Universități din Atena, Paris, Bruxelles, profesor de istoria artei medievale la Facultatea de Teologie Catolică-Ortodoxă din Paris, conferențiar la Institutul de Arheologie și Artă al Sorbonei. Realizează monografiile: *L'Evolution de la peinture religieuse en Bucovine et en Moldavie*. vol. I-II (Paris, 1928), *Le peinture religieuse en Valachie et en Transylvanie depuis les origines jusqu'au XIX-eme siècle*. vol. I-II (Paris, 1932), *L'art byzantin et l'art lombard en Transylvanie* (Paris, 1938), făcând cunoscute lumii comorile de artă românească. De asemenea, scrie *Arta veche a Maramureșului* (1968), *Iconografia artei bizantine și a picturii feudale românești* (1973), autor al unor studii, eseuri, articole privind monumentele și operele de artă din țara noastră. I-au fost conferite Premiul *Zographos* al Asociației de studii grecești din Paris (1929) și Premiul *Fould* al Academiei de inscripții și litere din Paris (1938). A fost membru al Societății *Parsassos* din Atena și membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România.

IVAȘCU George, n. 22 iulie 1911, la Certești, jud. Galați - m. 21 iunie 1988, București. **Publicist, critic și istoric literar.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Absolvă Liceul *Gh. Roșca Codreanu* din Bârlad, promoția 1929. Licențiat al Facultății de Litere și Filosofie din Iași (1932).

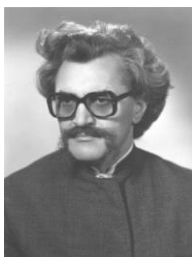
Devine asistent la Catedra de filologie română de sub conducerea profesorului Iorgu Iordan, secretar al Institutului de Filologie A. *Philippide* din Iași (1935-1937). Din 1940 se stabilește în București, unde are o rodnică activitate redacțională la revistele *Contemporanul* și *România literară*, director (1971-1988). În paralel, carieră universitară la Facultatea de limba și literatura română. Colaborează la *Jurnalul literar* sub conducerea lui George Călinescu, un timp fiind secretar general de redacție. Autor de numeroase studii și articole editoriale în presa literară. Publică: *Confruntări literare*, 3 vol. (1966-1988), *Jurnal ieșean* (1971), *101 tablete* (București, Editura Eminescu, 1974), apoi *Istoria literaturii române* (I, 1969), pentru care primește Premiul Uniunii Scriitorilor, *Dobrogeanu-Gherea* (1972), *Reflector peste timp* (1966), *Nicolae Filimon*, monografie (București, Albatros, 1977), *Profil de epocă* (București, Editura Eminescu, 1981), *Titu Maiorescu*, monografie (București, Albatros, 1972) și *Din istoria criticii literare românești* (I, 1967) care consacră ”un jurnalist în sensul superior, creator al cuvântului, un animator de idei” (George Călinescu). Editor al unor volume postbelice din poezia lui Lucian Blaga și din alți scriitori. Membru al Consiliului Ziariștilor din România, al Academiei de Științe Sociale și Politice, responsabil al Centrului Român al Asociației Internaționale a Criticilor Literari.

Prea Fericitul DANIEL, Patriarh al României, n. 22 iulie 1951, în satul Dobrești, comuna Bara, jud. Timiș, al treilea copil în familia învățătorilor Alexie și Stela Ciobotea. **Teolog, profesor doctor, eseist și traducător.** Școala primară în satul natal (1958-1962), gimnaziul în localitatea Lăpușnic (1962-1966), cursurile liceale în orașul Buziaș, pe care le continuă în municipiul Lugoj, la Liceul *Coriolan Brediceanu* (1967-1970). Urmează Institutul Teologic Universitar din Sibiu (1970-1974), unde susține Diploma de licență în teologie, continuă apoi cursurile de doctorat la Institutul Teologic Universitar din București, Secția Sistematică, sub îndrumarea Pr. prof. dr. Dumitru Stăniloae (1974-1976), urmează apoi doi ani la Facultatea de Teologie Protestantă a Universității de științe umane din Strasbourg (Franța) și doi ani la Universitatea *Albert Ludwig* din Freiburg im Breisgau, Facultatea de Teologie Catolică (Germania). În 1979 își susține teza de doctorat la Facultatea din Strasbourg cu *Réflexion et vie*

chrétiennes aujourd'hui. Essai sur le rapport entre la théologie et la spiritualité. Devine Doctor al Universității din Strasbourg. În 1980, sub îndrumarea mentorului său, Dumitru Stăniloae, obține titlul de Doctor în Teologie ortodoxă la Institutul Teologic Universitar din București. În anul 1987 intră în viața monahală la Mănăstirea Sihăstria cu numele Daniel, avându-l ca naș de călugărie pe P. C. Părinte Arhimandrit Ilie Cleopa. *Funcții și onoruri:* lector la Institutul Ecumenic din Bossey, Geneva, și profesor asociat la Geneva și Fribourg în Elveția (1980-1988), consilier patriarhal, director al Sectorului „Teologie contemporană și Dialog ecumenic” (1988), conferențiar la Catedra de Misiune creștină a Institutului Teologic Universitar din București (1988). Este ales și hirotonit Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Timișoarei (martie 1990), este ales Arhiepiscop al Iașilor și Mitropolit al Moldovei și Bucovinei (iunie 1990). Profesor de Teologie la Facultatea de Teologie Ortodoxă *Dumitru Stăniloae* din cadrul Universității *Al. I. Cuza* din Iași (1992-2007), profesor de Teologie la Facultatea de Teologie Ortodoxă din București (din 2007). Este reprezentant al Comisiei Sinodale Naționale pentru Educație Religioasă (București), președinte al Comisiei teologice și liturgice a Sfântului Sinod al BOR, membru de onoare al Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice (București), membru al Comitetului Executiv și Central al Consiliului Ecumenic al Bisericii (Geneva, 1991-1998), membru al Prezidiului și Comitetului Central al Conferinței Bisericilor Europene (Graz, 1997), membru titular al Academiei Internaționale de Științe Religioase de la Bruxelles (2000), membru al Academiei Române (2008). În anul 2007 este ales Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române. *Distincții și titluri:* Premiul *Emanuel Heufeder*, Mănăstirea Niederaltaich, Germania (1998), Ordinul Serviciul Credincios în rang de Mare Cruce acordat de Președintele României, Emil Constantinescu (2000), Premiul ecumenic al Institutului *Sf. Nicolae* din Bari, Italia (2002), Premiul *Pro Humanitate* acordat de Fundația Europeană pentru Cultură *Pro Europa* din Freiburg im Breisgau, Berlin, Germania (2002), Doctor Honoris Causa al Universității Catolice *Sacred Heart*, Fairfield, Connecticut, S.U.A. (2003), Senator de onoare al Universității *Dunărea de Jos*, Galați (2003), Cetățean de onoare al Municipiului Lugoj (2005), membru de onoare al Colegiului *Coriolan Brediceanu* Lugoj (2005), Doctor Honoris Causa al Universității de Arte *George Enescu* din Iași (2006). Autor al volumelor: *Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea...* (Iași, Trinitas, 1996), *Confessing the Truth in Love: Orthodox Perceptions on Life, Mission and Unity* (Iași, Trinitas, 2001, ed. a II-a, București, Basilica, 2008), *Făclii de Înviere. Înțelesuri ale Sfintelor Paști* (Iași, Trinitas, 2005, ed. a II-a revăzută, București, Basilica, 2008),

Dăruire și dăinuire. Raze și chipuri de lumină din istoria și spiritualitatea românilor (Iași, Trinitas, 2005), **Daruri de Crăciun – înțelesuri ale sărbătorii Nașterii Domnului** (Iași, Trinitas, 2005), **Brâncuși. Sculptor creștin ortodox** (Iași, Trinitas, 2007), **Comori ale ortodoxiei. Explorări teologice în spiritualitatea liturgică și filocalică** (Iași, Trinitas, 2007), **Știința mântuirii. Studii de teologie socială și misionară** (Iași, Trinitas, 2008), **Foame și sete după Dumnezeu. Înțelesul și folosul postului** (București, Basilica, 2008). În curs de apariție: **Știința mântuirii**, studii de teologie socială și misionară, **Teologie și Spiritualitate, Păstorul cel Bun**, cateheze și omilii, **Fais l'oeuvre de l'Évangéliste**, studii de spiritualitate ortodoxă și misiune creștină, în limba franceză. Traduce: Stăniloae Dumitru – **Le génie de l'Orthodoxie. Introduction** (Paris, Editura Desclée de Brouwer, 1985), col. Théophanie. Este fondator de instituții, între care: Facultatea de Teologie Ortodoxă **Dumitru Stăniloae**, Iași (1990), Seminarul Teologic Ortodox **Cuvioasa Parascheva**, Agapia (1991), Seminarul Teologic Ortodox, Botoșani (1992), Centrul Cultural-Pastoral **Sf. Daniil Sihastru**, Durău (1995), Biblioteca Ecumenică **Dumitru Stăniloae**, Iași (1995), Seminarul Teologic Ortodox **Sf. Vasile**, Iași (1995), Institutul Ecumenic **Sf. Nicolae**, Iași (1996), Institutul Cultural-Misionar TRINITAS (editură, tipografie și stație de radio), Iași (1997), Trinitas TV – Post de televiziune creștin, Iași (2007). Fondează, de asemenea, publicațiile: **Vestitorul Ortodoxiei**, **Candela Moldovei**, **Teologie și viață**, **Lumina**. Organizator de simpozioane, colocvii, congrese, expoziții, inițiator, sprijinitor și coordonator de programe sociale, culturale și educative, de activități liturgice și misionare naționale și internaționale. Publică numeroase studii, articole și eseuri în limba română, în țară și în străinătate, în limba franceză, în țară și în străinătate, în limba engleză, în țară și în străinătate, în limba germană și în alte limbi.

GRINEA Florin M., n. 25 iulie 1936, în Iași. **Poet.** Absolvent al Facultății de filologie-istorie-filosofie (promoția 1958), Universitatea **Al. I. Cuza** Iași. A fost corector și redactor la **Buletinul Academiei Române**, filiala Iași – **Studii și cercetări științifice** (1958-1960). În perioada 1960-1970 a fost inspector cu probleme de artă la Secția de învățământ și cultură a Regiunii Iași și la Comitetul pentru cultură și artă al județului Iași. Profesor de limba și literatura română în județul și municipiul Iași (1970-1996). În calitatea sa de profesor a organizat pentru elevi un Cenaclu literar cu două

secțiuni: una de creație și una de critică literară. Debutază în 2003 cu volumul de versuri *Cărticica de-o seară* (Iași, Vasiliana '98).

AXINTE Șerban, n. 27 iulie 1976, la Iași. **Poet și istoric literar.** Absolvent al Facultății de Litere (2002) și al masterului de *Literatură comparată și antropologie culturală* (2004), Universitatea Al. I. Cuza, Iași. Din anul 2002 este cercetător științific la Institutul de Filologie Română A. Philippide din Iași. Redactor al publicației cu profil academic *Philologica Jassyensia* și colaborator la mai multe reviste culturale, printre care *Observator cultural*, *Cuvântul*, *Bucureștiul cultural* și *Tribuna*. A fost redactor (2000-2004) și apoi secretar general de redacție (2004-2007) al revistei culturale *Timpul*. Autor al volumelor de versuri *Starea balanței* (Iași, Eurocart, 1996), *Pragurile Apeiron* (Iași, Outopos, 1999) și *Lumea ți-a ieșit așa cum ai vrut* (București, Vinea, 2006). Prezent în mai multe antologii, printre care, *Ozone friendly*, *Reconfigurări literare*, coord. O. Nimigean (Iași, Editura T, 2002), *Zoom. Generația 2000*, Versus/m, 2007, *Nasturi în lanul de porumb*, coord. V. Leac (Timișoara, Brumar, 2008) și *Anthologie de la poésie roumaine contemporaine*, présentation de Magda Cârnelci et Linda Maria Baros (Paris, 2008). Poeziile sale au fost traduse în italiană și franceză. Coautor al *Dicționarului general al literaturii române*, vol. I-VII (coord. Eugen Simion), București, Univers Enciclopedic, 2004-2009.

AUGUST

DANILOV Ilie, n. 2 august 1946, la Sulina, jud. Tulcea - m. 30 septembrie 2012, Iași. **Prozator și traducător**. Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Școala primară Sulina (1952-1956), Școala generală Sulina (1956-1960), Liceul nr. 2 Tulcea (1960-1964), Facultatea de Litere a Universității *Al. I. Cuza* din Iași (1966-1971). A fost lector de limbă și civilizație română la Beijing (1981-1984) și la Veliko Târnovo (1990-1992).

Actualmente, conferențiar doctor la Catedra de Slavistică *Petru Caraman* a Universității *Al. I. Cuza*, predă cursuri de lingvistică și mitologie slavă. Membru al Asociației Slaviștilor din România, membru al Asociației Internaționale a Profesorilor de limbă și literatură rusă. Este redactor al revistei culturale *Kitej-Grad* din Iași. Debutază în 1984 cu eseu *Dragonul, mitica emblemă a Chinei în Contemporanul*. Publică volumele de proză umoristică *Făcătorii de minuni din Arbanasia* (Iași, Junimea, 1999), *Rezervația mitocanilor* (Iași, Kitej-Grad, 2002), memorialistică *Grădina limpezimii desăvârșite* în volumul *Evantaiul celor 1000 de gânduri* (București, Editura Ion Cristoiu, 1999) și *Scrisoare de recomandare* în volumul *Insula Albă* (Constanța, Ex Ponto, 2003). Traduce *Scrieri politice* de F. M. Dostoievski (Iași, Polirom, 1998), *Karma sau armonia dintre fizic, spirit, psihic și destin* de S. N. Lazarev (Iași, Moldova), *Karma pură* de S. N. Lazarev, (Iași, Polirom, 1998), *Karma, sistemul autoreglării câmpurilor* de S. N. Lazarev (București, Dharana), *Karma. Iubirea* de S. N. Lazarev (București, Dharana). În colaborare, traduce *Cele mai frumoase basme rusești* (Iași, Polirom, 2007).

URSU Neculai A. (N. A. Ursu), n. 3 august 1926, în satul Borosești, comuna Scânteia, jud. Iași - m. 14 mai 2016, Iași. **Lingvist, filolog și istoric literar**. Școala primară în satul natal, studii secundare la Seminarul *Veniamin Costachi* din Iași, apoi Facultatea de Filologie a Universității *Al. I. Cuza* din Iași (1946-1950), unde a obținut și titlul de doctor în filologie (1967), cu lucrarea *Formarea terminologiei științifice românești* (București, E.S., 1962), distinsă cu premiul *B. P. Hasdeu* al Academiei Române pe anul 1962. Asistent la catedra de limba română a Universității din Iași (1950-1953), iar din 1953 până în 1988 cercetător științific la

Centrul de Lingvistică, Istorie Literară și Folclor din Iași. Contribuțiile la istoria literaturii și a culturii românești publicate, în decursul a peste patru decenii, în revistele *Iașul literar*, *Cronica*, *Limba română* (București), *Studii și cercetări lingvistice*, *Anuarul Institutului de Istorie și Arheologie „A. D. Xenopol”* (Iași), sunt generate de cercetările de istorie a limbii române literare efectuate. Studiind limba și stilul unui mare număr de texte vechi românești, din secolul al XVIII-lea până la mijlocul secolului al XIX-lea, a reușit să determine, prin mijloace filologice, paternitatea multor scrieri anonime sau cu paternitate controversată și sursele necunoscute ale unor traduceri. A identificat și unii autori sau traducători necunoscuți. De exemplu, a demonstrat că *Letopiseșul Țării Moldovei până la Aron vodă*, în redacția pe care o cunoaștem, este opera lui Simion Dascălul, nu a lui Grigore Ureche; a atribuit lui Daniil Panoneanul, traducătorul cunoscut al *Îndreptării legii* (Târgoviște, 1652), traducerea anonimă a *Vechiului Testament* din ms. 4389 de la Biblioteca Academiei Române, traducerea *Învățăturilor lui Neagoe Basarab către fiul său Teodosie* și a *Vieții Patriarhului Nifon*, precum și cea a romanului *Varlaam și Ioasaf*, considerată a fi o lucrare a lui Udriște Năsturel; a atribuit lui Dosoftei traducerea cronografului numit tip Danovici și prima revizie a traducerii *Vechiului Testament* făcută de Nicolae Spătarul (Milescu); a atribuit lui Nicolae Spătarul traducerea *Mântuirii păcătoșilor* a lui Agapie Landoș și a *Apologiei contra lui Mahomed* a împăratului bizantin Ioan Cantacuzino; a atribuit lui Nicolae Costin *Cronica anonimă a Moldovei de la 1661 până la 1709* și traducerea geografiei universale a lui Giovanni Botero, după versiunea ei în limba polonă; a identificat autorul *Cuvântului de îngropare a vechiului Ștefan voievod* și al pamfletului *Cuvânt al unui țaran către boieri* în persoana ierodiaconului Gherasim de la episcopia Romanului (1797); a adus probe pentru dovedirea paternității lui Nicolae Bălcescu asupra *Cântării României*, și multe altele. Cantitatea de informații istorico-literare noi pusă la îndemâna celor interesați, prin studiile și notele filologice respective, este considerabilă și deosebit de utilă pentru elaborarea noilor sinteze de istorie a literaturii și a culturii românești. O parte dintre studiile filologice publicate au fost culese de autor în volumul ***Contribuții la istoria literaturii române*** (Iași, Cronica, 1997), iar altele în două volume similare oferite recent spre publicare tot editurii Cronica. A elaborat și următoarele ediții critice: Gheorghe Asachi *Opere* (București, Minerva), vol. I *Versuri și teatru* (1973), vol. II *Nuvele istorice. Varia* (1981); Dosoftei, *Psaltirea în versuri*, cu textul original reprodus în fotocopie (Mitropolia Moldovei și Sucevei, Iași, 1974); Dosoftei *Opere*, I. *Versuri* (București, Minerva, 1978); Dosoftei *Dumnezeiasca Liturghie*, cu

textul original reprodus în fotocopie (Mitropolia Moldovei și Sucevei, Iași, 1980). Împreună cu Pr. Nicolae Dascălu alcătuiește volumul **Mărturii documentare privitoare la viața și activitatea mitropolitului Dosoftei** (Iași, Trinitas, 2003).

FLORENS Eusebiu Emanoil, n. 6 august 1916, comuna Păstrăveni, Neamț - m. 6 octombrie 1986, Tg. Frumos. **Poet**. Absolvă Liceul *Roman Vodă* din Roman în anul 1933. Jurnalist, pictor desenator, redactor la revistele *Analele Romanului*, *Peisaj*, *Lumina*, *Miorița*, *Orizonturi* (Tg. Frumos) etc. Debutează ca poet în *Viața literară* a lui I. Valerian (1932). Publică în *Universul literar*, *Curentul literar* (condus de E. Lovinescu), *Vremea*, *România* (director Cezar Petrescu), *Curierul ieșean*, *Cetatea Moldovei*, *Viața* (director Liviu Rebreanu), *Cuget clar*, *Iașul literar* etc. Primul său volum de versuri, **Denii**, apare în 1939 la *Presa bună* din Iași, urmat de **Apele visului**, la tipografia *Universul*. Au rămas în manuscris **Ștefăniță**, **fiul orbului** (poem dramatic) și **Poezii**.

IVĂNESCU Cezar, n. 6 august 1941, la Bârlad, dintr-o familie care a mai dat culturii românești străluciți cărturari - m. 24 aprilie 2008, la Iași. **Poet și eseist**. Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Clasele primare, gimnaziale și liceul la Huși, București, Focșani și Bârlad. Elev al prestigiosului Liceu *Gh. Roșca Codreanu* din Bârlad. Student al Facultății de Filologie a Universității *Al. I. Cuza* din Iași (1960-1966), obține licența în filologie în 1968. Își face debutul poetic în revista *Luceafărul* (1959), iar în volum cu **Rod** (EPL, București, 1968), carte încununată cu Marele Premiu al Festivalului național de poezie *Mihai Eminescu*, ediția întâi (Iași, 1968). „Cezar Ivănescu a fost consecvent, ca nimeni altul, cu poezia tematică cu care a debutat, racordat monocord la una și aceeași mare temă a morții, peste tot pe întinderile impozantei sale opere de până astăzi” (Ion Papuc). Din 1968 îl găsim profesor de limba și literatura română în Ardeal și Moldova, apoi redactor la *Almanahul literar* al Uniunii Scriitorilor, la revista *Argeș* din Pitești și la revista *Luceafărul* (1974-1990). Publică volumele de versuri: **Rod III** (Cartea Românească, 1975), **La Baaad** (Cartea Românească, 1979), **Muzeon** (Editura Eminescu, 1979), **Fragmente din Muzeon** (Cartea Românească, 1982), **Doina** (Cartea Românească, 1983), **Rod**, antologie (Albatros, 1985, colecția *Cele mai frumoase poezii*, prefață Artur Silvestri), **Doina**, al doilea volum din această serie (Cartea Românească, 1987), **Alte fragmente din Muzeon**

(Cartea Românească, 1992), încununat cu Premiul Uniunii Scriitorilor, **Sutrele muțeniei** (Princeps, 1994), cu prefață de Petru Creția, **Jeu d'Amour** și **Doina**, ediție necenzurată, ambele antologii apărute la Editura Helicon, Timișoara, 1995, colecția *Liliput*, **La Baaad**, cea mai reprezentativă selecție din poezia lui Cezar Ivănescu, în colecția *Poeți români contemporani*, postfață de Th. Codreanu (Eminescu, 1996), **Rod / Seed Time and Harvest**, antologie bilingvă, traducere în engleză de Maria Sîrbu (Cogito, 1996), **Rosarium** (Helicon, 1996) pentru care primește Premiul special al Salonului de carte din Oradea, **Poeme**, prefață de Ion Papuc (Cartier, 1998), **Doina (Tatăl meu Rusia)** la Editura Junimea, 2000, **Opera poetică**, în două volume, antologie riguroasă a întregii sale creații (Chișinău, Cartier, 2000), **Efebul de la Marathon**, poeme, *Biblioteca pentru toți* (București, Minerva, 2000), cu prefață de Gheorghe Grigurcu și tabel cronologic de Th. Codreanu, **Poeme** (Iași, Cronica, 2001). Este autorul volumelor de proză **Pentru Marin Preda** (Iași, Timpul, 1996) și **Timpul asasinilor**, în colaborare cu Stela Covaci (Libra, 1997). Împreună cu soția sa, Maria Ivănescu, realizează seria de traduceri: **De la Zalmoxis la Genghis-han** de Mircea Eliade, **Eseuri (Mituri, vise și mistere și Mitul eternei reîntoarceri)** de Mircea Eliade, apoi **Cugetări** de Pascal. A creat muzică și a cântat propriile versuri, dar și poeme de Pindar, Rutebeuf, Villon, Baudelaire, Lorenzo de Medici, Poe, Henri de Regnier, Eminescu și Bacovia. Scribe piesa **Mică dramă**, care se joacă la Teatrul Al. Davila din Pitești, fiind montată "într-un spectacol coupé" cu **Vin soldații** de Gh. Astaloș. Primește premiul pentru dramaturgie al revistei *Argeș*. Cezar Ivănescu a fost creatorul și maestrul cenaclului *Numele Poetului*, a înființat revista *Euchronia* și editura cu același nume. Este și deținătorul următoarelor premii și distincții: Premiul special al revistei *Luceafărul* (1983), Premiul de poezie *Mihai Eminescu* al Academiei Române (1983), Premiul serilor de poezie de la Vânători-Neamț pentru *Opera Omnia* (1995), Ordinul *Steaua României*, în grad de Comandor, conferit de Președinția României (2000), Premiul național de poezie *Mihai Eminescu* (2000). Tot în anul 2000 i se produce primul CD și prima casetă cu fragmente din spectacolul **Doina, închinare lui Eminescu**. A fost director al Editurii *Junimea* din Iași între anii 1998 și 2008. Este prezent în cele mai importante reviste culturale și literare din România, vocea remarcabilului poet fiind cea a unuia cu temperament „aprig și bățaios”. „Atât de modern și de personal, el a avut curajul de a valorifica specia cea mai reprezentativă a geniului popular românesc - *doina* - cu rezultate absolut memorabile” (Th. Codreanu). „Datorită naturii sale pluricorde, a complexei sale construcții clădite pe original, a tâlcurilor sale depășind pitorescul, vibrând spre infinit, poezia lui

Cezar Ivănescu se vrea un analogon al lumii” (Gh. Grigurcu). „Fruct al unei sensibilități baroce, cristalizate în forme profund personale, *La Baaad*, acest discurs liric ce are forța copleșitoare a premonițiilor dăruitului de zei Thiresias, consacră un talent excepțional, probabil cel mai puternic din câte s-au ivit în poezia română din jumătatea în curs a acestui secol” (Al. Dobrescu). „Fiecare volum al lui Cezar Ivănescu a însemnat o adiere de aer proaspăt în spațiul liricii din ultimele decenii, bântuită de șabloane... Este înzestrat cu o cultură temeinică din diverse domenii ale științelor umaniste, mitologie, cu preponderență indiană, scrieri literare, unele cunoscute direct de la sursă: clasică (greacă, latină), europene (franceză, italiană, germană), estetică modernă, poetică, mergând până la simboluri hermetice” (Petru Ursache).

FOTEA Corneliu (Cadelcu Radu), n. 8 august 1941, comuna Voinești, jud. Iași - m. 28 septembrie 2004, Focșani. **Prozator și poet.** Absolvă Școala Normală din Iași în 1958 și Facultatea de Filologie a Universității *Al. I. Cuza* din Iași în 1968. Învățător, profesor, îndrumător cultural la Turnu Severin, Nistorești (Vrancea) și Botoșani, ziarist la Botoșani (1968-1969), Focșani (1990-1995), București (1995-1997), apoi redactor la ziarele *Milcovul liber* și *Diplomatic*, din 1997, redactor șef adjunct la *Jurnalul de Vrancea*. Debutază în 1977 cu versuri, colaborează cu teatru, poezii și proză în diverse periodice. Este prezent cu povești și basme în *Povești nemuritoare*, vol. 22 (București, Editura Ion Creangă, 1982), publică apoi *Noaptea fără Caterina* (București, Albatros, 1991). *Detectivi de duminică* (Galați, Porto Franco, 1993), *Puf de pădărie* (Galați, Porto Franco, 1994), *Laudă vinului*, antologie de poezie bahică (Focșani, 1996), *Erian*, versuri (2001), *Adio, domnu' Eminescu*, proză (Botoșani, Axa, 2002), *Povești pentru copiii mei*, proză (2002). În colaborare, realizează *Zmeul cel mic*, basme pentru adulți (1977) și *Miorita*, album aniversar (1996). Obține mai multe premii literare, între care Premiul Uniunii Scriitorilor (1982) și Premiul literar de la Dragoslaveni.

MIHĂESCU Vasile, n. 11 august 1951, Gura Humorului, jud. Suceava. **Poet și psiholog.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Liceul *M. Eminescu* din Iași (1964-1969), Facultatea de Filosofie, secția psihologie-sociologie (1970-1974) și Facultatea de Drept Iași (1978-1982), doctor în psihologie (1978). Specializări în Germania, China, Japonia, Israel și Grecia. Psiholog, cercetător, conferențiar la Universitatea de Medicină *Gr.*

T. Popa Iași (din 1974), profesor asociat la Universitatea *Al. I. Cuza*. Expert în arte marțiale (4 DAN, Karate japoneze). Colaborator la o serie de reviste din Iași și din țară cu articole, eseuri, poezii, interviuri, studii de specialitate etc. Publică volumele de versuri *Cartea de adolescenți* (Iași, Junimea, 1976), *Prea fragedul contur* (București, Cartea Românească, 1978), *Dulcissima* (Iași, Junimea, 1978), *Portret cu două rame* (Iași, Junimea, 1981), *Incendiu în eternitate* (București, Cartea Românească, 1982), *Anonim cu ceas de buzunar* (Iași, Junimea, 1985), *Beletristica și critica* (Iași, Junimea, 1985), *Semne pe arbori* (București, Cartea Românească, 1986), pentru această carte primind Premiul Asociației Scriitorilor din Iași, *Urma de purpură* (Iași, Junimea, 1989), *Psihoterapia, încotro?* (Iași, Polirom, 1995) și *Mustățile lui Demiurgos* (Fides, 1997), ediție bilingvă română-engleză. Publică, apoi, *Psihoterapie și psihosomatică* (Iași, Polirom, 1996), *Psihosexologie pentru începători* (Iași, Polirom, 2000).

CANTEMIR Natalia, n. 16 august 1936, în Chișinău. **Filog, eseist și traducător.** Membră a Uniunii Scriitorilor din România. Studii gimnaziale și liceale la Liceul teoretic de fete nr. 1 din Piatra Neamț (1946-1953), Facultatea de Filologie a Universității *Al. I. Cuza* Iași (1953-1957). Doctor în științe filologice (la prof. Vasile Harea) cu teza *Constantin Paustovski* (1973). Preparator, asistent, lector și conferențiar la Catedra de filologie romanică de la Universitatea *Marie Curie-Sklodowska* din Lublin (1978-1979) și la Universitatea jagellonă din Cracovia (1979-1981; 1987-1988). Publică numeroase articole, studii și traduceri în principalele reviste de specialitate și cultural-literare din țară și străinătate (Polonia, Rusia, Slovacia). Susține la revista *Cronica* serialul de eseuri *Gândul și lumea*, axat pe cultura și istoria europeană, iar în presa catolică eseurile pe tema *Creștinismul la ora universalismului*. Autoare a volumului *Faptele polonezilor* (Iași, Editura Fundației *Petre Andrei*, 1996), publică în colaborare *Studii pedagogice* de N. A. Dobroliubov (1962) și *Poetică, estetică, sociologie* (1979). Activitate deosebită de traducere: *Să-i dăm de rușine pe falsificatorii de bani* de Fazil Iskander (2 vol.), *Statuia* de Gor Ghenadi, *Povestea rațiunii* de M. Zolscenko, *Marea Neagră* de Const. Paustovski, *Cum să reîntemeiem Rusia* de Al. Soljenișin, *Viața domnului de Molière* de M. Bulgakov, *Mrozec prin el însuși* de S. Mrozec, apoi *Convorbiri cu diavolul* de L. Kolakowski (Iași, *Cronica*, 2003), *În oglindă*

– *Bulgakov – Molière* (București, Humanitas, 2004). Traduce pentru reviste din Iași și din țară din literaturile rusă, poloneză, franceză, macedoneană, slovacă și germană.

RACLARU Iulia Maria, n. 26 august 1951, în Iași. **Poetă și traducătoare.** Urmează cursurile Facultății de Filologie a Universității Al. I. Cuza Iași. Profesoară de limba franceză la Colegiul Economic Iași. Colaborează la revistele *Contemporanul*, *Cronica*, *România literară* etc. În 1986 obține Premiul I pentru traduceri la Festivalul de poezie *Daniel Turcea*. Debutează cu volumul de versuri *Trandafirul și Magdalena* (Litera, 1987). Traduce volumul *Amintiri din Berry* de G. Sand (Iași, Junimea 1989). După 2000, colaborări cu site-urile literare, participă la colocvii și zilele francofoniei, frecventează cenaclurile literare din Iași.

POPA Gheorghe, n. 27 august 1956, în com. Stulpicani, jud. Suceava. **Preot-profesor și eseist.** Studii: Seminarul Teologic de la Mănăstirea Neamț (1971-1976), Institutul Teologic de grad universitar București (1977-1981), cursuri de doctorat la Institutul Teologic București (1988-1991) și Facultatea de Teologie a Universității Neuchâtel - Elveția (1992-1993), cursuri de Istoria filosofiei și hermeneutică la Institutul Român de hermeneutică și sistematică (1992-1993). Doctor în teologie cu teza: *Comuniune și înnoire spirituală în contextul secularizării lumii moderne* (Universitatea București, 1999). Preot la Parohia Sf. Nicolae din Câmpulung Moldovenesc (1983-1990), aici a înființat publicația *Candela*, transformată ulterior în revista *Candela* a Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților. Asistent la Facultatea de Teologie a Universității Al. I. Cuza Iași (1990-1992), lector (1992-2000), din anul 2000 conferențiar titular al disciplinei Teologie morală și spiritualitate ortodoxă, prodecan al Facultății de Teologie Ortodoxă Iași (1994-2003), decan (2003-2005), director al Centrului de cercetare interdisciplinară avansată – religie și știință (din 2006). Director general al postului de radio *Trinitas* (1998-2000), membru în Adunarea Eparhială (din 2005). A fost profesor invitat la Facultatea de Teologie Protestantă, Universitatea Marc Block, Strasbourg, Franța (2002), profesor invitat la Facultatea de Teologie a Universității Louvain-la-Neuve, Belgia (2006). Din 2005 este prorector Strategie universitară, expert permanent în ARACIS. Cu activitate publicistică și eseistică deosebită la

revistele: *Teologie și Viață*, *Candela Moldovei*, *Studii teologice*, *Ortodoxia*, *Analele științifice ale Univ. „Al. I. Cuza”*, *Dialog teologic*, *Viața românească*; *Realitatea evreiască*, la Radio Trinitas. Autor al volumelor: ***Comuniune și înnoire spirituală în contextul secularizării lumii moderne*** (Iași, Trinitas, 2000), ***Coordonate biblice și hermeneutice pentru Teologia morală*** (Iași, Trinitas, 2002). Traduce ***Egiptul interior sau cele zece plăgi ale sufletului*** de Annick de Souzenelle (Timișoara, Amarcord, 2001). Este prezent în numeroase volume colective, între care ***Alternative hermeneutice*** (Iași, Cantes, 1999), ***Limite ale interpretării*** (Axis, 2001), ***Studii de slavistică***, vol. VIII-IX (Iași, Editura Universității Al. I. Cuza, 1999). Publică, apoi, ***Lege și iubire*** (Iași, Trinitas, 2002), ***Introducere în Teologia morală. Principii și concepte generale*** (Iași, Trinitas, 2003), ***Teologie și demnitate umană*** (Iași, Trinitas, 2003). Este prezent cu numeroase studii, articole, comunicări și eseuri în publicații de specialitate, participant la conferințe, simpozioane și seminarii în țară și străinătate (Belgia, Italia, Germania, Elveția, Austria). Deținător al unor premii și distincții: Premiul *Jean Louis Leuba*, acordat de Facultatea de Teologie din Neuchâtel (1993), Distincția de Iconom stavrofor acordată de I.P.S. Daniel, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei (1995), Premiul *V. Pogor* acordat de Primăria municipiului Iași (2000), Crucea Patriarhală (2005), Crucea Moldavă (2007) ș.a.

ȘTEFANACHI Aurel, n. 28 august 1951, Costuleni, jud. Iași. **Poet, publicist și editor**. Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Studii la Grupul Școlar industrial nr. 3 Iași (1968-1970), Liceul industrial nr. 5 Iași (1979-1984), Facultatea de Științe Juridice Iași (2000-2005). Salariat la Întreprinderea mecanică Nicolina (1975-1978), tehnician design în Departamentul tehnic de propagandă internațională la Combinatul de Utilaj Greu *Fortus* Iași (1978-1990). A făcut parte din mișcarea revoluționară din 14 Decembrie 1989 de la Iași, arestat, apoi eliberat în 22 Decembrie 1989. Înființează Editura Tipo Moldova și Editura Edict production (1999). Cofondator al revistei literare *Moldova* și al săptămânalului *Timpul*. Debut literar cu un grupaj de poezii în revista *Cronica* (1977), scrie apoi: ***Credință și frig***, versuri (1990), ***Hierofanie***, versuri (1991), ***Amintirile verbului*** (1992), ***Camera cu magnolii*** (1995), ***Lampa lui Aladin***, eseuri (1997), ***Curcubeul din hol – predispoziție amoroasă***, proză scurtă (2004), ***Poeme*** (2004), ***Oglinďă plutind***, poeme (2005), ***În România concretă***, publicistică, 2 volume (2006). I se acordă

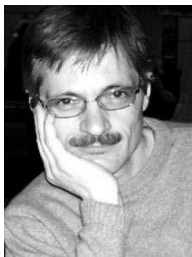
Premiul Asociației Scriitorilor din Iași (1995), Premiul revistei *Convorbiri literare* pentru poezie (2005), Premiul de excelență al Asociației Scriitorilor din Iași (2006), Ordinul *Meritul cultural* în grad de Cavaler (2004), Cetățean de onoare al municipiului Iași (2007). Cu rubrici permanente în presa cotidiană locală, este tradus cu grupaje de versuri în limbile spaniolă, franceză, rusă, engleză, germană etc.

CHELARIU Marius (Marius Chelaru), n. 30 august 1961, Negrești, jud. Vaslui. **Poet, eseist, critic literar, prozator, traducător.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Studii gimnaziale la Școala generală nr. 4 Iași și liceale la liceele *C. Negruzzi* și *Dumitru Mangeron*, apoi Facultatea de Științe economice a Universității *Al. I. Cuza* Iași (1985-1990). Redactor la revista *Timpul* (1990-1991), *Cronica* (1991-1993), redactor de carte, redactor șef, director la Editura *Junimea* Iași (1993-2000). Director la editurile *Sakura* și *Parnas*, din 2001, director executiv la editura *Timpul* Iași, consilier editorial și redactor șef adjunct la revista *Acces*, Pașcani (2001), redactor la revista *Poezia* pentru secțiunea eseu (2003-2006), redactor la revista *Poezia* Iași, la secțiunea eseu și poezie (2006), din 2007 – secretar general de redacție la revista *Poezia*, din 2008 redactor șef adjunct la revista *Carmina Balcanica. Review of South-East European Spirituality and Culture* (Iași, Brăila), din 5 septembrie 2008 secretar al Asociației Revistelor și Publicațiilor din Europa (ARPE). Colaborează cu articole, eseuri, poeme, traduceri la diverse reviste (din România, Republica Moldova, S.U.A., Canada, Elveția, Republica Macedonia, Bulgaria, Albania, Kosovo, Republica Serbia, Italia, Iordania, Liban, Libia, Siria, Egipt, Olanda, Belgia, Paraguay, Japonia ș.a.). Autorul volumelor: *Pelerinul*, poezii (Iași, Junimea, 1996), *Două Kakemono închiphuite din țara unde înflorește spiritul limbii*, poeme haiku și tanka (Iași, Timpul, 1996), *Japonia, țara unde înflorește spiritul limbii*, eseuri (Iași, Timpul, 1996), *Femei*, poezii (Iași, Junimea, 1997), *Alt fel de sinucidere*, poezii (Iași, Junimea, 1998), *Chiriașul timpului*, poezii (Iași, Timpul, 1999), *Amanții iluziei*, poezii (Timpul, 1999), *La descălecatul prezentului*, poezii, (Iași, Sakura, 2000), *Sayōnara*, haiku, ediție bilingvă română-engleză (Iași, Sakura, 2000), *Tai Ping*, roman (Iași, Universitas XXI, 2001), *Abraham și muntele nebun sau lumea lui AltFaust*, roman (Iași, Parnas, 2001), *Nume care au schimbat lumea*, dicționar (Iași, 2003), *Jihād. Chipul lui Dumnezeu în oglinda războiului sfânt*, eseu (Iași, Timpul, 2004), *Cartea între Orient și Occident*, eseuri critice, (Iași,

Timpul, vol. I, 2004, vol. II, 2005, vol. III, 2006), *Poezia Orientului de la Khayyam la Tagore. Asia de Sud, Sud Est*, eseuri critice (Iași, Editura Fundației Culturale Poezia, 2005), *When the present settles down*, poezii – volum în limba engleză (Iași, Timpul, 2006), *Cu sufletul pe buze*, eseuri critice despre scriitori de limbă albaneză (Iași, Timpul, 2006), *Istorie și poezie în cultura arabă*, eseuri critice (Iași, Editura Fundației Culturale Poezia, 2006), *Poezia Orientului. Clasic și modern*, eseuri critice (Iași, Timpul, 2008), *Simfonia-a singurmiljei / Simfonijata na osamenosta*, versuri, ediție bilingvă: aromână-macedoneană, traducere: Vanghea Mihanj-Steryu (2008), *Ghid Enciclopedic*, vol. I., ediția a II-a revizuită și adăugită, (Iași, Universitas XXI, 2008) (în colaborare cu Catinca Agache), *Culoarea tăcerii*, haibun (Iași, Editura Fundației Culturale Poezia, 2008) (colaborare cu Cristina Rusu). A realizat antologii și traduceri antologii: *În palma istoriei. Antologie de poezie albaneză contemporană* (antologie, cuvânt înainte, biobibliografii și note Marius Chelaru; traduceri poemelor: Baki Ymeri, Luan Topciu), Editura Valman, Râmnicu Sărat, 2006, *O poartă spre poezia arabă* – antologie de poezie arabă contemporană, versiunea română, prefață și note: Marius Chelaru, apărută sub egida ArtGate, București, 2007, *O poartă spre poezia arabă/ Gateway to Arabic poetry* – antologie de poezie arabă contemporană, ediție trilingvă română, engleză arabă (versiunea română, prefață și note: Marius Chelaru), în colaborare cu Munir Mezyed și Abdul-Settar Abdul-Latif Al-Assady ș.a., ArtGate, București, 2008. Este prezent în diverse antologii, dicționare din țară și străinătate, a tradus din opera a peste 250 de cunoscuți poeți din India, Pakistan, Belgia (Flandra), Coreea, Irlanda, Iordania, Albania, Austria, Grecia, Franța, Bulgaria, Iran, Irak, Siria, Maroc, Tunisia, Algeria, Egipt, Oman, Bahrain, Qatar, Kuweit, Arabia Saudită, Libia, Yemen, Liban, Sudan, Emiratele Arabe Unite, Palestina, Spania, Taiwan (Republica China), Mongolia, Buryatia, Anglia ș.a. Realizează îngrijiri de ediții, studii introductive, prefețe și postfețe la volume de proză, poezie, eseuri ale unor autori români și străini (Macedonia, Kosovo, Albania, Italia, Suedia, Irlanda, S.U.A., Irak, Iran, Iordania, Canada ș.a.). Membru al Clubului *Junimea*, Iași. Membru onorific al Fundației *Maison Naaman pour la Culture*, Beirut, Liban. Membru al *Societății Române de Haiku*. Membru *World Haiku Association*, Japonia. Deține o serie de premii literare, printre care: Premiul Uniunii Scriitorilor din România la secțiunea „Eseu”, filiala Iași, 2005, Premiul *Maison Naaman pour la Culture*, Beirut, Liban, 2006, Premiul pentru critică al revistei *Convorbiri literare*, Iași, 2008.

SEPTEMBRIE

ASTNER Michael, n. 1 septembrie 1961, Apoldu de Sus, jud. Sibiu. **Poet și traducător.** Școala generală cu predare în limba germană în satul natal, Liceul nr. 1 – *Brukenthal* din Sibiu (1976-1980), Facultatea de Silvicultură a Universității Brașov (1981-1983), muncitor necalificat la BATMA 32 Sibiu (1983-1984), Facultatea de Filologie, secția germană-engleză, a Universității *Al. I. Cuza* Iași (1984-1988). Profesor la Zalău (1988-1990), asistent universitar la *Al. I. Cuza* Iași (1990-1996), apoi publicist și traducător liber-profesionist, redactor de ziar (*Obiectiv*, *Monitorul*, *Foaia ieșeanului*, *Lumea ieșeanului* – 2001-2003). Actualmente, traducător și publicist liber-profesionist. Debutează ca poet în *Neue Literatur* (1985, în limba germană) și în *Dialog* (1987, în limba română). I-au apărut poeme în *Contrafort*, *Dialog*, *Neue Literatur*, *Manuskript* (Graz), *Orizont*, *Südostdeutsche Vierteljahresblätter* (München), *Symposion* (Freiburg im Breisgau), *Timpul*, *Vatra*, *Wienzeile*. Este autorul volumului de poezii *Despre calitatea unui timp* (Iași, Outopos, 1999). Prezent cu versuri în antologiile: *Europa erlesen: Siebenbürgen* (Klagenfurt, 1999), *Viele... file* (Arcuș, 2000), *CLUB 8. poetry* (Iași, 2001), *Ozone friendly* (coord. O. Nimigean, Iași, Editura T, 2002) și *Hat jemand etwas gefragt? (A întrebat cineva ceva? - Iași, 2003)*, antologie de poezie a Clubului 8 în traducerea lui M.A. Coautor în *Cartea roz a comunismului* (coord. G. H. Decuble, Iași, 2004). A tradus în limba germană romanul Mariane Codruț, *Casa cu storuri galbene (Das Haus mit den gelben Gardinen* – Iași, Polirom, 1998) și cartea de memorialistică *Pățimiri și iluminări în captivitatea sovietică* a lui Radu Mărculescu (*Leid und Offenbarung in der sowjetischen Gefangenschaft*, Berlin, C&N, 2008), iar în limba română, antologia de proză tânără austriacă *Stromabwärts / Pe fluviu în jos* (Klagenfurt, Wieser, 2005) și romanul *Catrafuse* de Richard Wagner (Iași, Polirom, 2006). A fost finalist al concursului literar *Open Mike* (Berlin, 1995). A susținut lecturi cu poezie în Austria, Germania și România. Este membru Club 8.

SANDU Dan, n. 2 septembrie 1966, în Mădârjac, jud. Iași. **Preot-lector, publicist și traducător.** Cursurile Seminarului teologic ortodox Cluj-Napoca (1982-1987), Institutul teologic în grad universitar București (1988-1992), studii postuniversitare de doctorat la Facultatea de teologie

ortodoxă București, specialitatea Istoria și filosofia religiilor (1993-1997), studii de documentare la College of the Resurrection, Universitatea din Leeds, Anglia (1996-1997), Doctor în teologie al Universității București (1999). Este preparator universitar (1993-1997), asistent (1997-2001), apoi lector (din 2001) în cadrul Facultății de teologie ortodoxă, Universitatea *Al. I. Cuza* din Iași, disciplina Teologie dogmatică și simbolică. Vicepreședinte al Asociației studenților creștini ortodocși din România (1990-1992), membru al Fellowship of Saint Sergius and Alban, Oxford (1996-2004), membru în Consiliul de relații internaționale al Universității *Al. I. Cuza* Iași, Canon ecumenic onorific al Catedralei din Chelmsford, Anglia (din 2006), Capelan la Paraclisul mitropolitan *Sf. Nicolae Domnesc* din Iași (din 1998). Este autorul volumelor: *Un singur Dumnezeu? Monahismul creștin și sufismul islamic – interferențe* (Iași, Panfilius, 2002), *Religion between Church, State and Society* (Hamburg, 2007). Traduce cărțile: *Biserica și problemele lumii de azi. Vocația universală a ortodoxiei*, de Bartolomeu, Patriarhul ecumenic al Constantinopolului, în colab. (Iași, Trinitas, 1997), *Purtătorii Duhului. Duhovnicie și duhovnici în Ortodoxia românească de azi* (Sibiu, Deisis, 2005). Cu numeroase studii, articole și consemnări în volume colective, în publicații din țară și străinătate, participant la conferințe și simpozioane în plan național și internațional, cu accentuată implicare în activitatea misionară a Bisericii. Obține Crucea Patriarhală Ecumenică (2000).

MARINO Adrian, n. 5 septembrie 1921, la Iași - m. 19 martie 2005, la Cluj-Napoca. **Critic, istoric și teoretician literar.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Liceul Militar și Liceul Internat din Iași, primii ani la Facultatea de Litere din Iași (1941-1943), în continuare la București, promoția 1945. Este asistentul lui George Călinescu la Catedra de Istoria literaturii române moderne; în 1947 își ia doctoratul cu teza *Viața lui Alexandru Macedonski*. Debutază în paginile *Jurnalului literar* (1939). Se impune de la început cu vastul eseu de interpretare biografică *Viața lui Alexandru Macedonski* (1965), urmat de volumul *Opera lui Alexandru Macedonski* (1967). Publică, în continuare, *Introducere în critica literară* (1968, ediția a II-a, 2007), trad. maghiară (Kriterion, 1979), *Dicționar de idei literare* (I, 1973), *Critica ideilor literare* (I, 1974), remarcabile eseuri care reliefează evoluția unor concepte și termeni literari. Numeroase

călătorii de studii în Franța, Spania, Elveția, Olanda, Danemarca, Anglia, Portugalia etc. Alte volume: *Modern. Modernism. Modernitate* (1969), *Rumanische Erzähler der Gegenwart*, antologie (1972), *Ole Espana*, note de drum (1974), *Carnete europene* (1976), *Prezențe românești și realități europene* (1978), *Hermeneutica lui Mircea Eliade* (1980), *Littérature roumaine. Littératures occidentales. Recontres* (1981), *Etiemble ou le comparatisme militant* (1982), *Tendances esthétiques* (1984), *Hermeneutica ideii de literatură* (1987). Se impune masiva lucrare *Biografia ideii de literatură*, în mai multe volume, construcție de amploare asupra concepției despre literatura secolului 20. În continuare, scrie *Evadări în lumea liberă* (1993), *Pentru Europa. Integrarea României. Aspecte ideologice și culturale* (1995, ed. a II-a, 2005), *Politică și cultură* (1996), *Comparatism și teoria literaturii* (1998), *Libertate și cenzură în România* (2005). Cele mai multe dintre lucrări au fost traduse în franceză, germană, japoneză, italiană, sârbă etc., fiind considerate titluri de referință în domeniile comparatismului, teoriei și criticii literare. Membru al Asociației Internaționale a Criticilor Literari și în Modern Language Association of America. Premiul Uniunii Scriitorilor (1969, 1981, 1991, 1994), Premiul B.P. Hasdeu al Academiei Române (1968), laureat al Premiului Herder. Coordonator al revistei *Cahiers roumains d'études littéraires* (1973-1980), colaborator la cele mai importante publicații literare din România și din străinătate, coautor al multor volume de teorie literară, îngrijitor de ediții critice. „Adrian Marino are sentimentul urgenței și o curiozitate «adamică», intrând în seria enciclopediștilor. El scrie tehnic, glacial, flutură proiecte ciclopice...” (A.D. Rachieru).

STRĂCHINARU Constantin N., n. 8 septembrie 1926, în Bohotin, jud. Iași - m. 7 august 2018, Iași. **Filolog, eseist și traducător.** Studii primare în satul natal. Absolvent al Colegiului Național Iași (1947). Student la Drept-Litere-Filosofie, Universitatea Al. I. Cuza Iași. Arestat la 21 mai 1948, deținut politic 14 ani. După 1964, student la Facultatea de Filologie, secția franceză-română, Universitatea Al. I. Cuza Iași; diploma de licență cu *Le thème du voyage dans la poésie de Saint-John*

Perse (1970). Profesor gr. I, în învățământul preuniversitar din Iași. Debutază în *Cronica cu Starea de copilărie în poezia lui Saint-John Perse* (1975) și în volumul *Interferențe* (București) cu lucrarea *Marea, arhetip al mișcării, în poezia lui Saint-John Perse* (1977). Publică unele studii de didactică și de psihologie consonantistă (Șt. Odobleja). După 1989, publică

poezii, eseuri și critică literară, colaborând la revistele *Ethos* (Iași) – serie nouă, *Gândirea* (Sibiu-București) – serie nouă, *Puncte cardinale* (Sibiu), *Amurg sentimental* (București). Este colaborator permanent la revista *Rost* (București) și redactor-coordonator la revista *Vestea bună* (Rădăcăneni – Iași), toate cu adrese pe internet. Traduce în limba franceză, selectiv, peste 200 de poezii din enigmaticul poet ieșean, Cătălin Anuța în volumul *Ars longa vita brevis* (Iași, Vasiliana '98, 1998) sub redacția lui Florentin Busuioc. Traduce în limba franceză vol. **100 Poeme** ale scriitorului și omului de știință Gheorghe Mihail (București, Ed. Muzeul Literaturii Române, 2006), ediție bilingvă, și o amplă postfață semnată de traducător. Contribuie cu 3 eseuri la vol. **Nebiruit de noapte: Preotul martir Tertulian Langa** (Iași, LIR, 2005), prefătat de Alexandru Zub, cuvânt înainte de preot Corneliu Cadar. Interpretează în volumul **Trei magi**, viziunea scriitorului Gheorghe Mihail despre Alexandru Piru, Pan M. Vizirescu și Titus Raveica. Publică volumele: **Să vorbim limbi moderne**, metoda dialogică (Iași, Agora, 1993), prezentare publică Gh. Macarie; **Trepte ale devenirii umane**, eseuri (Iași, Agora, 1996), prezentare publică Al. Husar, prezentare la radio Iași, Lucian Teodosiu; **Culegătorul de zări**, poeme (Iași, Agora, 1997), **Un mire în flăcări** – poeme (Timișoara, Marineasa, 1999), **Spre mai multă lumină**, eseuri (Iași, Fides, 2000), **Mihai Eminescu și Gustavo Adolfo Bécquer** (Iași, Fides, 2000). Prefătează numeroase cărți și are sub tipar un volum de eseuri, unul de poezii și altul de traduceri din italiană, germană, franceză, spaniolă și engleză.

POPESCU Marinică, n. 9 septembrie 1951, sat Gârbești, comuna Țibana, jud. Iași - m. 31 august 2015. **Filosof și poet**. Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Studii primare și gimnaziale în satul natal (1958-1966), Școala normală *Vasile Lupu* din Iași (1966-1971), Facultatea de Filosofie din cadrul Universității București (1971-1975), Facultatea de Teologie, Universitatea *Al. I. Cuza* Iași (1994-1997), s-a retras în anul III. Debut literar în revista *Cronica* (1980) cu versuri. Colaborator la *Convorbiri literare*, *Cronica*, *Accent* etc. Autor al volumelor: **Turn Babel alergând**, versuri (Iași, Junimea, 1991), **Îndurat, uimirea**, versuri (Iași, Junimea, 1999), **5-7-5**, haiku-uri (Iași, Sakura, 2000), **Față către față**, versuri (Iași, Timpul, 2001), **Noaptea și restul zilei**, versuri (Iași, Timpul, 2002), **Vremea îngăduinței**, filosofie (Iași, Timpul, 2001), **Frângere și globalism**, filosofie (Iași, Timpul, 2006). „Lectura volumului **Frângere și globalism** lasă impresia unei construcții solide, cu articulații cultural-

filosofice vizibile, cu o arhitectură a ideilor corespunzătoare unor perspective prin care ne apare viața, cu plasma ei umană și înscrisă volens-nolens într-o transdisciplinaritate de neignorat” (N. Busuioc).

LEON Aurel, n. 13 septembrie 1911, în Gogeașca Veche, comuna Lețcani, județul Iași - m. 3 octombrie 1996, Iași. **Prozator, memorialist și critic de artă.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Studii la Liceul Internat C. Negruzzi și la Liceul Național (1928-1933), apoi Academia de muzică și artă dramatică (clasa Agatha Bârsescu), între anii 1934 și 1937, studii juridice. Debutează cu o schiță în *Vremea școlii* (1930). Publică la *Adevărul literar*, *Umorul literar* și *Steaua*. Face ucenicie ziaristică la *Ziua*, unde „salahorește” alături de Al. Pogonat, apoi la *Opinia* și *Grai moldovenesc* (1935), continuă la *Presa*, *Însemnări ieșene* și *Luminătorii* (1936-1937). După ce semnează editoriale, reportaje, cronici dramatice și plastice, recenzii, parodii și epigrame la *Opinia*, trece la *Prutul* (din 1940 până în 1944), unde semnează și cu pseudonimele D. Arbore și Al. Arbore. Continuă bogata sa activitate ziaristică la *Momentul*, *Drapelul*, *România liberă* și *Scânteia*. În perioada 1953-1958 este profesor și director de școală, apoi metodist la Școala populară de artă din Iași. Colaborează, în continuare, la *Scrisul bănățean*, *Tribuna*, *Albina*, *Scânteia tineretului*, *Flacăra Iașului*, *Iașul literar*, *Convorbiri literare*, *Ateneu* și *Cronica*. Concomitent, criticul de artă Aurel Leon este prezent la numeroasele vernisaje ale expozițiilor de arte plastice din Iași. După 1990, semnează cunoscuta rubrică *Cafeaua de dimineață* din *Monitorul*. Calitățile de memorialist se regăsesc în cele 6 volume de *Umbre*, apărute în intervalul 1970-1991, în care sunt evocate cele mai importante figuri ale Iașului literar și cultural. Publică volumele de proză *Din pridvor* (1962), *Cărări peste dealuri* (1988), *Cafeaua de dimineață* (1995) și romanul *Landoul cu blazon* (1984). Un alt roman anunțat, *Pe viață și pe moarte*, nu a văzut încă lumina tiparului. A realizat monografia *Destinul unui artist: Ștefan Ciobotărașu* (1973). În ultimii săi ani de viață a condus revista *Cuvânt și suflet*, publicație de credință și cultură din Iași. Opera scriitorului Aurel Leon se confundă cu viața și reverberațiile din multe planuri ale Cetății, plină de culoare și de istorie.

PÎRVULOIU Dionisie-Constantin, n. 14 septembrie 1976, în Pașcani, jud. Iași. **Filolog și eseist.** Studii la Liceul Mihail Sadoveanu Pașcani, apoi Facultatea de Teologie Ortodoxă *Dumitru Stăniloae*, Universitatea Al. I.

Al. I. Cuza, Iași, șef de promoție (1996-2000), licențiat în limbi clasice, Facultatea de Litere (2006), master în istoria evreilor și ebraistică (2006-2008), doctor în filologie clasică (2008). Profesor de religie la Școala generală *I. Cantacuzino* din Pașcani (2002), profesor de limbi clasice la Facultatea de Teologie ortodoxă *D. Stăniloae* (din 2004), președinte al Ligii tineretului ortodox din Pașcani, filială a ASCOR Iași (1993-1995). Este membru al Societății de studii clasice din România, membru al Comisiei române de istorie și studiu al creștinismului. Participant la manifestări științifice, simpozioane, sesiuni, conferințe naționale cu importante comunicări și studii. Colaborează la diverse reviste, între care *Zenit*, *Acces*, *Teologos*, *Orizont*, *ID* (București) ș.a. Autor al volumelor: ***Tertulian. Tratatate dogmatice și apologetice*** (Iași, Polirom, 2007), ***Canoane ale sinoadelor din Galia merovingiană (post)modernă în Istoria adevărată***, introducere, text bilingv și note (Iași, Editura Universității Al. I. Cuza, 2009), al unor studii apărute în volume, precum ***Lucian de Samosata. Discurs parodic, fantezie și dimensiune (post)modernă***, vol. IV (Iași, Editura Universității Al. I. Cuza, 2008). Este traducător asociat în cadrul Comisiei PSB de revizuire și traducere a scrierilor patristice din colecția „Părinți și Scriitori Bisericești”, de pe lângă Patriarhia Română.

ILIE Emanuela, n. 17 septembrie 1976, Iași. **Eseist și critic literar**. Absolventă a Liceului *Emil Racoviță* (1991-1995), a Facultății de Litere a Universității Al. I. Cuza, secția română-franceză (1995-1999). În 2006 devine doctor în filologie cu teza *Alteritatea în poezia românească interbelică*, conducător științific prof. Elvira Sorohan. În perioada 1999-2003 a fost profesor de limba și literatura română și franceză în învățământul preuniversitar. Din 2003 este cadru didactic la Catedra de literatură română *Garabet Ibrăileanu* a Facultății de Litere a Universității Al. I. Cuza. Este redactor la revista *Poezia*. Are rubrici permanente în *Convorbiri literare*, *Dacia literară*, *Poezia*, *Revista română*. A participat cu lucrări la colocvii și sesiuni de comunicări academice naționale și internaționale. Debutează în 2005 cu ***Două animale bolnave*** în *Cronica*. Colaborează la *Poesis*, *Viața românească*, *Bucovina literară*, *Vitraliu* etc. Publică ***Didactica literaturii. Metode*** (Iași, Panfilus, 2006), ***Elemente de didactica literaturii române*** (ed. I, Iași, Editura Universității Al. I. Cuza, 2007 și ed. a II-a: ***Didactica literaturii române***, Iași, Polirom, 2008). Urmează volumul ***Hieroglifele***

poezilor, critică literară (Iași, Timpul, 2008). Tot în 2008 îi apare și volumul *Basarab Nicolescu. Eseu monografic* (Iași, Timpul). Obține, în 2008, la Salonul Internațional de Carte Românească, Premiul *Mălin Tacu* pentru debut.

SBANȚU Cicerone, n. 18 septembrie 1946, la Huși - m. mai 1995, Iași. **Prozator și dramaturg**. Absolvent al Liceului *M. Kogălniceanu* din Huși. Bibliotecar, apoi profesor suplinitor (1964-1966) la Huși, vameș la Vama Albița (1966-1985), la Vama Sculeni (1985-1990), șeful Vămii Sculeni (1991-1995). Debutază cu schițe (1965), colaborează la *Alma Mater*, *Cronica*, *Convorbiri literare*, *Arlechin*, *Argonaut* etc. Prezent în antologiile *Tărâm solar* și *O planetă numită anticipație*. Autor al pieselor de teatru *Ucenicul visător* (1981), *Vacanță cu extraterestri* (1984), *Pasărea de cristal* (1986), al volumelor *Teatru* (1986), *Autostrada* (1986), *Patrula spațială* (1989), *Proscrisul* (1991) și *Apele înaintea mării* (1991), cu o postfață de Ioan Holban. În 1981 obține Premiul *M. Sadoveanu* din partea revistei *Cronica*. Piesele *Compartimentul navetiștilor* și *Mandat de neuitare* sunt jucate pe scena Teatrului Național *V. Alecsandri* (1983, 1984).

VACARIU Dumitru, n. 21 septembrie 1931, comuna Pipirig, jud. Neamț - m. 26 mai 2017, Iași **Prozator, poet și dramaturg**. Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Studii liceale la Școala pedagogică din Piatra Neamț (1946-1952) și Facultatea de filologie-istorie, Universitatea *Al. I. Cuza* din Iași (1953-1958). După absolvire este numit profesor la Liceul nr. 2 din Vaslui. Suportă o îndelungată detenție politică (1958-1964), apoi își desfășoară activitatea la Centrul de librării Iași (1965-1969) și la Muzeul Literaturii Române Iași, pe care l-a condus din anul 1971 până la pensionare (1992). Debutază literar cu piese de teatru pentru copii și tineret *Bing-Bang-Bing*, *Cele trei domnițe*, *Comoara*, *Dincolo de singurătate*, aceasta din urmă obținând Premiul pentru cea mai bună piesă pentru copii, în anul 1983. Cu piesa *Bing-Bang-Bing* s-a organizat un turneu în mai multe țări asiatice și europene (India, Pakistan, Iordania, Franța, Germania) obținând numeroase premii. Editorial, debutează cu volumul *Dincolo de poveste* (1979), apoi continuă cu volumele de povestiri, versuri și romane: *Bărzăunul și restul lumii* (1981), *Vornicul Țării de sus* (1984), *Poteci fără întoarcere* (1987), *Comoara* (1988), *Aventura dincolo de timp* (1990), *Ochii viperei* (1995), *Cronica regatului*

blestemat (1996), *Planeta lui Orim* (1999), *Templul amăgirii* (2000), *Casa cu iederă* (2000), *Cerbul de lumină* (2001), *Praznicul orbilor* (2001), *Porumbeii albaștri*, roman (Iași, Timpul, 2004), *În căutarea Scufiței roșii*, povestire (Iași, Candy, 2005), *Fiul meu*, roman (Iași, Alfa, 2006), *Psalmii fiului rătăcitor*, versuri (Iași, Junimea, 2007), *Păpușa cu ochi de smaralde*, roman (Iași, Alfa, 2008). A editat volume de opere pentru copii și tineret ale unor mari scriitori români (B. Șt. Delavrancea, G. Topîrceanu, O. Cazimir, Cezar Petrescu, E. Gârleanu, Al. Vasiliu-Tătăruși, Ionel Teodoreanu ș.a.). A publicat, singur sau în colaborare, antologii de versuri și proză din literatura română și universală, albume despre Iași și muzeele ieșene etc. De-a lungul timpului susține o bogată activitate publicistică la numeroase ziare și reviste între care *Cronica*, *Convorbiri literare*, *Ateneu*, *Manuscriptum*, *Dacia literară*, *Timpul*, *Symposion*, *Monitorul*, *Opinia*, *Evenimentul* ș.a.

HĂNESCU Ștefania, n. 21 septembrie 1966, com. Lunca, jud. Botoșani. **Poetă și traducătoare**. Membră a Uniunii Scriitorilor din România. Studii gimnaziale la Școala generală nr. 7 din Baia Borșa, jud. Maramureș (1981), liceale la Liceul de filologie din Baia Mare (1985), Facultatea de Filologie a Universității *Al. I. Cuza* Iași, promoția 1989. Profesor de limba și literatura română la Școala generală nr. 1 Zlătunoaia, Botoșani, Liceul de Sinteză Oradea, Bihor, Școala generală nr. 4 Oradea, Bihor, Școala generală nr. 22 Iași, Liceul *Al. I. Cuza* Iași. Diploma de Espanol como Lengua Extranjera, Instituto Cervantes, Madrid, 2002. Debută cu versuri în revista *Cronica* (2000), colaborează la *Poesis*, *Convorbiri literare*, *Poezia*, *Hyperion*, *Cronica* ș. a. Publică volumele de versuri *Veșmântul de aer* (Iași, Cronica, 2001) pentru care primește Premiul de debut la Salonul internațional de carte, ediția a X-a, Iași, 2001, *Pulberea trupului de litere* (Iași, Cronica, 2002), *Zbor de legănat îngerii* (Iași, Cronica, 2003), *Dumnezeul semnului hoinar* (Iași, Cronica, 2004). Traduce, în colaborare, *Poezii* de G. A. Bequer (2002) și *Pungașul și cartoforul* de Miguel de Cervantes y Saavedra (2006). Deține și Premiul Festivalului de poezie *Porni Luceașărul - Hyperion* (Botoșani, 2002), Premiul Uniunii Scriitorilor din Moldova pentru volumul *Veșmântul de aer*.

DIACÓN Vasile, n. 25 septembrie 1951, com. Stulpicani, jud. Suceava. **Etnolog și publicist.** Urmează cursurile Facultății de Filologie, secția română-italiană (promoția 1974), Facultatea de Drept (promoția 1982). Este profesor la Școala generală Preutești (Suceava) între 1974 și 1975, apoi profesor și director la Școala generală Osoi-Sinești (Iași), între 1975 și 1982, consilier juridic la mai multe întreprinderi din Iași (din 2005). A fost deputat în prima legislatură postdecembristă (1990-1992), este fondatorul și inițiatorul Consiliului Național al Unirii (Reîntregirii) de la Iași (24 ianuarie 1992). În perioada 1991-2002 este consilier federal și consilier general al Partidului Radical Transnațional și Transcarpatic cu sediul la Roma, este membru al Ligii *Mareșal Antonescu* și al Ligii *Non Tocchi Cain* (Italia). Publică în *Convorbiri literare*, *Cronica*, *Ateneu* (Bacău), *Opinia*, *Mitropolia Moldovei și Sucevei*, *Limba română* (București), *Suceava – Anuarul Muzeului Județean*, *Anuarul Institutului de Istorie și Arheologie “A. D. Xenopol” – Iași*, *Verba volant* (Iași), *Crai nou*, *Sfatul Țării* (Chișinău), *Azi* (București), *Phoenix* (Oradea), *Revista berarilor* (București), *Monitorul de Suceava*, *Phililologos* (Iași), *Tricolorul* (București). Este director și editor al revistei *Țara noastră*. Publică volumele: *Vechi așezări pe Suha Bucovineană. Pagini monografice* (Iași, Universitatea Al. I. Cuza, 1989), *Reîntregirea. Basarabia, Bucovina și Insula Șerpilor în dezbaterile Parlamentului României* (Iași, 1992; ediția a II-a, prefață de Gh. Buzatu, Iași, 2006), *Etnografie și folclor pe Suha Bucovineană*, (Iași, Unirea, 2002), *Cronicile Suhei Bucovinene*, vol. I-II. (Iași, Tipografia Moldova, 2005). În curs de apariție: *Berea la români* (2 volume), *Cercetări în habitatul bucovinean*, *Popas în istoria limbii române: arhimandritul Eufrosin Poteca*. Obține Crucea de aur a Sfântului Ștefan cel Mare și Sfânt, Secțiunea Științe istorice a Fundației Ștefan cel Mare și Sfânt (Suceava, 2006) pentru *Cronicile Suhei Bucovinene* și Premiul I pentru Istorie acordat de Fundația Culturală a Bucovinei la ediția a XIV-a (Suceava, 2008) pentru *Reîntregirea. Basarabia, Bucovina și Insula Șerpilor în dezbaterile Parlamentului României*.

PLATON Mihai, n. 28 septembrie 1941, în comuna Vorona, jud. Botoșani. **Jurist și poet.** Studii gimnaziale la Școala din Poiana, Botoșani (1948-1955), Liceul Internat Iași (1956-1960), Facultatea de Drept a Universității Al. I. Cuza din Iași (1968-1972). Consilier juridic la Regionala C. F. Iași. Colaborări la *Amfiteatru*, *România literară*, *Cronica*, *Opinia*, emisiuni la Radio Iași. Scrie volumele de versuri: *Scrisori către copilărie* (Iași, Agora,

1992), *Candelabre de rouă* (Iași, Agora, 1994), *Grădina copilăriei* (Iași, Agora, 1996), *Vinovăția nopții* (Timișoara, Helicon, 1997). Referințe critice apar în principalele ziare și reviste din Iași.

OCTOMBRIE

APETROAIEI Constanța (Camelia Nicolau), n. 2 octombrie 1956, în satul Știoborâni, jud. Vaslui. **Poetă.** Studii primare în satul natal, studiile liceale la Liceul *M. Kogălniceanu* din Vaslui, secția umanistă (1971-1975), cursuri de informatică la Iași (1983-1984), studii de jurnalistică la Institutul de Studii europene *Ștefan Lupășcu* din Iași, licență în Jurnalism la Universitatea *Lucian Blaga*, Sibiu, în 2002. Între 2006 și 2008, master la Universitatea *Al. I. Cuza*, Facultatea de Psihologie și Științe ale Educației – Managementul Educației Adulților. Funcționar, operator calculator (1976-1995), din 1996 consilier editorial la Editura *Viața*, redactor coordonator la revista *Viața*, colaborator la Radio Moldova Iași (din 1999). Debutează cu versuri (1977), publică grupaje de versuri în mai multe ziare și reviste și sub pseudonim: *Cronica*, *Convorbiri literare*, *Academia bîrlădeană*, *Ateneu*, *Revista română*, *Dunărea de jos*, *Independentul*, *Jurnalul de est* etc. Câștigătoare a unor concursuri literare. Publică volumele de versuri *Ana lui Manole* (1996), cu o prefață de Al. Husar, *Semne astrale* (Iași, *Viața*, 1998), *Spre Australia*, cuvânt înainte de Const. Ciopraga, postfață de Horia Zilieru (Iași, *Timpul*, 2005), *Dezleagă-mă*, prefață de Ioan Holban (2006), *De la lume îndurate*, aforisme (2006), *Izvor de cer*, prefață Ioan Holban (Iași, *Timpul*, 2007), *Inanna*, cu un Cuvânt înainte de Ioan Holban (Iași, *Timpul*, 2009).

ILUCĂ Vasile, n. 3 octombrie 1936, în com. Pomârla, Dorohoi - m. 18 februarie 2017, Iași. **Artist plastic, prozator și publicist.** Liceul *Grigore Ghica-Vodă* din Dorohoi (1957-1961), Școala sanitară postliceală din Iași (1961-1964), Școala de arte Iași, clasa pictură (1971-1974). Asistent medical, specialitatea sănătate publică. Expoziții personale în țară și străinătate. A fost președinte al Cenaclului de artă plastică *Th. Pallady* Iași și al Asociației Artiștilor Plastici Iași, președinte de onoare al Fundației *Ștefan Luchian* din Botoșani. Autor al volumelor *Iași... șapte din ziduri* (Iași, Eurocart, 1998), *Iași... istorie și spirit* (Iași, Helios, 2000), *Hoinar în jurul Iașului* (Iași, Trinitas, 2001), *Tristeți învinse* (Iași, Helios, 2002), *Iași... drumet în jurul cetății* (Iași, Helios, 2002), *Iașii lui Eminescu* (Iași, Helios, 2003), *Aripi frânte* (Iași, Helios, 2003), *Un humuleștean la Iași*

(Iași, Pim, 2003), *Junimiștii la ei acasă* (Iași, Pim, 2004), *Iașii dealurilor albastre* (Iași, Pim, 2004), *Întorși din Infern*, vol. I (Iași, Pim, 2004), *Punctul pe... i* (Iași, Pim, 2005), *Ruga de seară* (Iași, Pim, 2005), *Întorși din Infern*, vol. II (Iași, Pim, 2005), *La crâșma din drum*, vol. I (Iași, Pim, 2006), *Ce nu știm despre Iași*, vol. I (Iași, Pim, 2006), *Ești ieșean, vere?* (Iași, Pim, 2007), *Ce nu știm despre Iași*, vol. II (Iași, Pim, 2007), *La crâșma din drum*, vol. II (Iași, Pim, 2008), *Ce nu știm despre Iași*, vol. III (Iași, Pim, 2008); *Cercetașul Toaibă* (Iași, Pim, 2008). Colaborator la *Monitorul*, *Evenimentul*, *Coloana infinitului* (Timișoara), *Dor de dor* (jud. Călărași), *Săptămâna turistică* (București), *Jurnalul de Botoșani și Dorohoi*, *Radio Iași* și *Radio Trinitas*. Realizează grafica la volumele *Cu Iașii mână-n mână*, vol. III, 1999, *Iașii între legendă și adevăr* vol. I, 2000, *Primăria municipiului Iași*, 2001, *Albumul Mihai Eminescu* - monografie în imagini, *Monografia comunei Pomârla*, 2008.

TACU Alina, n. 4 octombrie 1971, Podu Turcului, jud. Bacău. **Poetă și traducătoare**. Clasele I-X la Liceul de artă *Octav Băncilă*, Liceul de filologie-istorie *M. Eminescu* și Facultatea de Litere, secția engleză-română, a Universității *Al. I. Cuza* din Iași. Licențiată în limba engleză cu două masterate: literatura americană și jurnalism la Universitatea americană Istropolitană Nova din Bratislava. Coordonator de programe culturale la

Fundația SOROS pentru o societate deschisă Iași. Debutul literar, la revista *Cronica* în cadrul concursului *Autori: copiii* (premiul al II-lea), apoi obține Premiul național de poezie pentru copii la concursul *Nicolae Labiș*, Suceava. Debutează editorial cu volumul *Corabia portugheză* (Iași, Moldova, 1996), apoi *Ironiile plecării* (Iași, Moldova, 2002), *Desfrâu sacru* (Iași, Princeps Edit, 2006). Publică articole în revista *Interstice*, Texas, 2007. Activitate de traducător, între altele *Curs universitar de Apologetică*, din limba engleză.

CHIRIAC Ion, n. 5 octombrie 1941, în satul Caraclău, com. Bârsănești, jud. Bacău - m. 1 septembrie 2013, Iași. **Poet și publicist**. Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Studii elementare în satul natal (1947-1951), gimnaziale la Școala nr. 1 Tg. Ocna (1952-1954), Liceul teoretic *Oituz* din Tg. Ocna (1955-1959), Facultatea de Filologie-Istorie-Filosofie din Iași (1959-1964), Facultatea de ziaristică din București (1986-1988),

cursuri de specializare pe probleme de educație și învățământ în Franța. Profesor la Liceul Săbăoani, Roman (1964-1966), ziarist la *Flacăra Iașului* (1966-1967), *Scânteia tineretului* (1967-1969), Comitetul județean Iași al U.T.C. (1969-1971), director al Casei tineretului și studenților Iași (1972-1978), Comitetul județean Iași (1978-1989), Complexul muzeal național Iași (1989-1990), Muzeul Literaturii Române - Muzeul Eminescu Iași (din 1990), Casa memorială *George Topîrceanu* Iași (din 2000). Debutează cu poezii în *Iașul literar* (1960), editorial cu volumul **Ce se numește toamnă** (1968). Colaborator la *Iașul literar*, *Lucașărul*, *Contemporanul*, *Cronica*, *Ateneu*, *Convorbiri literare*, *Neamul Românesc* etc. Publică următoarele volume de versuri: *Răsărit de fată mare* (1970), *Lumina pământului* (1973), *Noapți cu Ștefan cel Mare* (1974), *Liniștea dintre nori* (1977), *Elegiile inimii* (1979), *Exact așa vor cânta privighetorile* (1982), *Cenușa de pe inimă* (1984), *Plopi fără soț* (1985), *A treia noapte după răstignire* (Iași, Noel, 2001), *Monografie Augustina Vișan-Arnold* (Iași, Vasiliana '98, 2009). În colaborare, *Epitropia Sf. Spiridon*, monografie (Iași, Danaster, 1999).

COZMEI Mihai, n. 10 octombrie 1931. **Muzicolog și eseist**. Studii la Liceul *Al. I. Cuza* din Huși (1942-1950), la Conservatorul de muzică *Ciprian Porumbescu* din București, Facultatea de compoziție, dirijată și pedagogie, secția Pedagogie muzicală (1950-1956), între profesori avându-i pe George Breazul, Ion Dumitrescu, Paul Constantinescu, Nicolae Buicliu. Stagii de documentare și perfecționare la Conservatorul de muzică *Gheorghe Dima* din Cluj-Napoca (1979), la Institutul Pedagogic de Stat din Kiev (1994), la Universitatea de muzică din București (1996). Este conducător de doctorat în cadrul Universității de Arte *George Enescu* din Iași și referent de specialitate în comisia de acordare a titlului de Doctor în muzică la Conservatorul de muzică *Gh. Dima* (din 1980). A fost decan (1965-1976) și rector (1973-1974 și 1976-1984) la Conservatorul *George Enescu* din Iași. A inițiat apariția revistei *Scrieri muzicologice* (1973) și reeditarea revistei *Arta*, serie nouă. Este membru definitiv al Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România și al Fundației *Sigismund Toduță*. Asistent universitar (1961-1965), lector (1965-1975), conferențiar (1975-1991), profesor (1991-1997), profesor universitar asociat (din 1997) la disciplina Istoria muzicii universale și românești de la Conservatorul de muzică *George Enescu* din Iași, a dirijat ansamblul coral la Facultatea de muzică a Institutului pedagogic Iași (1962-1965). Publică numeroase cronici,

articole, recenzii și eseuri în *Contemporanul*, *Muzica*, *Iașul literar*, *Cronica*, *Convorbiri literare*, *Dacia literară*, *Însemnări ieșene*, *Arta*, *Opinia*, *Scieri muzicologice* etc. Susține prin texte publicistice activitatea Operei Române și a Filarmonicii Moldova din Iași, precum și afirmarea tinerilor interpreți și a compozitorilor ieșeni. Autor al volumelor: ***Contribuția lui T. T. Burada la apariția și dezvoltarea muzicologiei românești*** (Cluj-Napoca, 1979), ***125 de ani de învățământ artistic de stat, 1860-1985*** (Iași, Conservatorul *George Enescu*, 1985), ***Filarmonica „Moldova” Iași – 50*** (Iași, Editura Filarmonica *Moldova*, 1992), ***Istoria culturii muzicale românești*** (Iași, Academia de Arte *George Enescu*, 1992), ***Voces sau triumful Cvartetului*** (Iași, Inspectoratul pentru Cultură și Artă al Județului Iași, 1993), ***Pagini din istoria învățământului artistic din Iași, 1860-1995*** (Iași, Academia de Arte *George Enescu*, 1995), ***Existențe și împliniri. Dicționar bio-bibliografic*** (Iași, Universitatea de Arte *George Enescu*, 2005), ***George Enescu în viața muzicală a Iașului*** (Iași, Editura Artes, 2008), prezent în numeroase volume colective, între care: ***Gheorghe Asachi, animator al mișcării artistice din Iași*** (1992), ***Cercetarea și valorificarea folclorului românesc în perioada premergătoare activității lui C. Brăiloiu*** (1994), ***Documente de arhivă privind corul bisericesc al Conservatorului de muzică și declamațiune din Iași*** (2002). Publică numeroase eseuri și studii despre G. Muzicescu, A. Zeman, M. Jora, Al. Zirra, Achim Stoia, George Enescu, Roman Vlad, N. Spătărelu, V. Munteanu, George Pascu, Antonin Ciolan, Ion Dumitrescu, D. Tabacaru, D. D. Botez, Eduard Caudella, Sergiu Celibidache etc. Este distins cu medalii, ordine, diplome și premii, între care: Medalia aniversară decernată de Senatul Academiei de muzică *Gh. Dima*, Cluj-Napoca (1997), Diploma de excelență conferită de Universitatea de Arte *George Enescu* Iași (2004), Premiul pentru lexicografie al U.C.M.R. (2006), Diplomă de onoare acordată cu prilejul Semicentenarului Operei Naționale Române, Iași (2006).

KARA I. (Șvarț Ițic), n. 13 octombrie 1906, Podu Iloaiei, județul Iași - m. 28 mai 2001, Iași. **Prozator și istoric literar.** Studii gimnaziale la Școala *Ștefan cel Mare* (1918-1922) și Liceul Național din Iași, absolvit în 1926, Universitatea din Cernăuți, cu obținerea licenței în litere și filosofie (1932-1936). Cadru didactic la mai multe școli (elementare și profesionale) din Iași și județ (1936-1941) și la licee din Cernăuți (1941-1946), secretar literar la Teatrul evreiesc de stat din Iași (1949-1963), cercetător bibliograf și șef de serviciu la

Biblioteca *Gh. Asachi* Iași (1963-1968). Debutază în 1940 cu articole de critică și istorie literară, continuă activitatea publicistică în numeroase reviste de limbă idiş din Cernăuți, București, Sighet, Carei etc. dar și în periodice românești. Publică volumele *Mărturii din veacuri* (1947), *30 de ani de literatură idiş în România* (1947), *Manual de gramatică idiş* (1948), *Un băiat din Moldova* (1976), *Anii tineri* (1980), *Anii speranței* (1987), *Obștea evreiască din Podu Iloaiei* (1990), *Obștea evreiască din Bacău* (1994), *Contribuții la istoria obștei evreiești din Iași* (1997). Elaborează *Manuscrise și cărți rare* (din fondurile Bibliotecii *Gh. Asachi*), fasciculele I, II, III (1972, 1974, 1982). Este îngrijitorul unor antologii de poezie modernă idiş, contribuie, în colaborare, la realizarea altor tipărituri, traduce mai multe piese de teatru, jucate pe scena Teatrului evreiesc de stat din Iași. Deținătorul Premiului Academiei Române pentru volumul *Inscripții ebraice din Iași*, 1994 (în colaborare cu Silvia Cheptea).

CIOBANU Elena, n. 15 octombrie 1956, Iași. **Poetă**. Studii gimnaziale la Școala nr. 17 (1963-1971) și Liceul *Emil Racoviță* din Iași (1971-1975), apoi Facultatea de Litere a Universității din București, secția română-franceză. Pe rând, profesor la Școlile Dancu-Iași, Școala nr. 14, Iași și Perieni-Probota. Debutază cu versuri în *Flacăra lașului* (1984), publică în *Ateneu*, *Cronica*, *Convorbiri literare*, *Flacăra*, *Luceafărul*, *Viața* etc.

Autoare a volumelor *Semnul ierbii* (Iași, *Cronica*, 1996) și *Nisipul din clepsidră* (2002). Participă la cenaclurile *Ion Creangă* și *M. Sadoveanu* din Iași. Premii și distincții la concursurile literare V. *Aleksandri* și *Porni Luceafărul...*

FLUTUREL Vasile, n. 17 octombrie 1946, în satul Mânjești, comuna Mogoșești-Iași. **Poet și publicist**. Studii gimnaziale în comuna natală, Liceul *C. Negruzzi* (1960-1964), Institutul Pedagogic din Iași (1964-1967), Facultatea de Filologie, secția română-engleză, Iași (1974-1978), Director al Școlii generale Mânjești (1972-1980), director al Școlii generale Mogoșești - Iași (1985-1988), profesor de limba română și limba engleză.

Distins, în 2005, cu Diploma *Gh. Lazăr* cl. I, acordată de Ministerul Educației și Cercetării pentru activitate didactică deosebită. Colaborator la unele ziare și reviste: *Opinia*, *Neamul românesc* din Iași, *Taina* și *Literatură și artă* din Chișinău. Colaborator la *Radio Iași*, *Radio Trinitas*,

Tele M Iași. Membru în colegiul de redacție al revistei *Etnogeneze* a Societății Culturale *N. Iorga*, Mogoșești. A debutat editorial cu volumul de versuri *Cinci puncte cardinale* (Iași, Spiru Haret, 1996), cu un cuvânt de apreciere al profesorului Const. Ciopraga, publică apoi *Poezii pentru cei mici, dar citite de bunici*, cu ilustrații de V. Corcaci (Iași, Tehnopress, 1998), *Târziu de noiembrie* (Iași, Bolta Rece, 1999), versuri în manieră haiku, ediție trilingvă (versiune franceză - Elena Flutur, engleză - V. Flutur și R. Marchitan, cu grafică de autor), *Poezii pentru cei mici* (Iași, Tehnopress, 2000, ed. a II-a), *În umbra columnei* (2002), *Picături de înțelepciune*, cugetări (Iași, Panfilius, 2002), *Vibrații*, versuri (Iași, Panfilius, 2002), *Simple*, haiku și poeme într-un vers (Iași, Panfilius, 2005), *Rânduri și gânduri*, articole și interviuri (Iași, Panfilius, 2007), *Vorbe*, micropoeme și epigrame (Iași, Panfilius, 2007). Este coautor al volumelor *Monografia comunei Mogoșești-Iași* (Iași, Panfilius, 2005) și *Monografia Scolii "Dimitru Popa" Mogoșești-Iași* (Iași, Panfilius, 2007). Publică apoi *Rezervat pentru vizători*, versuri (Iași, Cronica, 2009). Sub tipar: *Cu și fără microfon*, interviuri. Este prezent în mai multe antologii (haiku).

IACOBITZ Alfred (Al. I. Friduș), n. 20 octombrie 1926, la Iași - m. 2009 sau 2010. **Publicist și critic literar.** După studii gimnaziale și liceale urmează cursurile Facultății de Filologie a Universității *Al. I. Cuza* din Iași. Redactor șef la Almanahul *Iașul nou*, redactor principal și șef de secție la revista *Cronica*, organizator de spectacole și secretar de redacție la Teatrul de păpuși din Iași, director al Editurii *Cariatide* din Iași (1990-1997). Colaborează la *Convorbiri literare*, *Cronica*, *România literară*, *Contemporanul*, *Flacăra Iașului*, *Opinia* etc. Scrie volumele *Intersecții spirituale* (Iași, Junimea, 1981), *Pe o rază de soare* (București, Editura Ion Creangă, 1983), *Sunete și culori* (Iași, Junimea, 1984), *Cum să prinzi o pasăre măiastră* (București, Cartea Românească, 1987), *Laleaua și cei patru pitici* (București, Editura Ion Creangă, 1989), *Don Cucoș, cavalerul sans reproche* (Iași, Panfilius, 2008).

MOLDOVANU Dragoș, n. 20 octombrie 1941, în Iași - m. 1 martie 2019, Iași. **Lingvist și istoric literar.** Absolvent al Facultății de Filologie a Universității *Al. I. Cuza* din Iași, în anul 1964, încadrat la Institutul *A. Philippide*, în colectivul de lexicologie-lexicografie. Din anul 1968, a pus bazele sectorului de toponimie al Institutului, fiind și șeful acestui sector în perioada 1978-1997. Cercetător științific principal gradul I. Doctor în

filologie, din anul 1976, cu teza *Influențe umaniste și baroce în stilul lui Dimitrie Cantemir: structurile dislocate*. Lucrări: **Chestionar toponimic și entopic general cu un Glosar de entopice onomasiologic** (Iași, Editura Universității Al. I. Cuza, 1978), **Ancheta toponimică** (Iași, Editura Universității Al. I. Cuza, 1978). Redactor la **Dicționarul limbii române**, tomul XI, partea 1, **Litera S** (București, Editura Academiei Române, 1978). Coordonator al seriei **Tezaurul toponimic al României. Moldova și** coordonator și coautor al volumului **Tezaurul toponimic al României. Moldova**. Volumul I. **Repertoriul istoric al unităților administrativ-teritoriale. 1772-1988**, partea 1 și a 2-a (București, Editura Academiei Române, 1991 și 1992), colaborator la partea a 3-a a aceluiași volum, **Toponimia Moldovei în documente scrise în limbi străine (exclusiv slavona). 1332-1850** (2001). Autor al părților a 4-a și a 5-a ale aceluiași volum: **Toponimia Moldovei în cartografia europeană veche (sec. XIV - 1790)** și **Introducere în cercetarea toponimiei românești**. Autor al volumelor: **Dimitrie Cantemir între Orient și Occident. Studiu de stilistică comparată** (București, Editura Fundației Culturale Române, 1997), **Tipologia stilului cantemirian din perspectiva figurii dominante** (Iași, Editura Universității Al. I. Cuza, 2003). Lucrări publicate în străinătate: **Beiträge zur Namenforschung** (Germania, 1975), **Dacoromania. Jahrbuch für östliche Latinität** (Freiburg-München, 1974, 1979-1980). Participări la Congresul Internațional de Științe Onomastice, Sofia, 1972, Colocviul internațional **Dimitrie Cantemir**, Freiburg im Br., 1973. Activitate didactică: din anul 1995, profesor suplinitor la Facultatea de Litere a Universității Al. I. Cuza din Iași, la Catedra de limba română și lingvistică generală, profesor titular din anul 1997. Cursuri de istorie a literaturii române, lingvistică generală, toponimie, istoria limbii române literare și stilistică. Redactor-șef adjunct la **Anuar de lingvistică și istorie literară**, în perioada 1981-1987; expert evaluator pentru CNCISIS. Studii și articole privind lexicologia și lexicografia toponimică, metodologia cercetării toponimice, teoria câmpurilor toponimice, problemele stratificării în toponimie, etimologii controversate, studii de stilistică, istoria limbii române, istoria limbii române literare.

PUHA Ion, n. 23 octombrie 1931, comuna Bilca, jud. Suceava - m. 27 octombrie 2006, în Iași. **Prozator și dramaturg**. Studii elementare în Bilca, Școala silvică la Rădăuți, studii postliceale la Oradea, Facultatea de Filologie din Iași (1953-1957), licențiat în filologie. Până în anul 1971 a

lucrat în presă și cultură, între 1971 și 1992, director adjunct la Teatrul Național V. Alecsandri din Iași. Din 1990 președinte al Fundației culturale *Bucovina* din Iași și director al Editurii *Bucovina*. Debutază cu versuri, proză și articole diverse în presa scrisă ieșeană, colaborator la *Iașul literar*, *Cronica*, *Convorbiri literare*, *Neamul românesc*, *Zori noi*, *Flacăra Iașului* etc., la emisiunile Studioului de Radio Iași. Publică volumele de proză *Strigătul nopții* (1972), *Creanga de cântec* (1981), *Jurnal de noapte* (1982), *Statuia* (1988), *Istorsirile lui George a Macrinei* (1995), *Creanga de cântec* (vol. 1-2, 1995-1996), volumele de teatru *Cuceritorul șchiop* (1979) și *Statuia* (1979), apoi *Grădina răstignirii*, publicistică (Ed. Augusta, 2002), *Moartea unchiului*, povestiri de război (Cronica, 2002), *Creanga de cântec*, ed. a II-a (Ed. Bucovina, 2002). Membru al Societății Scriitorilor Bucovineni (din 1992), membru fondator al Uniunii Românilor Bucovineni, din 1997 a făcut parte din conducerea Mișcării Naționale pentru Reîntregire.

IABLONTSCHI Doru, n. 23 octombrie 1941, în Iași. **Prozator**. Absolvă Liceul de Arte și Meserii Iași, apoi Școala Tehnică de Maiștri Mecanici Auto Iași, Institutul de Control Tehnic și de Calitate de pe lângă Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare. Este membru al mai multor cenacluri literare. Debutază cu proză umoristică în revista *Urzica*. Colaborează la *Viața nouă* (Vaslui), *Flacăra Iașului*, *Cronica*, *Convorbiri literare*, *Ramuri*, *Chipărușul* (Chișinău), *Luceafărul* (Toronto), la toate cu proză umoristică. Este membru al Cenaclului Literar *Ion Creangă* și al Cenaclului Literar *Clubul Artelor*. Publică volumele: *Să trăiți foarte mult și foarte frumos, admirabil și total, original stoc, made in State* (Iași, Pan Iablonschi, 2001), *Meditații pentru plimbarea de digestie* (Iași, Pan Iablonschi, 2005), *Cartea Visurilor în Cartea Sorții* (Iași, Kolos, 2006), *Baftă, Milă și Pomană* (Iași, Kolos, 2007), *A noastră viață pe ață ne are pe față* (Iași, Kolos, 2007).

DURNEA Victor, n. 26 octombrie 1951, în com. Bălușeni, jud. Botoșani. **Istoric literar, publicist și traducător**. Școala generală și liceul la Vulcan, jud. Hunedoara, Facultatea de Filologie a Universității Al. I. Cuza Iași, secția limba și literatura română - limba franceză, promoția 1974. Doctor în filologie (1999). Stagii de perfecționare în Germania și Franța. Profesor la

Școala gen. nr. 2 din Iași (1974-1980), cercetător științific principal la Institutul de filologie română A. *Philippide* Iași (din 1980). Activitate publicistică: studii, articole și cronici literare în *Dialog*, *Opinia studentească*, *Cronica*, *Convorbiri literare*, *Ateneu*, *Viața românească*, *Revista română*, *Arlechin*, *Echidistanțe*, *România literară*, *Transilvania*, *Limba română* (Chișinău), *Dacia literară* etc. Secretar de redacție la *Anuar de lingvistică, istorie literară și folclor* (din 1992), redactor-șef la *Revista română* (1997-2005). Autor al volumului **Orizonturi regăsite** (Iași, Junimea, 1999). Îngrijitor de ediții, între care *Scrieri despre teatru* de I. Anestin, *Pasteluri* de V. Alecsandri, *Generalități cu privire la studiile istorice* de N. Iorga (în colab.), *Fata moartă* de I. Missir. Traducător din N. Berdeaev, H. Keyserling, D. Combes, G. Petidemange etc. Împreună cu Gh. Hrimiuc-Toporaș realizează vol. *De ce scrieți?*, anchete literare din anii '30 (Iași, Polirom, 1998). Participă la realizarea **Dicționarului general al literaturii române**, vol. I-VI (București, Editura Univers Enciclopedic, 2004-2008). Autor a numeroase prefețe, note biobibliografice și comentarii.

HATMANU Dan, n. 31 octombrie 1926, Scobinți, jud. Iași - m. 26 decembrie 2018, Iași. **Pictor, eseist și memorialist.** Școala primară în satul natal, Liceul Național din Iași (1937-1945), Academia de arte frumoase Iași, specialitatea pictură (1945-1950), unde l-a avut ca profesor pe Corneliu Baba, studii la Leningrad (1962-1963) și la Paris (1964-1965), urmează cursurile Institutului Internațional din Sèvres și cursurile Academiei libere cu profesorul Lautrec. Profesor universitar (din 1971) la Conservatorul *George Enescu* din Iași, rector al Conservatorului (1984-1990), profesor consultant (din 1994), președinte al Uniunii Artiștilor Plastici, filiala Iași (1978-1989). Debutează cu **Amintiri în timp** (1981), publică în reviste de specialitate și de cultură articole și eseuri pe teme de teoria și limbajul artei (*Arta plastică*, *Contemporanul*, *Cronica*, *Meridiane*, *Opinia* etc.). Numeroase expoziții personale în țară și străinătate (Paris, Ciudad de Mexico, Leningrad, New York, Roma, Valletta, Reims și Veneția) și de grup (Praga, Scoplje, Havana, Poitiers, Veneția, Augsburg etc.) Deținător al Premiului *Ion Andreescu* decernat de Academia Română (1976), al Premiului internațional *Colosseum* decernat de *Centro d'Arte e Cultura Nuova Figurazione* - Roma (1979), al Premiului Criticii decernat

de Uniunea Artiștilor Plastici din România (1985). Serie volumele *Autoportret în timp* (Iași, Junimea, 1987), *Autoportret în timp... cu mai vechi și mai noi aduceri aminte*, vol. 1 (Iași, Omnia, 1995) și volumul 2 (Iași, Apollonia, 1999). Apar albumele *Caractere I, II, III*, grafică, cu o prefață de Maria Hatmanu (Iași, Trinitas, 1997, Trinitas, 1999, Rotary Club, 2002). Realizează pictura și grafica la vol. *Iașii dintre milenii* de N. Busuioc. I se conferă Ordinul Național pentru merite în grad de Cavaler (2000) prin Decret prezidențial. „Dan Hatmanu este un ironist. Când ironia este adresată altora, fără să fie adresată sieși, ea devine agresivitate. La Dan Hatmanu cel dintâi vârf al ironiei se adresează sie însuși. (...) Considerăm că nu este un fel de autoflagelare tragică, ci un fel de a privi cu capacitățile de dedublare ale unui artist în care eul-creator și eul-spectator joacă deopotrivă, cu egală îndreptățire un rol” (Ion Frunzetti, Arta, nr. 1, 1982).

NOIEMBRIE

MANOLACHE Liviu Sergiu, n. 1 noiembrie 1951, în Valea lui Mihai, jud. Bihor. **Jurist și epigramist**. Studii la Liceul pedagogic *Vasile Lupu* Iași și Facultatea de drept din cadrul Universității *Petre Andrei* Iași, examenul de licență la Universitatea *Lucian Blaga* din Sibiu (1997). Învățător la Școala din Balș și în orașul Tg. Frumos (1971-1987); inspector în Administrația locală, consilier juridic la Primăria Tg. Frumos (1987-2005).

Membru al Cenaclului literar *Garabet Ibrăileanu* și al Academiei Libere *Păstorel* din Iași, membru al Uniunii epigramiștilor din România (din 2004). Colaborator la numeroase reviste și publicații de profil, între care *Urzica*, *Epigrama*, *Haz de necaz*, apoi la *Flacăra Iașului*, *Ziarul de Iași*, *Monitorul de Iași*, *Viața Buzăului* etc. Este inclus în peste 10 volume colective și culegeri de epigrame, obține mai multe premii și distincții la diferite concursuri din Iași și din țară. Este autorul volumului *Flori de mătrăgună* (Iași, Timpul, 2003), cu ecouri critice favorabile în presa de specialitate.

STĂNCIULESCU Traian Dinorel, n. 1 noiembrie 1951, în com. Potlogi, jud. Dâmbovița. **Filosof, eseist și cercetător științific**. Absolvent al Liceului *C. D. Loga*, Timișoara (1970), al Institutului de Arhitectură *Ion Mincu*, București (1973), al Facultății de Filosofie a Universității *Al. I. Cuza* din Iași (1981). Pe rând, arhitect la Institutul de Proiectări din Arad, profesor la Liceul nr. 3 Hunedoara și Liceul nr. 5 Deva. Actualmente profesor

dr. la Facultatea de Filosofie și Științe Social-Politice a Universității *Al. I. Cuza* din Iași și cercetător științific la Institutul Național de Inventică din Iași. Debutează cu eseuri în revista *Dialog* (1979) și cu studii originale în Revista de Filosofie (1981) și în volumul colectiv *Cunoaștere, eficiență, acțiune* (1987), publică în *Contemporanul*, *Tribuna*, *Vatra*, *Orizont*, *Opinia studențească*, *Viitorul social*, *Analele Universității „Al. I. Cuza”*, *Arhitectura*, *Revue roumaines des sciences sociales* ș.a. Autor al volumelor: *O cale a rațiunii către Dumnezeu* (Deva, Timpuri, 1990), *Viață înaintea vieții* (Deva, Timpuri, 1991), *Miturile creației, lecturi semiotice* (Iași, Performantica, 1995, lucrare distinsă cu Premiul Academiei Române), *Introducere în filozofia creației umane* (Iași, Junimea, 1999),

Întrebările filosofiei, vol. 1-2 (Iași, Cristal-Concept, 2001), *Signs of light* (Iași-Geneva, Cristal-Concept & WDO, 2003, volum distins cu premiul Academiei Regale din Sri Lanka), *Terapia prin lumină* (Iași, Cristal-Concept, 2003), *Semiotics of light* (Iași-Geneva, Cristal-Concept & WDO, 2004), *Duhovnicul de taină, La început a fost semnul* (Iași, Performantica, 2004), *De la întuneric la lumină, Tinerețe fără bătrânețe, Povestea „Leului Zburător”* (Performantica, Iași, 2005), *Homo homini lupus?*, *Semiotica iubirii, El Poder de los luz* (Iași, Performantica, 2007), coautor la: *Tratat de creatologie* (1998), *Fundamentele valorii* (Iași, Moldova, 1999), *Fundamentele biofotonicii: metamorfozele luminii*, vol. 1-3 (Iași, Performantica, 2001-2002), *Vestimentația luminii* (Iași, Performantica, 2006). Este președintele Asociației Române de Studii Semiotice (AROSS, 2005), vicepreședintele Asociației Naționale de Terapii Complementare din România (ANATECOR, 1996), membru al Academiei Oamenilor de Știință (AOS, 1983), al Asociației Internaționale pentru Studii Semiotice (IASS-AIS, 1999) și al Academiei Regale pentru Terapii Complementare (Sri Lanka, 2001), al Uniunii Internaționale pentru Etnologie și Antropologie (IUAES, 2002), al Societății Europene pentru Studiul Științific al Teologiei (ESSSAT, 2005), membru de onoare al Institutului Internațional de Comunicologie (ICI, 2006), al Asociației Internaționale a Luminii (ILA, 2007) și al Asociației Europene de Antropologie Socială (EASA, 2008).

CODRUȚ Mariana, n. 1 noiembrie 1956, în Prisăcani, jud. Iași. **Poetă și prozatoare**. Membră a Uniunii Scriitorilor din România (din 1990) și membră a PEN Club Internațional (din 2003). Școala generală în satul natal, Liceul *Victoria* din Iași (1971-1976), Facultatea de Filologie, secția română-franceză, a Universității *Al. I. Cuza* Iași (1977-1981). Profesor la Comarna (1981-1984), secretar literar la Teatrul Național *V. Alecsandri* (1984-1990), redactor la revistele *Convorbiri literare* și *Sud-Est*; din 1993, devine redactor la Editura Universității *Al. I. Cuza*, și, pentru câțiva ani, cadru asociat la Facultatea de Jurnalistică. Debutază cu poezii în *Cronica* (1976). Publică proză, versuri, recenzii, tablete, traduceri în *Convorbiri literare*, *România literară*, *Vatra*, *Cronica*, *Dialog*, *Contrapunct*, *Contrafort*, *Sud-Est*, *Dilema*, *Timpul*, *Observator cultural*, *Monitorul*, *Ziarul de Iași*, emisiuni la *Radio Iași*. Este autoarea volumelor de versuri *Măceșul din magazia de lemne* (Junimea, 1982), *Schiță de autoportret* (Iași, Junimea, 1986), *Tabieturile nopții de vară* (București, Cartea

Românească, 1989), *Existență acută* (București, Cartea Românească, 1994), *Blanc* (Vinea, 2000) și *Ultima patrie* (Paralela 45, 2007), a unui volum de proze scurte intitulat *Ul Baboi și alte povestiri* (Iași, Polirom, 2004) și a două romane: *Casa cu storuri galbene* (Iași, Polirom, 1997) și *Nudul Diane* (Iași, Polirom, 2007). Este coautoare a volumelor *Cartea roz a comunismului*, coord. Gabriel H. Decuble (Versus, 2004), *Tovarășe de drum. Experiența feminină în comunism*, coord. Dan Lungu și Radu Pavel Gheo (Iași, Polirom, 2008). A tradus volumul *La representation du monde chez l'enfant*, de Jean Piaget (Chișinău, Cartier, 2004). A publicat în reviste din Spania, Austria, SUA, Rusia, Cehia, Canada, Macedonia, a participat, în 1995, desemnată de conducerea URSS, la Festivalul internațional de poezie de la Struga, a susținut lecturi cu poezie și proză în Germania și Austria. Prezentă în antologii apărute în limba română și în alte limbi.

VIȘAN-ARNOLD Augustina, n. 5 noiembrie 1941, în Târg Puești, fostul județ Tutova. **Poetă**. Studii gimnaziale la Școala de fete nr. 5, liceale la Liceul de fete și Liceul *M. Eminescu* din Bârlad, superioare - Facultatea de Medicină din Iași (1959-1965). Medic, specialitatea medicină generală, la Adam (jud. Galați), Dobrovăț, Ungheni și Andrieșeni (jud. Iași), apoi la Institutul de igienă din Iași, în Maroc la Marakech și la Quarzazate, în Germania, la Frankfurt și la Clinica din Bad Gandersheim, de peste 20 ani medic de cabinet. Autoare a volumelor de versuri *La margine de Iași* (1995), *Miros de crizanteme* (1996), *Lacrimi în metamorfoză* (1997), *Flori de tei* (1998), *Crinii* (1998), *Nuferi pe lacuri* (1999), *Flori de liliac* (1999), *Condurașii* (2000), *În umbra perilor dintr-o grădină (Visele copilăriei)* (2000), *Narcise sau Coroana simțurilor* (2001), *Bujorii sau Amintiri ieșene* (2001), *Nu mă uita, Tu, Doamne!* (2002), *Primăvara cireșilor în floare*, cuvânt înainte de George Popa (2002), *Culegători de flori sub lună*, cuvânt înainte de I. Holban (2003), *Înfloriri de orhidee sau gândiri stihuite* (2003), *Cale sau Imacularea gândirii* (2004), *Zidirea cuvintelor sau Suflet moldav* (2005), *Cărțile pelerinului sau Moștenire* (2005), *Flacăra gândurilor* (2006), *Zborul Phaëtonului* (2007) *Calea peregrinului sau Marea taină* (2007), *Ca o mare în furtună sau Răscolite vremuri* (2008), *Imnul luminii* (2009). Toate volumele au apărut la cunoscuta editură ieșeană Polirom. „Dârzenia cu care își exprimă sufletul, sintagmele poetice care se pot reține din volumele sale, au și valoare de reconstituire a spiritului nostru național și

ancestral. Reconstituirea biografică și, în același timp, și reconstituirea spiritului nostru, în esența lui, te fac tempestiv, ce-i drept, dar totodată, într-un «*Jordan fierbinte, duios și blând al cuvântului*» (Ion Chiriac).

AIOANEI Timotei (nume de naștere Cristinel, Gabriel), n. 13 noiembrie 1966, în Rădășeni-Fălticeni, jud. Suceava. **Arhimandrit, teolog și eseist.** Școala generală și Liceul *Nicu Gane* din Fălticeni (1973-1983), Seminarul teologic de la Mănăstirea Neamț (1984-1989), Institutul teologic de grad universitar București (1989-1990), transferat la Facultatea de teologie ortodoxă din Iași, pe care o absolvă în anul 1993, studii postuniversitare (cursuri de elină modernă) la Facultatea de filosofie și litere din Atena (1995-1996). În 1993 este hirotonit *ieromonah*, apoi hirotesit *protosinghel* la Catedrala Mitropolitană din Iași de către I.P.S. Daniel, în 2002 primește rangul de *arhimandrit*, fiind hirotesit la Biserica Vovidenia din Iași, în 2003 este numit *Exarh al mănăstirilor din Arhiepiscopia Iașilor*, din 2008 este *Exarh cultural al Arhiepiscopiei Bucureștilor și Mare Eclesiarh al Catedralei patriarhale*. Autor al volumelor: *Schitul Vovidenia – tradiție și actualitate* (Iași, Trinitas, 1995, reeditare în 2002), *Atribuțiile starețului / stareței, eclesiarhului și duhovnicului mănăstirii* (Iași, Trinitas, 2005). În colaborare, îngrijește ediția *Părintele Cleopa (1912-1998). Prieten al sfinților și duhovnic al credincioșilor. In memoriam* (Iași, Trinitas, 2005). Îngrijește și editează numeroase alte lucrări, între care cele despre părinții Paisie Olaru și Ioan Ivan de la Neamț. Publică peste 500 de articole, prezentări și eseuri în *Mitropolia Moldovei și Sucevei, Teologie și Viață, Candela Moldovei, Telegraful Român, Credința neamului, Cronica Romanului, Vestitorul ortodoxiei, Cronica, Dacia literară, Lumina, Crai nou, România liberă, Ceahlăul* etc. Participă la numeroase congrese și simpozioane organizate în țară și în străinătate (Ucraina, Grecia, R. Moldova, Italia), cu activități cultural-misionare de amploare, realizator al unor emisiuni la radio și televiziune, în mod deosebit la Radio *Trinitas* din Iași. Primește numeroase distincții bisericești, ordine și medalii, între care Ordinul *Sfântul Victor* de la Marseille, *Crucea cu Gramată* (S.U.A.), *Crucea Mitropoliei de Veria* (Grecia), *Crucea Moldavă* pentru clerici.

SECU Constantin, n. 16 noiembrie 1951, în Iași - m. 10? august 2024, Iași. **Publicist și eseist.** Absolvă Facultatea de Filologie, secția română-franceză, Universitatea *Al. I. Cuza* Iași. Între 1982 și 1989 este corector și

redactor la ziarul *Flacăra Iașului*, apoi, între 1990 și 1991, la *Opinia*, iar în perioada 1991-1992, redactor și secretar general de redacție la *Evenimentul*. Profesor la Liceul cu program sportiv Iași, Liceul *D. Mangeron* Iași, Liceul Economic și de Drept Administrativ Iași, Școala generală nr. 41 Iași, Școala de arte și meserii *Ionel Teodoreanu* din Victoria, Iași. Debutează cu critică literară în *Dacia literară* în 2005. Colaborează la *Dacia literară* și *Cronica* cu numeroase eseuri, cronici, prezentări și recenzii. În 2006 îi apar volumele: *Toponimie și istorie. Comuna Victoria*, eseu (Iași, Princeps Edit) și *Nestemate culturale românești*, literatură didactică (Iași, Opera Magna). Este membru *CopyRo* și membru al Societății Culturale *Junimea '90*.

TURTUREANU Nicolae, n. 25 noiembrie 1941, în Iacobeni, com. Dângeni, jud. Botoșani - m. 17 iunie 2025, Iași. **Poet, eseist și publicist**. Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Studii gimnaziale la Iacobeni (1949-1956), liceale la Câmpulung Muscel (1957-1961), Facultatea de Filologie a Universității *Al. I. Cuza* din Iași (1961-1966), profesor de limbă și literatură română. Redactor la Radio Iași (1966-1971), redactor, redactor principal, publicist comentator, redactor șef adjunct la revista *Cronica* (1971-2000), muzeograf la Muzeul Literaturii Române Iași (din 2000), senior-editor al *Revistei române* (din 2002). Debutează în revista *Iașul literar* (1962), colaborează la *Amfiteatru*, *Convorbiri literare*, *Ateneu*, *România literară*, *Tribuna*, *Orizont*, *Viața studentescă*, *Lucefărul*, *Literatură și artă*, *Contrapunct*, *Symposion* etc. Premiul pentru debut la Festivalul *George Bacovia* (1971), Premiul Asociației Scriitorilor din Iași, Premiul pentru publicistică al revistei *Cronica* (1981), Premiul *Lecțiile de istorie* al Salonului de carte, ed. a V-a, Iași (1996). Publică volumele de versuri *Punct de sprijin* (Iași, Junimea, 1971), *Nocturne* (Iași, Junimea, 1975), *Pentru cine exist* (Iași, Junimea, 1979), *Poezie deschisă* cu o postfață de Liviu Leonte (Iași, Junimea, 1984), *Ascunsa rană* (Timișoara, Helicon, 1996), *Poezii din secolul trecut* (Iași, Junimea, 2002), pentru care obține Premiul Festivalului româno-canadian de poezie *Ronald Gasparic*, *Atâta verde peste cerul alb* (2006) și volumele de publicistică și eseu *Cuvinte încrucișate* (Iași, Cronica, 1996), *Mătrăguna dulce* (Iași, Timpul, 2001), apoi *Jurnal postmortem*, proză poetică (Iași, Tipo Moldova, 2004), *Dublă cetățenie* (Iași, Dana Art, 2009). Este prezent în diverse antologii de

poezie între care *O mie și una de poezii românești* de L. Ulici (1997), *Noaptea condeierilor* (2008), *Poemele Iașilor* (2008). „Oximoron potrivit pentru o carte de publicistică. Texte incisive, dar și lucid ludice. Umor de bună calitate, spirit parodic, analize subtile, anecdotică de sorginte junimistă, «coțcării» seducătoare” (Lucian Vasiliu).

DECEMBRIE

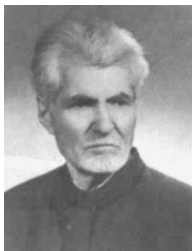

DUMITRIU Mia (Mihalache M.), n. 9 decembrie 1926, în Constanța - m. 17 noiembrie 2021, Iași. **Prozatoare.** Absolventă a Facultății de Litere și Filosofie din București (promoția 1949), diplomat în științe filologice. Redactor la *Editura Tineretului* București, redactor la *Iașul literar*, directoare a Teatrului de păpuși din Iași, profesoară la Liceul nr. 6 din Iași. Debutează cu poezii și povestiri în *Universul copiilor* (1983), colaborează la *Cronica, Iașul literar, Flacăra Iașului* etc., obține diferite premii între care cel acordat de guvernatorul Basarabiei (Chișinău, 1941) pentru poezia ***Pământul Basarabiei***. Autoare a romanului ***La treisprezece ani și jumătate*** (ediția I, 1962, ediția a II-a, 1974), roman tradus în China (1986).

GRĂMADĂ Ilie, n. 10 decembrie 1911, în satul Zaharești, județul Suceava - m. 11 august 1999, la Iași. **Filosof, istoric al culturii și eseist.** A urmat școala primară în satul natal, iar studiile liceale la Suceava și Vatra Dornei, obținând bacalaureatul în anul 1930. La Universitatea din Cernăuți și-a trecut, pe rând, licențele în Sociologie (1934), Limba română și Istorie (1938), Teologie (1941). Tot aici a obținut titlul de doctor în filosofie și litere, cu teza ***Teoria monadelor: Leibnitz - Ch. Renouvier*** (1938). Asistent în cadrul Universității din Cernăuți și la fosta Facultate de Teologie din Cernăuți - Suceava. De la 15 decembrie 1949 și până la pensionare, în 1977, a desfășurat activitate didactică la Universitatea *Al. I. Cuza* din Iași, parcurgând toate treptele învățământului superior: conferențiar (1948), profesor titular (1971) și, de la pensionare, profesor consultant. Între anii 1972 și 1976 a îndeplinit și funcția de decan al Facultății de Istorie și de Filosofie de la Universitatea *Al. I. Cuza* din Iași. Profesor prin vocație, a fost, totodată, un distins cercetător, cu contribuții în mai toate domeniile pe care le-a ilustrat la catedră. Printre lucrările editate: ***Religia și divinitatea în filosofia bergsoniană*** (1944), ***Religia și fenomenele sociale*** (1946), ***Creația artistică și sufletul omului*** (1947), ***Cruciadele*** (1961), ***Franța lui Richelieu și Mazarin*** (1970). Postum, apar ***Fantastica istorie a familiei Borgia*** (Iași, Vasiliana '98, 2001), ***Femeia în Evul Mediu*** (Iași, Vasiliana '98, 2002). A publicat peste 200 de articole și recenzii în ziare și reviste din Iași și din țară. Paralel cu activitatea

didactică, științifică și eseistică a deținut funcții în viața culturală a Iașului: secretar științific al Filialei Academiei Române din Iași (1951-1959), director al Teatrului Național *V. Alecsandri* din Iași (1959-1969), director al Editurii *Junimea* din Iași (1970-1974).

PORCESCU Scarlat, n. 10 decembrie 1911, în satul Porcești de lângă Roman (azi comuna Movileni), județul Neamț - m. 3 decembrie 1991, la Iași. **Preot și publicist.** A urmat Seminarul *Sf. Gheorghe* din Roman (1923-1930), Facultatea de Teologie din Cernăuți (1931-1935), Seminarul Pedagogic Universitar (1936) și Facultatea de Litere și Filosofie a Universității *Al. I. Cuza* (1943-1947). Pedagog la Seminarul teologic din Roman (1935-1939), profesor la Școala normală din Focșani (1939-1941), la Seminarul din Roman (1941-1947), la Seminarul *Veniamin Costachi* din Iași (1947-1948) și la Școala de cântăreți bisericești a Arhiepiscopiei Iași (1949-1952). A fost director al Seminarului din Galați și al Seminarului teologic din Iași. Ca teolog a urcat toate treptele ierarhice până la aceea de vicar al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, între 1952 și 1969 a fost consilier cultural al Arhiepiscopiei Iașilor, iar până în 1977, vicar administrativ al Mitropoliei din Iași. S-a remarcat ca publicist de talent și bun organizator al colecțiilor muzeale cu obiecte de patrimoniu, a contribuit la restaurarea unor monumente istorice. A fost redactor al revistei *Mitropolia Moldovei și Sucevei*, a publicat numeroase articole, note, predici și însemnări de istorie bisericească și culturală în diverse reviste. Este autorul unor studii și monografii, între care: *Episcopia Romanului în secolul XV* (1941), *Biserica episcopală din Roman* (1970), *Catedrala mitropolitană din Iași* (1977), *Mănăstirea Neamț* (1981, în colaborare), *Mănăstirea Văratec* (1986, în colaborare), *Mănăstirea Vorona* (1989), *Episcopia Hușilor, pagini de istorie* (1991). A practicat sfânta preoție în parohiile *Barnovschi* și *Toma Cozma* din Iași. A fost onorat cu cele mai înalte distincții bisericești.

DUMBRAVĂ Lucian, n. 11 decembrie 1931, în Mihăileni, județul Botoșani - m. 21 august 2007, în Iași. **Critic și istoric literar, publicist.** Absolvent al Facultății de Filologie, promoția 1954, avându-i profesori pe Gr. Scorpan, Gh. Ivănescu, Al. Dima. Redactor la revista *Iașul literar* (1954-1970), redactor principal la revista *Convorbiri literare* (1970-1980). Debutează cu versuri în revista școlară *Noi din clasa a III-a* (1945), a Liceului militar *Ștefan cel Mare* din Cernăuți, colaborează apoi cu

numeroase articole și studii de critică și istorie literară la principalele ziare și reviste din Iași. Autor al volumului *Ei, care au scris. Din istoria Asociației Scriitorilor din Iași*, documente inedite, epoca Filialei, vol. 1 (1949-1959, Iași, Everest, 2000). Proiectul este de anvergură, programat în mai multe volume, întrerupt însă odată cu dispariția criticului. A îngrijit și prefațat volumele *Vulturii amiezii* de G. Mărgărit, *Străini vestiți în luptele din Roma antică* și *Vin amintirile* de I. M. Marinescu. Este și autorul volumului *Abstracționism și sugestie în poezia lui Constantin Mănuță*, unde sublinierile esențiale sunt direcționate spre aspectele dramatice ale efemerității existenței omului, dar și spre respingerea, cel puțin conceptual, a influențelor superficiale de oriunde ar veni ele.

AVĂDANEI Ștefan, n. 14 decembrie 1946, Dumești, Iași. **Eseist, critic și teoretician literar, traducător.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Studii liceale la *C. Negruzzi* (1957-1964), Facultatea de Filologie, secția engleză-română, a Universității *Al. I. Cuza*, Iași. Obține doctoratul la Universitatea din Cluj (1976). Asistent, lector, conferențiar și profesor, din 1992 decan al Facultății de Litere, din 2000 prorector al Universității *Al. I. Cuza*. *Visiting professor* în S.U.A. (Cleveland Univ. și Yale Univ. 1984-1985; 1992-1993). Debutază cu *Trei capodopere* în *Cronica* (1970). Colaborări la *Alma Mater*, *Convorbiri literare*, *Cronica*, *Ateneu*, *Luceafărul*, *Tribuna*, *American Studios International*, *The Unicorn*, *The Comparatist* etc. Publică volumele: *Eminescu și literatura engleză* (Iași, Junimea, 1982), *North American Literary History I*, (Iași, Chemarea, 1993, ed. a II-a, Institutul European, 2004), *La început a fost metafora* (Iași, Virginia, 1994), *Dezvoltări complementare: poeți-critici americani din secolul XX* (Iași, Editura Universității *Al. I. Cuza*, 1994), *66 de poeți americani. Dicționar* (Iași, Editura Universității *Al. I. Cuza*, 1997), *Acolada atlantică* (Iași, Institutul European, 2001), *Introduction to Poetics*, I-II (Institutul European, 1996, 2002), *Excesses and Failures* (Bacău, Egal, 2004), *Alunecări*, poezii (Constanța, Ex Ponto, 2006). Elaborează, în colaborare, lucrările *Contemporary East European Poetry* (1983) și *Terminologie poetică și retorică* (1994). Numeroase traduceri din Byron, Eliot, Walden, Thoreau, Hoit etc. Traduce în engleză *Poemele luminii* de Lucian Blaga și *Personalitatea Literaturii Române* de Constantin Ciopraga. Primește *Ordinul prezidențial* în grad de Cavaler pentru servicii aduse învățământului superior, *Medalia jubiliară* (argint) a

Universității Bari, Italia (2002), *Doctor Honoris Causa* al Universităților din Bacău, Galați, Constanța și Suceava (2005-2006).

BARBU Nicolae, n. 15 decembrie 1921, în Iași - m. 22 mai 1985, Iași. **Istoric teatral și literar, eseist.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Studii liceale la Liceul Național, Facultatea de Litere și Filosofie a Universității *Al. I. Cuza* din Iași (1946). A avut profesori prestigioși, printre care George Călinescu, Dan Bădărău, Al. Claudian, Nicolae Bagdasar. În perioada anilor 1946-1955 a funcționat ca profesor în învățământul preuniversitar, după care s-a consacrat publicisticii. A fost redactor și secretar de redacție la *Moldova Nouă* și la *Opinia*, din 1954 până în 1963 redactor șef adjunct la *Iașul literar*, apoi la *Convorbiri literare*, din 1966 la *Cronica*. Gazetar de vocație, publică studii, articole, eseuri și cronici pe teme literare și de teatru, urmărind de-a lungul a peste trei decenii în special fenomenul teatral, a prețuit generația de aur a actorilor ieșeni: Miluță Gheorghiu, Margareta Baci, n. Șubă, Anny Braesky, Șt. Dăncinescu și alții. În anul 1962 publică monografia *Matei Millo*, în 1965 *Aglae Pruteanu*, în 1983 studiul *Arta lui Constantin Ramadan*. Este autorul volumului *Momente din istoria teatrului românesc* (1977), al *Dicționarului actorilor Teatrului Național din Iași dintre 1816-1976*, al volumului de critică teatrală *Antract* (1979). Preocupările sale de critică și istoriografie literară au fost finalizate în volumele *Sine ira...* (1971) și *Noi și clasicii* (1975). A fost membru în Comitetul de conducere al Asociației Scriitorilor din Iași.

CORBEA Andrei (Hoisie Andrei), n. 15 decembrie 1951, la Iași. **Teoretician, eseist și traducător.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Liceul *C. Negruzzi* absolvit în 1970, Facultatea de Filologie, secția germanistică și romanistică, a Universității *Al. I. Cuza* din Iași, promoția 1974. Doctorat în filologie, disciplina *Teoria literaturii*, la Universitatea din București (1988), specializare la Universitatea Humboldt (Germania, 1991-1992). Profesor la Facultatea de Litere Iași (din 1995), conducător de doctorate în specialitatea *Limba și literatura germană* din 1997, director al Editurii Universității *Al. I. Cuza* din 1990. Bursier al Fundației Alexander von Humboldt la Universitatea din Konstanz: 1986, 1991-1992; Fellow al Centrului Internațional de Studii în Științele Culturii din Viena, 1993,

profesor asociat al Universității Paris VIII, 1993-1994; al Universității din Siegen: 1995; al Universității din Fribourg (Elveția): 1999, 2005; al Secțiunii a 4-a (Științe istorice și filologice) de la Ecole Pratique des Hautes Etudes - Sorbonne: 2001; titular al Catedrei *Blaise Pascal* a Fundației Ecole Normale Supérieure din Paris: 1998-1999, profesor invitat la Universitatea din Viena (din 2008). Membru al Uniunii Internaționale a Germaniștilor, din 1990; Membru al Asociației Scriitorilor Profesioniști, din 1994; Membru și vicepreședinte al Asociației de literatură comparată din România, din 1997; Membru corespondent al Institutului pentru cultura și istoria germană ale Sud-Estului Europei din München, din 2000; Membru al Academiei de Științe (Akademie gemeinnütziger Wissenschaften) din Erfurt, din 2000, membru în Comisia de filologie a CNAT (din 2000), membru în Comitetul editorial al seriei *Mitteleuropastudien* la editura Thelem, Dresda (din 2003), membru al altor societăți academice și culturale. Redactor și redactor șef adjunct al revistei studențești de cultură *Alma Mater (Dialog)* din 1974 ca student între 1971-1974, redactor șef adjunct al aceleiași reviste între 1981 și 1989, director între 1989-1990. Șef al Catedrei de Germanistică a Universității *Al. I. Cuza* din Iași, din 1990. Debutază în revista *Lumea* (1967), publică studii în *România literară*, *Secolul 20*, *Vatra*, *Steaua*, *Convorbiri literare*, *Cronica*, *Dialog*, *Cahiers roumain d'etudes litteraires*, *Revista de istorie și teorie literară*, *Revista germaniștilor români* etc. Autor al unor importante lucrări în colaborare, traduce ***Hermeneutică literară și experiență estetică*** de H. R. Jauss (București, Univers, 1983), ***Machiavelli*** de Valeriu Marcu (București, Editura Eminescu, 1993), ***Minima Moralia*** de Th. W. Adorno (1999) ș.a. Scrie peste 100 de prefețe, postfețe și studii în volume și reviste din țară și străinătate, numeroase articole și comentarii pe teme de specialitate. Cu participări la conferințe și colocvii în țară și străinătate, în universități și instituții academice din Germania, Austria, Franța, Elveția, Ungaria, Bulgaria, Ucraina, Israel, S.U.A., Canada, Japonia. Deținător al Premiului *J. G. Herder* al Universității din Viena (1998), al Premiului *Jakob și Wilhelm Grimm* al Universității din Bonn (2000), *Doctor Honoris Causa* al Universității din Konstanz (2001), Medalia de merit a Universității din Konstanz (2004). Publică volumele ***Ego, alter, alter ego***, eseuri (Iași, Omnia, 1993), ***Despre "teme". Explorări în antropologia literaturii*** (Iași, Editura Universității *Al. I. Cuza*, 1995), ***Paul Celan și meridianul său*** (1998), ***Czernowitzer Geschichten*** (Viena, 2003), ***La Bucovine. Eléments d'histoire politique et culturelle*** (Paris, 2004). Coordonator al multor volume colective, impresionantă activitate de traducere. A fost ambasador al României în Austria (2005-2007).

BĂLĂNESCU Sorina, n. 25 decembrie 1941, în Iași. **Istoric literar și traducător.** Membră a Uniunii Scriitorilor din România. Studii gimnaziale și Liceul *Vasile Alecsandri* din Iași, Facultatea de Litere, secția rusă-română, (1959-1964), Facultatea de Litere, secția engleză-română, (1967-1972) din Iași. Preparador (1964-1966), asistent univ. (1966-1975), lector (1975-1990), conferențiar (1990-1995) și profesor univ. (din 1995) la Catedra de slavistică a Facultății de Litere din Iași, profesor universitar consultant la Departamentul Teatru de la Universitatea de Arte *George Enescu* din Iași. Doctor în filologie (1979). Debutază în presa literară cu recenzii și articole, publică în revistele *Cronica*, *Convorbiri literare*, *Ateneu*, *Arlechin*, *Adevărul literar și artistic*, *Dacia literară*, *Analele Științifice ale Universității „Al. I. Cuza”*, *Studii de slavistică*, *Teatrul azi*, *Timpul*, *Contemporanul*, *Scena și lumea*, *Opinia* etc. Autoare a volumelor ***Dramaturgia cehoviană - simbol și teatralitate*** (Iași, Junimea, 1983), ***Simple propoziții, încercări de poetică*** (Iași, Ed. Universității *Al. I. Cuza*, 1994), ***Istoria literaturii ruse din a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Epoca 1870-1890*** (în limba rusă, Iași, 1995), ***O viață în sute de roluri. Margareta Baci*** (București, Teatrul azi și Fundația *Camil Petrescu*, 2002), ***Peisaj ieșean cu oameni de teatru și spectacole*** (Iași, Princeps Edit, 2004), ***Surâzător comediantul trecea. Miluț Gheorghiu*** (București, Teatrul azi și Fundația *Camil Petrescu*, 2005). Realizează ediții critice (studii introductive, cronologie, note și repere de istorie literară) la ***Opere, vol. I-V***, de A. P. Cehov (1986-1999), ***Stepa și alte povestiri*** de A. P. Cehov (Iași, Polirom, 2001). De asemenea, în colaborare cu Livia Cotorcea, ***Prelegeri de istoria literaturii ruse din secolul al XIX-lea*** (Iași, 1976), cât și numeroase studii introductive, prefețe etc. Realizează traduceri din Cehov, Soljenițin, Natalia Roșetovskaia, M. Bulgakov, M. Roșcin. Deținătoare a Premiului Asociației Scriitorilor din Moldova pe anul 1995 pentru ediția critică ***Opere***, vol. V, de A. P. Cehov (București, 1995). Îngrijește edițiile: ***Dimitrie Cantemir și fiul său Antioh*** de Vasile Harea (Iași, Ed. Universității *Al. I. Cuza*, 1999), ***Probleme de stilistică comparată privind limba română și limba rusă*** de Alexandru Zacordonet (Iași, Ed. Universității *Al. I. Cuza*, 2000), ***„Logodnica” și alte povestiri*** de A. P. Cehov (Iași, Polirom, 2002). Studii de istorie literară și poetică publicate la Praga, Budapesta, Lodz, Sankt-Petersburg, Baden-Baden etc.

COMEMORĂRI

IANUARIE

POPA George, n. 7 iulie 1923, în Crucea de Sus - Neicu, jud. Vrancea - m. 16 ianuarie 2021, Iași. **Poet, eseist și traducător.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Absolvă Seminarul *Sf. Gheorghe* din Roman (1942), Facultatea de Medicină Iași (1949). Preparador, asistent, șef de lucrări la Clinica de fiziologie Iași, conferențiar la Clinica de urgențe medicale Iași, profesor universitar consultant la Universitatea de Medicină și Farmacie Iași. Între 1994 și 2005 predă *Istoria culturii* la Universitatea *M. Kogălniceanu* din Iași. Debutază cu traduceri din Omar Khayyam - **Catrene** (1969). Colaborator la *Luceafărul, România literară, Convorbiri literare, Viața românească, Steaua, Cronica, Iașul literar, Ateneu, Arta plastică, Măiastra, Vatra, Dorul* (Copenhaga), *Alternativa* (Toronto) și la unele reviste din Belgia, Iugoslavia etc. Publică volumele de poeme **Laudă formei** (1969), **Constelația Hyperion** (1978), **Orfeu și Euridice** (1989), apoi volumele de eseuri **Semnificațiile spațiului în pictură** (1973), **Auguste Rodin** (1976, ed. II - Iași, Cugetarea, 2003), **Spațiul poetic eminescian** (1982), **Prezentul etern eminescian** (1989), **Istoria culturii și a civilizațiilor** (Iași, Cugetarea, 1997), **Însemnările unui oaspete al luminii** (Iași, Timpul, 1998, ed. a II-a, Iași, Panfilius, 2007), **Inițieri**, poeme (Iași, Timpul, 1999), **Imposibila aventură** (Iași, Cugetarea, 2001), **Înălțarea mai sus de sine**, poeme (Iași, Cugetarea, 2002) **Catrenele din Valea Vinului** (Iași, Cugetarea, 2002) **Meditații orfice**, poeme (Iași, Cugetarea, 2003), **Vitraliile Bunei Vestiri**, poeme (Iași, Cugetarea, 2004), **Învierea preludiilor**, poeme (Iași, Panfilius, 2007), **Poezii** (Iași, Panfilius, 2008), apoi studiile **Spiritul hyperionic sau sublimul eminescian** (Iași, Universitas XXI, 2003), **Libertatea metafizică eminesciană** (Iași, Timpul, 2005), **Deschideri metafizice în lirica eminesciană** (Iași, Floare albastră, 2007), **Metafora și cei trei oaspeți ai poemului** (Iași, Cugetarea, 2002), **Trei fețe ale sublimului: Shakespeare, Hölderlin, Tagore** (Iași, Editura Fundației Culturale Poezia, 2004), **Meditații asupra liricii universale** (Iași, Editura Fundației Culturale Poezia, 2007), **Repere în spiritualitatea românească** (Iași, Timpul, 2004). Remarcabile traduceri din Omar Khayyam - **Catrene** (1969, 1979, 1993, 1996) și **Rubaiyate** (Iași, Timpul, 1999, ed. a II-a, Iași, Cugetarea, 2004), Rabindranath Tagore - **Antologie lirică** (1987, 1998, 2000), A. K. Coomaraswamy - **Hinduism și Budism** (Iași, Panfilius, 1997, ed. a II-a, Iași, Panfilius, 2004), R. M. Rilke -

Elegiile și sonetele către Orfeu (1997), *Elegiile duineze* (Iași, Polirom, 2000), *Fugitiva și Coșul cu fructe* de Rabindranath Tagore (Iași, Editura Fundației Culturale Poezia, 2003) *Divanul* de Hafiz (ed. a II-a - Iași, Panfilius, 2005). Primește Premiul Uniunii Scriitorilor, Filiala Iași pentru *Opera omnia* (2003) și Premiul revistei *Convorbiri literare* (2004), pentru creația eseistică. *Doctor honoris causa* al Universității de arte *George Enescu* din Iași (2008). “Însetat de candoare, «prizonier al absolutei delicatetei», George Popa se simte afin cu eminescianul Hyperion, cu îngerii lui Leonardo, cu Mozart, cu florile, cu lumina. Se poate închipui o bucurie mai intensă, o mai nobilă aspirație? Ceea ce a publicat George Popa, la răstimpuri bine gândite, indică o «ardere de tot» pe altarul poeziei, prezentă și în textele de exegeză plastică sau în cele istorico-culturale. Un joc filigranat între imanență și transcendență” (Al. Zub); „*Libertatea metafizică eminesciană* este un adevărat poem filosofic pe măsura întregii opere a lui George Popa, o sinteză și o deschidere totodată. Fascinează mai ales stilul gnomic, expresia potrivită, proverbială chiar. Citind-o, ai impresia că nu-l celebrează pe Eminescu, dar încă mai mult, că prin Eminescu găsește o cale către nemurirea interioară, că ai în față *un manual de metafizică ontologică*” (Nae Georgescu).

ȚAȚOMIR Nicolae, n. 2 februarie 1914, în Hârlău, județul Iași - m. 26 ianuarie 1996. **Poet, eseist și jurist.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Studii liceale și Facultatea de Drept la Iași. Practică avocatura, profesor la aceeași facultate, parcurgând toate treptele didactice universitare, șeful Catedrei de teoria statului și dreptului, decan al Facultății ieșene. Obține titlul de doctor în drept cu teza *Criminalistica în literatură* (1947). Debutează (la îndemnul lui George Topîrceanu) cu versuri în *Bloc, Adevărul și Însemnări ieșene*, iar editorial, cu volumul *Lebede negre* (1936). Redactor șef al revistei *Iașul nou*, redactor la *Iașul literar*. Colaborează la *Adevărul literar, România literară, Convorbiri literare, Cronica, Ateneu, Steaua, Transilvania, Contemporanul* etc. Apreciat și apropiat de George Călinescu, George Lesnea, George Topîrceanu, Otilia Cazimir, Ion Istrati, Nicolae Barbu, Fl. M. Petrescu, Constantin Ciopraga și alții. Remarcabila sa operă măsoară 18 volume de poezie, 2 romane și o carte de eseu. Amintim câteva: *Eternul spirit* (1940), *Melos* (1970), *Cartea mea de lut* (1971), *Elipse orifice* (1976), *Cosmogramme* (1977), *Țara albatroșilor* (1982), *Lebede albe* (1983), *Anabasis* (1985), *Pașii Licornului* (1989). Critica literară îi descoperă tumultul romantic, accentele

elegiace, melosul persuasiv, fulgurațiile plastice, ecouri de glas interogativ în limba cosmosului într-un vers tăiat cu artă de geometru. Membru al Academiei de Științe, deținător al unor importante premii și distincții, poetul și juristul Nicolae Țațomir rămâne o personalitate de prim plan în viața spirituală a Cetății.

FEBRUARIE

PAVELCU Vasile, n. 4 august 1900, Nisporeni, de pe malul stâng al Prutului - m. 21 februarie 1991, Iași, înmormântat la cimitirul *Eternitatea*. **Profesor, psiholog și eseist**. Absolvă Seminarul din Chișinău și Facultatea de Filosofie a Universității *Al. I. Cuza* din Iași (1924). I-a avut ca profesori pe Ion Petrovici, Petre Andrei, Ion Găvănescu, Constantin Fedeleş. Își continuă studiile la Sorbona și la College de France (1925-1926). Obține titlul de doctor în psihologie cu lucrarea *Limitele afectivității* (1936) și titlul de doctor docent în științe filosofice (1955). Este asistent, șef de lucrări, conferențiar și profesor titular la Catedra de psihologie și logică a Universității ieșene. Concomitent a lucrat ca profesor la Seminarul pedagogic universitar (1928-1936), psihotehnician și director al Institutului psihotehnic din Iași (1938-1948). A deținut funcția de decan al Facultății de Litere și Filosofie (1944-1945), de prodecan al aceleiași facultăți până în 1949, de decan al Facultății de Pedagogie-Psihologie-Filosofie (1948-1951), profesor și după 1970, profesor consultant. În 1969 i se acordă titlul de *profesor universitar emerit*. Este considerat întemeietor de școală în psihologia românească în direcția studiului personalității și afectivității. Autor al unor studii, cercetări și articole în domeniul psihologiei generale și aplicate, al volumelor de eseuri *Psihologia personalității* (1935), *Caracterele afectivității* (1937), *Conștiință și inconștient* (1941), *Probleme de tipologie* (1957), *Psihologie pedagogică* (1962), *Afectivitatea* (1963), *Drama psihologiei* (1965, ediția a II-a, 1972), *Culmi și abisuri ale personalității* (1974), *Cunoașterea de sine și cunoașterea personalității* (1982). A participat la congresele internaționale de psihologie de la Bruxelles (1957), Roma (1958), Poznan (1962), Liubljana (1964), Marsilia (1965), Moscova (1966). A fost ales membru titular al Academiei Române (1974), vicepreședinte al Asociației psihologilor din România, membru titular al Asociației de psihologie științifică de limbă franceză (1965).

NUȚĂ Ion, n. 15 septembrie 1937, la Bălți, Basarabia - m. 22 februarie 2011. **Lingvist și istoric literar**. Studii gimnaziale la Cotnari (1944-1948), Școala Normală *Vasile Lupu* Iași (1948-1955), Facultatea de Filologie din Iași (1957-1961), diplomat universitar, doctor în filologie. Cercetător principal la Institutul de Filologie Română *A. Philippide*, Iași, profesor universitar la Universitatea din Bacău (1993-2001). Colaborează cu studii

și cercetări la *Iașul literar*, *Cronica*, *Convorbiri literare*, *România literară*, *Luceafărul*, *Limba română*, *Limba și literatură*, *Ateneu*, *Revista de lingvistică și știință literară* (Chișinău) etc. Autor al studiilor și volumelor: *Chestionar dialectal* (1969), *Noul Atlas lingvistic al României. Date despre localități* (vol. I, 1987; vol. II, 1997), *Dicționar de termeni viticoli* (1989), *Tezaurul toponimic al României*, vol. I-II (1992), *Introducere în HALR* (2005), *Limba și cultură românească în Basarabia* (2007), *Dicționar de viticultură* (2008), *Dicționar de pomicultură* (2008), *Manuscrisul lui Alexei Mateevici de la Mărășești* (2008). Îngrijește numeroase ediții critice, între care *Scrieri alese* de Matilda Cugler-Poni (1971), *Studii de lingvistică și folcloristică* de A. Lambrior (1976), *Mite. Bălăuca* de E. Lovinescu (1980), *Scrieri* de Al. Mateevici (1989), *Poezii noo* de Ioan Cantacuzino (2005), *Scrieri - Vrăbioiul alb și Viața mea* de Titus Hotnog (2005), *Limba noastră și alte scrieri* de Al. Mateevici (2008), *Opere* de Matilda Cugler-Poni (2008).

CIOLCA Cătălin, n. 25 ianuarie 1941, la Urziceni, jud. Ialomița - m. 25 februarie 2016, Iași. **Poet, publicist și editor**. Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Școala primară și liceul la Urziceni (1947-1957), Facultatea de Limba și Literatura română a Universității din București, promoția 1966. Redactor la *Zori noi*, Suceava (1966-1968), redactor al revistei *Supliment literar* (Suceava), împreună cu Platon Pardău și George Sidorovici, bibliograf la Biblioteca județeană Suceava (1968-1970), redactor la *Vremea nouă*, Vaslui (1970-1973) și redactor al *Suplimentului Vremea nouă literară și artistică*, secretar literar la Teatrul *Luceafărul* din Iași (1973-1986), bibliograf principal la Biblioteca Centrală *M. Eminescu* Iași (1986-1990), redactor la revista *Cronica* (1990-1991), redactor și redactor șef la Editura *Omnia* (din 1991), redactor șef la *Revista română*, publicație culturală trimestrială editată la Iași de ASTRA (1996-1998). Debutază cu versuri în *Steaua* (1964), colaborează la *Luceafărul*, *Convorbiri literare*, *Cronica*, *Flacăra*, *Timpul* etc., emisiuni la Radio Iași și București cu versuri, articole de critică și istorie literară. Autor al volumelor *Versuri* (București, E.P.L., 1968), *Discursuri și peisaje* (București, Cartea Românească, 1983), *Versuri pentru Ala* (Iași, Junimea, 1984), *Cartea Fălticenilor de la A la Z* (Iași, Omnia, 2005). Întocmește și îngrijește volumul *În memoria lui Gr. T. Popa. Studii, documente, mărturii* (Iași,

Omnia, 1999). Realizează, în colaborare cu Natalia Dănăilă, *Joc la soare*, piesă de teatru pentru copii, jucată în premieră în anul 1975.

BLĂNARU Gheorghe, n. 21 ianuarie 1933, în com. Limbenii Vechi, jud. Bălți, Basarabia - m. 28 februarie 2016. **Poet și publicist**. Membru al Uniunii Scriitorilor din Republica Moldova. Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Urmează trei clase ale școlii primare românești din satul natal. Restul studiilor se desfășoară sub ocupația sovietică. În 1960, absolvă Facultatea de Filologie română a Institutului Pedagogic *Ion Creangă* din Chișinău, după care se încadrează de-a lungul timpului în mai multe locuri de muncă: redacția ziarului *Tinerimea Moldovei*, Institutul de Limbă și Literatură Română al Academiei de Științe a Moldovei, Școala medie Sireți, Strășeni, Editura *Cartea Moldovenească*, revistele *Noi și Florile dalbe*. Între anii 1977 și 1980 deține funcția de director al Biroului de propagare a literaturii artistice al Uniunii Scriitorilor din Moldova. În literatura pentru copii debutează cu volumul de versuri *Ferestrele anului* (Chișinău, Lumina, 1975). Urmează: *Uriășul albastru*, poem (Chișinău, Lumina, 1976), *Plicul cu spice*, poezii (Chișinău, Literatura artistică, 1977), *În orașul Codru-Mare*, poezii (Chișinău, Literatura artistică, 1979), *Castelul cu ușile ferecate*, poezii (Chișinău, Literatura artistică, 1980), *Moși frumoși*, poezii (Chișinău, Literatura artistică, 1981), *Gorod-les / În orașul Codru-Mare*, poezii, versiune rusească (Moscova, Detscaia Literatura, 1982), *Casa de pe curcubeu*, poezii (Chișinău, Literatura artistică, 1983), *Balada drumului de pe umerii veacului*, poem (Chișinău, Literatura artistică, 1984), *Orman-Kala / În orașul Codru-Mare*, poezii, versiune kazahă (Almatî, Jalîn, 1985), *Odihna armelor*, poezii (Chișinău, Literatura artistică, 1987), *Izvorul de duminică*, creionări publicistice (Chișinău, Cartea Moldovenească, 1987), *Scaji mne, les... / Spune-mi, codrule...*, poezii, versiune rusească (Chișinău, Literatura artistică, 1988), *Mieii și teii*, poezii (Chișinău, Literatura artistică, 1989), *La plecare*, poezii (Iași, Sedcom Libris, ediția I, 2001 și ediția a II-a, 2003), *Acasă*, poezii (Iași, Panfilius, 2006), *Locul din uitare*, versuri (Iași, Panfilius, 2008). O parte din opera poetică a autorului e tradusă în Estonia, Letonia, Lituania, Ucraina, Kazahstan, Uzbekistan, Rusia. În prezent, repatriat în Țară, având domiciliul stabil în municipiul Iași.

MARTIE

SFICHI Sanda Elena, n. 24 octombrie 1943, comuna Pleșești, jud. Suceava - m. 6 martie 2006, Iași. **Poetă**. Membră a Uniunii Scriitorilor din România. Studii gimnaziale la Pleșești și Fălticeni, Liceul *G. Ibrăileanu* Iași (1958-1962), Facultatea de Biologie-Geografie a Universității *Al. I. Cuza* Iași (1962-1967). Biolog principal la Spitalul nr. 2 din Iași. Debutează în emisiuni radiofonice pentru copii (1971), la Radio Iași, apoi la Radio Trinitas, Radio Nord Est, colaborează la *Luceafărul*, *Convorbiri literare*, *Cronica*, *Luminița*, *Arici Pogonici*, *Opinia*, *Timpul*, *Evenimentul*. Autoare a volumelor pentru copii *Un arici poznaș* (1979), *În ograda bunicii* (Iași, Junimea, 1984), *Gogoșneacă* (Iași, Junimea, 1997), *Gogoșneacă pe note* (Iași, Vasiliana '98, 1998), *Graiul luminii* (Iași, Tehnopress, 1998), *Tărâmurile lui Gogoșneacă* (Iași, Junimea, 2000), *Iepurașul mânios* (din ciclul *Cartea Binelui*, Iași, Pim, 2002), *Gogoșneacă în Țara Poveștilor* (Iași, Pim, 2002), *Cartea Binelui. Muntele Uitării*, vol. I (Iași, Pim, 2003), *Năzdrăvăniile lui Michiduță* (Iași, Vasiliana '98, 2006), *Cartea Binelui. Lumină lăuntrică*, vol. II (Iași, Vasiliana '98, 2007), ultimele două volume îngrijite de Olga Rusu. Prefetele unor cărți au fost semnate de Ilie Dan, Constantin Dram, Olga Rusu, Valeriu Stancu. Deținătoare a mai multor premii la concursurile de creație literară (1979, 1980). I s-a editat caseta *Gogoșneacă* (Casa de discuri Roton). Cu preocupări în studiul paranormalului și piramidologiei, cu scrieri inițiatice pentru copii și adulți.

PETRESCU Cezar, n. 1 decembrie 1892, în satul Hodora, comuna Cotnari, județul Iași - m. 9 martie 1961, București. **Prozator**. Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Clasele primare la Roman, liceul și Facultatea de Drept la Iași. În 1908 debutează în literatură cu o schiță în *Semănătorul*. Activitate prodigioasă în ziaristică, colaborând la *Facla*, *Cronica* (lui Tudor Arghezi), *Opinia*, *Chemarea*, *Iașul* etc. Scoate la București revista *Hiena* (1919), se află printre fondatorii ziarului *Curentul*. Tot aici publică în *Dimineața*, *Adevărul*, *Țară nouă*. În 1921 fondează la Cluj revista *Gândirea* pe care o conduce până în 1925. Primul volum cu titlul *Scrisorile unui răzeș* apare în 1922, iar ultimul *Însemnări de călător*

în 1958. Între cele două cărți se situează peste 50 de volume (romane, nuvele, schițe, piese de teatru, publicistică), o adevărată *Cronică românească a veacului al XX-lea* în manieră balzaciană. Principalele sale opere rămân: *Întunecare* (1927), *La Paradis general* (1930), *Calea Victoriei* (1930), *Aurul negru* (1933), *Oraș patriarhal* (1933), *Apostol* (1933), *Duminica orbului* (1935), *Despre scris și scriitor*, eseuri (1953), *Mărturiile unui scriitor* (1957), *Drumul cu plopi* (1961) și capodoperele pentru copii – *Fram, ursul polar* (1932), *Omul de zăpadă* (1945), *Neghiniță* (1946). Unele dintre volume au fost traduse în străinătate, la rândul său traducând din literaturile franceză, rusă, cehă etc. În 1930 primește Premiul național pentru literatură, apoi Premiul de Stat. Membru al Academiei Române.

ROMANESCU Ioanid, n. 4 octombrie 1937, Voinești, Iași - m. 20 martie 1996, Iași. **Poet**. Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Studii liceale la Școala Normală V. Lupu (1951-1955) și filologice la Facultatea de Filologie din Iași (1962-1966). Debutează cu versuri în *Iașul literar* (1961), iar editorial, cu volumul *Singurătatea în doi* (1966). Redactor la revistele *Ateneu* și *Convorbiri literare*, publică în principalele reviste

literare și de cultură din Iași și din țară. Este autorul a 28 de volume de poezie, dintre care amintim *Favoare* (1972), *Paradisul* (1975), *Accente* (1981), *Magie* (1982), *Flamingo* (1984), *A doua zi* (1985, volum antologic în colecția *Cele mai frumoase poezii*), *Orpheus* (1986), *Zamolxis* (1988), *Dilatarea timpului* (1991, reeditare în 1993, în colecția *Biblioteca pentru toți*), *Morena* (1991), *Noul Adam* (1994), *Paradisul* (1996). Spirit romantic, Ioanid Romanescu a exprimat în întreaga sa operă lirică „paradoxul” poetului de totdeauna și de oriunde, iar poezia erotică „de gingășii intime, exprimă același refuz orgolios al oricărei pactizări cu lirismul decăzut la treapta de ceremonial verbal”. Critica literară a dat o înaltă apreciere valorii creației sale. Timp de trei decenii au apărut numeroase traduceri din poezia sa în Belgia, Germania, Italia, Franța, Grecia, Polonia, Anglia, Slovacia, Rusia, Ungaria, Gruzia, Suedia și S.U.A. Participă la Festivalul internațional de poezie *Serile de la Struga* (Iugoslavia, 1989). Laureat de mai multe ori al premiilor Uniunii Scriitorilor și ale Academiei Române. Traduce *Odele Mării Egee*, antologie de poeți greci contemporani (1990). A fost un iremediabil îndrăgostit de muzică și de șah. *Cetățean de onoare* al Voineștiului natal, iar biblioteca de aici îi poartă numele în eternitate. „Imaginația lui Ioanid Romanescu este

inepuizabilă în a inventa noi dovezi în favoarea poeziei ca valoare supremă în ierarhia bunurilor spirituale. Poezia și mai cu seamă marele visător, poetul. Dovezile sunt, estetic vorbind, ingenioase, plac prin nota lor de enormitate de la suprafața poemului și prin mesajul tragic din interior” (Eugen Simion).

LIȘMAN Vasile, n. 17 decembrie 1897, Hârlău, Iași - m. 23 martie 1996, Hârlău. **Prozator**. Studii la Liceul A. T. Laurian din Botoșani, Școala Normală V. Lupu din Iași, Școala militară de ofițeri din Roman (1921), cursuri de specializare la Limba română și Științele naturii, învățător (1921-1948), profesor la Liceul din Hârlău (1948-1958), director al Școlii de băieți Hârlău, primar al orașului Hârlău (1930-1933). Fondator și președinte al Societății culturale *Petru Rareș* (1925-1940), președinte al Băncii populare *Ștefan cel Mare* (1930-1940), veteran de război. În 1992 i se conferă titlul de *Cetățean de onoare* al orașului Hârlău. Publică articole și studii pe teme de învățământ și cultură în ziare și reviste. Este autorul volumului *Datoriile învățătorului* (1937) și al monografiei *Hârlău* (cu o postfață de Aurel Leon, 1972), apoi *Martor al secolului* (cu prefață de Aurel Leon), *Note de drum*, *Delenii văzuți de monograf*.

SIMIRAD Constantin, n. 13 mai 1941, în com. Coțușca, jud. Botoșani - m. 29 martie 2021, Iași. **Prozator**. Membru al Uniunii Scriitorilor din România, membru al Uniunii Scriitorilor din Republica Moldova. Absolvent al Facultății de matematică, Universitatea Al. I. Cuza din Iași, promoția 1965. Doctor în matematică (1979). Conferențiar la Universitatea Tehnică Gh. Asachi, profesor la Facultatea de matematică din Oran, Algeria (1973-1975), profesor onorific la Universitatea *Petre Andrei* din Iași, senator de Onoare în senatul Universității Al. I. Cuza din Iași, senator de Onoare în senatul Universității Tehnice Gh. Asachi Iași, membru al Societății Americane de matematică. Din 1992 este primar al municipiului Iași, reales în aceeași funcție (1996), reales și în anul 2000. Ambasador Extraordinar și Plenipotențiar al României în Republica Cuba (2003-2006). Din anul 2008 este președinte al Consiliului Județean Iași. A fost membru al Delegației române la Congresul puterilor locale și regionale din Europa, fost vicepreședinte al Grupului parlamentar al democrațiilor europene în Consiliul Europei. Este vicepreședinte al Federației autorităților locale și

președinte al Fundației ecologice multinaționale *Prietenii Prutului*. Director onorific la *Revista Națională de Administrație Publică*. De asemenea, este membru în Adunarea Națională Bisericească și în Consiliul Eparhial al Arhiepiscopiei Iașilor și Bucovinei. Urmare a activității deosebite în plan social, administrativ și politic i se acordă Premiul *Steaua de aur* de către Comisia Europeană pentru deschidere și cooperare (Finlanda, 2000), apoi medalia *Crucea Moldavă*. Este Cetățean de Onoare al orașului Mobile (Alabama, S.U.A.), Cetățean de Onoare al orașului Iași. Pe linie de specialitate în matematică, publică numeroase articole în România și străinătate, autor al *Cursului de Ecuații diferențiale* pentru studenți. Pe linie literară, debutează cu proză scurtă, colaborează la *Convorbiri literare*, *Cronica Română*, *Cronica* etc., prezent cu rubrica permanentă *Tableta primarului*, apoi *Tableta lui Simirad* în *Monitorul, Evenimentul*, 24:ORE. În anul 2000 publică *Audiențe în aer liber*, proză scurtă, în 2 volume, apoi *În umbra zeilor*, proză (2001), *Bordura de ipsos*, roman (2001), *Simfonia vieții* (Iași, Trinitas, 2003), *Arca lui Noe* (Iași, Polirom, 2003), *Izgoniții din Rai* (Iași, Junimea, 2005), *Iguana neagră* (Iași, Junimea, 2006), *Berbecul de la cruce* (Iași, Junimea, 2008), *Coruptul* (Iași, Junimea, 2008). „Constantin Simirad are dexteritatea marilor naratori, aceea de a povesti întâmplarea detașat de timpul prezent, fără a ezita, din când în când, să intervină direct, fie pentru a descrie un tablou cu uneltele poetului, fie pentru a introduce în text suspansul și deruta, astfel încât cititorul să nu se simtă singur, părăsit, uitat” (Adi Cristi, despre *Berbecul de la cruce*).

APRILIE

MĂNUȚĂ Constantin, n. 21 decembrie 1948, în comuna Mogoșești-Iași - m. 1 aprilie 2021, Iași. **Poet și publicist**. Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Absolvent al Liceului nr. 5 Iași, promoția 1967. Studii universitare la Iași, absolvent al Facultății de filologie, Universitatea *Al. I. Cuza*. Profesor de limba și literatura română, gradul I în învățământ. În cei peste 40 de ani de activitate la catedră a fost profesor, director la școlile generale din com. Mogoșești-Iași (1970-1984), profesor de limba și literatura română la Școala Satu-Nou, Belcești Iași (1984-1989), după 1990, profesor la Școala *George Călinescu* (nr. 39) Iași, profesor la Grupul Școlar de Arte și Meserii *Gh. Asachi* Iași (1995- 2001). Din 2001 este profesor la Grupul Școlar de Transporturi C.F.R. Iași. A debutat cu poezie în 1968 în ziarul *Flacăra Iașului*. A fost membru al cenaclurilor literare *Mihai Eminescu*, *Ion Creangă*, *Junimea*. A colaborat cu poezie și articole de critică și istorie literară la revistele *Cronica*, *Convorbiri literare*, *Amfiteatru*, *Neamul Românesc*, *Ginta Latină*, *Curierul de Iași*, *Soacra*, *Opinia*, *Opinia Moldovei*, *Coloana Infinitului*, *Dor de dor*, *Foaia poporului* etc. Emisiuni la Radio Iași, Radio Trinitas - Iași, TV *Tele M* Iași. Autor al volumelor de poezii: ***Din toate rănilile sufletului***, prefață de Constantin Dram (Iași, Junimea, 1997), ***Orele umbrei***, prefață de Constantin Dram (Iași, Junimea, 1998), ***La răsărit de cuvânt***, prefață de Vasile Filip (Iași, Bolta Rece, 1999), ***Steaua de cucută***, prefață de Mihai Lițu-Munteanu (Iași, Tehnopress, 2001), ***Instantă grea***, prefață de Constantin Dram (Iași, Cronica, 2003), ***Zidit în zbor*** (Iași, Cronica, 2004), ***Înzăpezit sihastru***, prefață de Vasile Filip (Iași, Pim, 2006), ***Melancolie de stea***, prefață de Nicolae Busuioc (Iași, Cronica, 2007), ***Cocor de fum*** (Iași, Timpul, 2008). Mai publică ***Crucea viscolită***, microeseuri filosofice (Iași, Pim, 2004), în colaborare cu Magdalena Mănuță: ***Vasile Filip - vârful cu dor al poeziei românești***, micromonografie (Iași, Pim, 2004).

DIMITRIU Georgeta Paula (Paula Dinea), n. 28 aprilie 1929, în Iași - m. 15? aprilie 2021, Iași. **Epigramistă și sonetistă**. Cursuri primare și liceul în orașul natal. Apoi, Institutul de Medicină și Farmacie și Conservatorul *George Enescu* din Iași. Profesează ca medic la spitalul *C. I. Parhon*. Debutează cu pseudonimul Paula Dinea în *Iașul nou*, în 1950, cu poezia *Primul cântec*. Frecventează Cenaclul *Flacăra Iașului*, apoi Academia

Liberă *Păstorel*. Este membru fondator al Cenaclului Epigramiștilor din Iași. Colaborează la *Flacăra Iașului*, *Urzica*, *Haz de necaz*, *Hohote*, *Ag... pe rime*, *Ziarul de Iași*, *Viața Buzăului*, *Rebus*, *Epigrame* etc. Este inclusă în 30 de volume colective. Debutază în volum cu *Epigrame* (Iași, Panfilius, 2006), apoi *Candela*, sonete și rondeluri (Iași, Cristal, 2006), *Mărgăritare*, sonete și rondeluri (Iași, Pim, 2007), *Mărțișoare*, epigrame (Iași, Studis, 2008). Este membră a Uniunii Epigramiștilor din România.

CHIRICA Vasile, n. 3 iulie 1943, Vișani, Bârnova, jud. Iași - m. 18 aprilie 2021, Iași. **Istoric și eseist**. Absolvent al Liceului *V. Alecsandri* (1963) și al Facultății de Istorie-Filosofie din Iași (1968), șef de promoție. Doctor în științe istorice (1980). Cercetător și secretar științific la Institutul de Istorie și Arheologie *A. D. Xenopol* Iași, secretar al Comisiei județene de arheologie. Director general al Complexului național muzeal *Moldova* Iași (1997- 2000). Membru în Comisia a VIII-a, Paleolitic superior, din cadrul Uniunii Internaționale de Științe Preistorice și Protoistorice (UNESCO), membru în comitetele de lectură ale publicațiilor: *Prehistoire Europeenne* a Universității din Liege, Belgia, *Praehistoria* a Universității din Miskolc, Ungaria, *Arheologia Moldovei* a Institutului de Arheologie, Academia Română. Editor al Seriei științifice *Bibliotheca Archaeologica Iassiensis* din cadrul Institutului de Arheologie Iași, director al Editurii *Helios*. Deținător al Premiului *V. Pârvan* al Academiei Române (1986). Autor al volumelor *The Gravettian in the East of the Romanian Carpathians* (1989), *Cu femeia prin milenii. Mit și realitate* (1996), *Podgorii ieșene*, în colaborare (2000), *Gisements paleolithiques de Mitoc. Le Paléolithique supérieur de Roumanie à la lumière des découvertes de Mitoc* (2001). Realizator al altor lucrări (în colaborare), între care, reeditarea mării sinteze a lui Nicolae Iorga *Istoria românilor*, vol. I și II, iar cu I. Borziac și M. Văleanu, *Culture et sociétés pendant le Paléolithique supérieur de la zone carpato-dniestréenne* (Iași, Pim, 2006) și cu M. Văleanu, *Umanizarea taurului celest. Mărturii ale spiritualității comunităților cucuteniene de la Ruginoasa- Iași* (Iași, Demiurg, 2008).

VASILESCU George, n. 14 decembrie 1902, la Huși - m. 21 aprilie 1976, Iași. **Dramaturg**. Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Cursurile primare și Liceul *Cuza Vodă* din Huși, cu susținerea bacalaureatului în

1921, Școala superioară militară din Sibiu (1923), Facultatea de Drept a Universității din Iași. Ofițer de carieră un deceniu, decorat cu Ordinul *Steaua României* și *Coroana României* pentru faptele de arme în cel de-al doilea război mondial, între 1945-1947 avocat militar, între 1947 și 1948 a funcționat în cadrul Baroului de avocați din Iași. A debutat în literatură cu versuri și traduceri în *Realitatea ilustrată* (1934), din 1953 se consacră dramaturgiei, descoperindu-și adevărata vocație, îndrumat și stimulat fiind de Mihai Codreanu și George Lesnea. Prima sa piesă este *Ochiul babei*, comedie în trei acte, în versuri, după povestirea *Soacra cu trei nurori* de Ion Creangă (jucată în premieră la Iași, martie 1953, prezentată apoi pe numeroase scene de teatru din întreaga țară). Fascinat de opera marelui humuleștean, realizează dramatizări după *Harap Alb* (1954), *Stan Pășitul* (1967), iar pentru Radio Iași, *Povestea din pădure* (după *Capra cu trei iezi*) și *În sărbători* (după *Plugușorul* lui Creangă). Creația dramatică a lui George Vasilescu se încheie cu apreciabila transpunere scenică *Neamul Șoimăreștilor* după Mihail Sadoveanu.

COTEA Valeriu D., n. 11 mai 1926, în Vidra, jud. Vrancea - m. 21 aprilie 2016, Iași. **Profesor, oenolog și eseist.** Membru titular al Academiei Române. Școala primară în Vidra, Școala Normală din Focșani, Târgu-Jiu și Bacău. Liceul teoretic *Sfinții Petru și Pavel* din Ploiești. Licențiat al Facultății de agronomie din Iași, doctor în agronomie. Profesor al Universității agricole Iași, unde a fost în două rânduri decan. Actualmente conducător de doctorate. Oenolog de renume mondială, a fost distins cu numeroase premii și distincții, între care Laureat al Organizației internaționale a viei și vinului (O.I.V.) de trei ori, în anii 1982, 1988 și 2000. Este membru al Academiei internaționale a viei și vinului, membru al Academiei viei și vinului din Italia și Elveția, membru al Societății viei și vinului din S.U.A., Spania, Franța, Iugoslavia. Debutează în publicistică cu articolul *Pasteur* în *Academica* (1980). Colaborează la *Cronica*, *Analele Academiei Române*, *Cercetări agronomice în Moldova*, *Académie Suisse de vin*, *Convorbiri literare* etc. În volum debutează cu cartea memorialistică *Fragmente de viață* (Focșani, Editura Revista V, 1997), apoi publică *Profiluri în timp* (Iași, Cantes, 2002), *Vidra - Poarta Vrancei*, monografie (București, Editura Academiei Române, 2002) și volumul de evocări *Omagiu înaintașilor*, coordonator (Iași, Editura Ion

Ionescu de la Brad, 2002). Ca specialist în oenologie realizează lucrările de referință *Tratat de oenologie*, vol. I (1985), vol. II (1988) și *Podgoriile și vinurile României* (București, Editura Academiei Române, 2000). Pentru volumele *Oenologie* (în colab., 1982), *Tratat de oenologie* (vol. 1 și 2, 1985, 1988), *Podgoriile și vinurile României* (în colab., 2000), *Podgoria Cotnari* (2006) i se acordă Premiile Academiei Române, O.I.V. și A.G.I.R. „Privită în ansamblu cartea aceasta de memorii (*Fragmente de viață*, n.n.) poate fi luată și ca un bildungsroman, ce poate constitui un model pedagogic pentru orice tânăr” (Florin Muscalu).

MAI

URSU Neculai A. (N. A. Ursu), n. 3 august 1926, în satul Borosești, comuna Scânteia, jud. Iași - m. 14 mai 2016, Iași. **Lingvist, filolog și istoric literar.** Școala primară în satul natal, studii secundare la Seminarul *Veniamin Costachi* din Iași, apoi Facultatea de Filologie a Universității *Al. I. Cuza* din Iași (1946-1950), unde a obținut și titlul de doctor în filologie (1967), cu lucrarea *Formarea terminologiei științifice românești* (București, E.S., 1962), distinsă cu premiul *B. P. Hasdeu* al Academiei Române pe anul 1962. Asistent la catedra de limba română a Universității din Iași (1950-1953), iar din 1953 până în 1988 cercetător științific la Centrul de Lingvistică, Istorie Literară și Folclor din Iași. Contribuțiile la istoria literaturii și a culturii românești publicate, în decursul a peste patru decenii, în revistele *Iașul literar*, *Cronica*, *Limba română* (București), *Studii și cercetări lingvistice*, *Anuarul Institutului de Istorie și Arheologie „A. D. Xenopol”* (Iași), sunt generate de cercetările de istorie a limbii române literare efectuate. Studiind limba și stilul unui mare număr de texte vechi românești, din secolul al XVIII-lea până la mijlocul secolului al XIX-lea, a reușit să determine, prin mijloace filologice, paternitatea multor scrieri anonime sau cu paternitate controversată și sursele necunoscute ale unor traduceri. A identificat și unii autori sau traducători necunoscuți. De exemplu, a demonstrat că *Letopisețul Țării Moldovei până la Aron vodă*, în redacția pe care o cunoaștem, este opera lui Simion Dascălul, nu a lui Grigore Ureche; a atribuit lui Daniil Panoneanul, traducătorul cunoscut al *Îndreptării legii* (Târgoviște, 1652), traducerea anonimă a *Vechiului Testament* din ms. 4389 de la Biblioteca Academiei Române, traducerea *Învățăturilor lui Neagoe Basarab către fiul său Teodosie* și a *Vieții Patriarhului Nifon*, precum și cea a romanului *Varlaam și Ioasaf*, considerată a fi o lucrare a lui Udriște Năsturel; a atribuit lui Dosoftei traducerea cronografului numit tip Danovici și prima revizie a traducerii *Vechiului Testament* făcută de Nicolae Spătarul (Milescu); a atribuit lui Nicolae Spătarul traducerea *Mântuirii păcătoșilor* a lui Agapie Landoș și a *Apologiei contra lui Mahomed* a împăratului bizantin Ioan Cantacuzino; a atribuit lui Nicolae Costin *Cronica anonimă a Moldovei de la 1661 până la 1709* și traducerea geografiei universale a lui Giovanni Botero, după versiunea ei în limba polonă; a identificat autorul *Cuvântului de îngropare a vechiului Ștefan voievod* și al pamfletului *Cuvânt al unui țaran către*

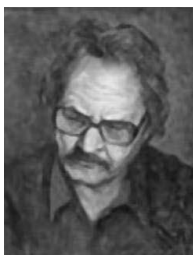
boieri în persoana ierodiaconului Gherasim de la episcopia Romanului (1797); a adus probe pentru dovedirea paternității lui Nicolae Bălcescu asupra *Cântării României*, și multe altele. Cantitatea de informații istorico-literare noi pusă la îndemâna celor interesați, prin studiile și notele filologice respective, este considerabilă și deosebit de utilă pentru elaborarea noilor sinteze de istorie a literaturii și a culturii românești. O parte dintre studiile filologice publicate au fost culese de autor în volumul ***Contribuții la istoria literaturii române*** (Iași, Cronica, 1997), iar altele în două volume similare oferite recent spre publicare tot editurii Cronica. A elaborat și următoarele ediții critice: Gheorghe Asachi *Opere* (București, Minerva), vol. I *Versuri și teatru* (1973), vol. II *Nuvele istorice. Varia* (1981); Dosoftei, *Psaltirea în versuri*, cu textul original reprodus în fotocopie (Mitropolia Moldovei și Sucevei, Iași, 1974); Dosoftei *Opere*, I. *Versuri* (București, Minerva, 1978); Dosoftei *Dumnezeiasca Liturghie*, cu textul original reprodus în fotocopie (Mitropolia Moldovei și Sucevei, Iași, 1980). Împreună cu Pr. Nicolae Dascălu alcătuiește volumul ***Mărturii documentare privitoare la viața și activitatea mitropolitului Dosoftei*** (Iași, Trinitas, 2003).

PARADAIS Claudiu, n. 24 mai 1933, Bucium, jud. Iași - m. 18 mai 2006, la Iași. **Critic de artă, eseist și traducător.** Absolvă Liceul comercial în 1952, apoi Facultatea de Istorie-Filologie a Universității *Al. I. Cuza* din Iași (1956). Doctor în istoria artei (1981) la Universitatea din București. Secretar literar la Teatrul pentru copii și tineret Iași, director al Casei regionale de creație Iași (1959-1962), director al Școlii populare de artă (1962-1968), președinte al Comitetului municipal Iași pentru cultură și artă (1968-1970), șef al Muzeului de artă Iași (1970-1990), director general al Complexului muzeal *Moldova* Iași (1990-1993), din 1993 cercetător principal I la Muzeul de artă Iași. Debutează în *Iașul literar* cu poezii și traduceri din poezii germani Heine și Schiller (1955). Publică numeroase studii, eseuri, cronici plastice și articole de teoria și istoria artei în *Cronica*, *Convorbiri literare*, *Tribuna*, *Revista muzeelor*, *Cercetări istorice*, *Însemnări ieșene*, *Contemporanul*, *Tribuna României*, *Mitropolia Moldovei și Sucevei*, *Cuvânt și suflet* etc. Este autorul următoarelor lucrări: ***Valori ale picturii românești în Muzeul de artă Iași*** (1970), ***Valori ale picturii universale în Muzeul de artă Iași*** (1972), ***Pictori ieșeni*** (1972), ***Ghidul Muzeului de artă din Iași*** (1974), ***Ștefan Dimitrescu - monografie*** (1978), ***Un ctitor uitat - Scarlat Vârnav*** (1983), ***Victor Mihăilescu Craiu*** (1984),

Comori ale spiritualității românești la Putna - compendiu (1991), *Muzeul de artă din Iași*, ghid, ed. a II-a (2001), *Rătăcit printre poeți*, versuri (Iași, Vasiliana '98, 2003). În colaborare, este realizatorul și al altor monografii și albume de artă, traduce epopeea *Cântecul nibelungilor* (Iași, Junimea, 1971, ed. a II-a, București, Saeculum, 2000) și din poeți germani precum L. Uhland și R. M. Rilke. Postum, apare volumul omagial *Un personaj plurivalent al Cetății. Claudiu Paradais* (Cluj-Napoca, Gedo, 2007).

TEODORESCU-FĂRTĂIȘ Ada, n. 8 octombrie 1943, în Constanța - m. 19 mai 1991, Iași. **Dramaturg și prozator**. Studii gimnaziale și Liceul *Mircea cel Bătrân*, din Constanța, Facultatea de Litere a Universității *Al. I. Cuza* din Iași (1963-1967). Redactor la Studioul de radio Iași (1967-1972), redactor la Editura *Junimea*, îngrijind cărțile de poezie și proză pentru copii (1972-1991). Debutază cu piese de teatru, scrie *Jack, spintecătorul de balene*, *Căluțul năzdrăvan*, *Ucenicul vântului*, *Urâtul pământului*, *Trenulețul mult visat*, *Calul cel alb al văzduhului*, unele dintre acestea fiind jucate la Teatrul *Luceafărul* din Iași și la Teatrul pentru copii din Constanța. *Urâtul pământului* apare în volum în 1983. Publică apoi volumele de proză *Întâmplări de necrezut* (Iași, Junimea, 1986) și *Dimineață de basm* (Cluj-Napoca, Dacia, 1989).

POPA Constantin, n. 10 martie 1936, Cozia, comuna Costuleni, jud. Iași - m. 20 mai 2021, Iași. **Actor, poet și dramaturg**. Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Absolvă Școala medie tehnică sanitară în 1954, Institutul de Actorie Teatrală și Cinematografică *I. L. Caragiale* București în 1962. Actor-diplomat în arte. Urmează apoi cursurile Facultății de Filosofie din Iași (1969-1974). Actor la Teatrul *George Bacovia* – Bacău (1962-1963), actor la Teatrul de Stat – Reșița (1963-1965), actor la Teatrul Național *V. Alecsandri* din Iași (1965-2000). Profesor de arta actorului la Academia de arte *G. Enescu* Iași (din 1991). Doctor în științe umaniste, Universitatea *Al. I. Cuza* Iași, cu teza *Teatrul absurdului între revelație filosofică și necesitate estetică* (2004). Este membru al UNITER. Debutază cu versuri în *Cronica* (1968). Publică versuri și piese de teatru în *Convorbiri literare*, *România literară*, *Contemporanul*, *Teatru*, *Cronica* etc. I se acordă Premiul pentru cea mai bună interpretare masculină în piesa *Duet* de Andi Andrieș (1970), Premiul de interpretare UNESCO pentru rolul „Zani” din spectacolul cu scenariul de *Comedie dell’arte* de G. Carabin, după Basilio Lucatelli. Autor al volumelor de versuri *Prețul*

alegerii (1976), *Cuvinte învinse* (1978), *Perioada de instrucție* (1981), *Împăcare cu Faust* (1986), *Școala de îngeri* (1991), *Teroarea clepsidrei* (1996), *Donatorul de umbră* (Iași, Junimea, 2000), *Sertarul cu emoții* (2006) și al volumelor de teatru *Hora întreruptă* (1975), *Mașina de vânt* (1996). Piesa *Hora întreruptă* este ecranizată pentru T.V. (1975), în regia Letiției Popa.

CULIANU Ioan Petru, n. 5 ianuarie 1950, la Iași - m. 21 mai 1991, Chicago (S.U.A.). **Prozator, filosof al culturii și istoric al religiilor.** Urmează școala primară, gimnaziul și liceul în orașul natal (1956-1967), apoi Facultatea de limbi romanice și clasice a Universității din București, în 1972 primește o bursă de studii pentru Italia, Universitatea din Perugia, în același timp fiind student și la Universitatea catolică din Milano, unde va deveni profesor. Obține titlul de doctor în litere cu o teză despre gnosticism, sub îndrumarea profesorului Ugo Bianchi. În 1975 primește o bursă de studii la Chicago, aici bucurându-se de îndrumarea lui Mircea Eliade. Între 1976-1986 a fost profesor de romanistică și istoria religiilor la Universitatea din Gröningen (Olanda), în 1980 devine doctor în științe religioase al Universității din Paris – Sorbona, sub coordonarea profesorului Michel Meslin. În 1986 este *visiting professor*, apoi profesor definitiv la *Divinity School* din Chicago, Catedra de istoria religiilor și creștinismului, la care Mircea Eliade predase istoria religiilor începând din 1956. Este autorul a 15 volume de scrieri științifice și literare, dintre care le amintim pe cele traduse în limba română: *Hesperus* (roman, 1992), *Dicționar al religiilor* (1993, în colaborare cu Mircea Eliade), *Pergamentul diafan* (roman, 1993), *Pergamentul diafan. Ultimele povestiri*, ediția a II-a (Nemira, 1996), *Eros și magie în Renaștere* (1994), *Călătorii în lumea de dincolo* (1994), *Gnozele dualiste ale Occidentului* (1995), *Psihanodia* (reunește două studii importante: *Psihanodia* și *Experiențe ale extazului*, traducere după ediția apărută la Paris, Ed. Payot, 1984), *Religie și putere* (București, Nemira, 1996), ediție îngrijită de Dan Petrescu, *Arta fugii*, povestiri (Iași, Polirom, 2002). A scris în mai multe limbi (bun cunoscător fiind a patru limbi vechi și a șase limbi moderne) și a publicat la mai multe edituri. A fost redactor șef al revistei *Incognito* din Leiden (Olanda), a publicat numeroase eseuri în revista *Lumea liberă* din New York. Opera sa de mare erudiție a fost tradusă în principalele limbi de circulație.

ULMU Bogdan, n. 29 aprilie 1951, în București - m. 21 mai 2016, Iași. **Regizor, critic de teatru și eseist.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Absolvă Liceul nr. 32 și Institutul de Artă Teatrală *I. L. Caragiale* din București, secția Arta spectacolului (1978). Doctorat în teatologie (1998). Profesor de regie la Școala populară de artă din Ploiești. Între 1980 și 1999 a semnat mizanscena la 140 de spectacole în aproape toate teatrele

din țară și din Republica Moldova. Din 1991, regizor la Teatrul *Lucașfărul* din Iași. În perioada 1999-2002, conf. univ. la Universitatea ecologică București, Facultatea de teatru. Din 2002 până în 2006, prof. univ. la Universitatea de Vest Timișoara, Facultatea de Muzică, Catedra Artele spectacolului. Actualmente, prof. univ. la Universitatea de Arte G. Enescu Iași. Debutază în *Preludiu* (1968), publică numeroase articole, eseuri, schițe în ziare și reviste, între care *Amfiteatru*, *România literară*, *Timpul*, *Teatrul*, *Cronica*, *Convorbiri literare*, *Symposion*, *Lucașfărul*, *Familia*, *Dacia literară*, *Ateneu*, *Orizont*, *Vatra*, *Tomis*, *Viața studentescă*, *Steaua*, *Contemporanul*, *Revista română* etc. Este autorul volumelor *Saltul*, roman (București, Editura Militară, 1975), *Sub semnul teatrului*, cronici și eseuri (București, Editura Eminescu, 1980), *Caiete de regie* (București, Editura Eminescu, 1985), *Povești de adormit... părinții*, proză (Poarta Visului, 1990, reeditare Iași, Canova, 2007), *Ce oameni originali!*, micro-roman (Media Press, 1994), *Revelionul abstenenților*, antologie de umor universal (București, Odeon, 1996), *Gastronomice à la... Păstorel* (Iași, Institutul European, 1998), *Jurnal de ludic* (Iași, Bolta Rece, 2000), *Spectacol gastronomic* (Cluj, Casa Cărții de Știință, 2000), *Ion Creangă, dramaturg fără voie*, scenarii (Iași, Panfilius, 2001, reeditare, Iași, Princeps Edit, 2005), *Mic dicționar Caragiale* (Iași, Cronica, 2001), *Epistolar cu trei... proști*, în colaborare (Iași, Timpul, 2001), *Mic dicționar cu personaje din teatru* (Iași, Timpul, 2002), *Proze trăite, proze auzite*, amintiri și foiletoane (Iași, Cronica, 2002), *File dintr-un jurnal teatral* (Iași, Timpul, 2003), *Dicționar nesperios de personaje serioase* (Iași, Opera Magna, 2004), *Jurnal inutil de subiecte utile* (Iași, Timpul, 2004), *Jurnal teatral*, 3 (Iași, Cronica, 2005), *Caiete de regie - Cehov* (Iași, Princeps Edit, 2007), *Basil și Nelu*, studii și scenarii (Iași, Princeps Edit, 2007); *Codul manierelor elegante*, umor (Iași, Opera Magna, 2008). Este prezent în multe volume colective: *Tineri poeți* (București, Editura Tineretului, 1968), *Colocvii teatrale clujene* (Cluj-Napoca, Dacia, 1975), *A. Baranga interpretat de...* (București, Editura Eminescu, 1984), *Cine ai fost dumneata, V. Silvestru?* (Iași, Timpul, 1997), *Știința supraviețuirii* (Iași, Timpul, 1997), *George*

Constantin (București, Gramar, 1999), *Umorul tranziției...* (Cluj-Napoca, Clusium, 2001), *Dosar M. Sebastian* (București, Universal Dalsi, 2001), *Fazanul Rudolf* (Cluj-Napoca, Clusium, 2005). Realizează peste 30 de scenarii (dramatizări și adaptări) jucate pe scenele teatrelor și la radio (inclusiv casete audio și CD-uri editate de firma Roton).

PANAITESCU Val (Valeriu Stoleriu), n. 11 aprilie 1924, la Iași - m. 24 mai 2021. **Profesor, critic și teoretician literar, comparatist, traducător.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Urmează cursurile Liceului *Național*, apoi cursurile Facultății de Litere și Filosofie din Iași, licențiat în limba și literatura franceză (1946), în limba și literatura germană (1948), doctor în filologie - literatura franceză contemporană (1972), la profesorul N. I. Popa. Bibliotecar la B. C. U. Iași (1946-1949), asistent la Catedra de estetică și literatură comparată (1949-1952), profesor la diverse școli ieșene (1952-1955), lector de literatură universală la Facultatea de Filologie (1956-1958), secretar literar la Teatrul Național din Iași (1959-1962), lector la Conservatorul de muzică Iași (1962-1965), lector, conferențiar și apoi profesor de literatură franceză contemporană (1965-1988), șef, de două ori, al Catedrei de franceză a Universității din Iași. Profesor emerit din 2008. Lector la Sorbona IV, Paris, în 1974. Membru al Asociației *Raymond Queneau* (Les Amis de Valentin Bru, Paris) din 1980. Publică numeroase studii, articole și cronici în reviste ieșene, din țară și din străinătate (*Vie et langage*, Paris; *L'Herne*, Paris; *Dialogue*, Montpellier; *Temps Mêlés. Documents Queneau*, Belgia; *Oeuvres et critiques*, Paris-Tübingen). Publică volumele de istorie literară *Satira lui Rabelais* (București, ESPLA, 1957), *La littérature française du symbolisme au surréalisme* (Iași, Editura Universității Al. I. Cuza, 1977), *Umorul lui Raymond Queneau* (Iași, Junimea, 1979), *Humorul. Sinteză istorico-teoretică*, 2 vol. (Iași, Polirom, 2003), declarată *Cartea anului* la Salonul Internațional de Carte Românească, Iași, 2003. Coordonator al volumelor: *Direcții în critica și poetica franceză contemporană* (1983), *L'Analyse du poème* (1987), *Terminologie poetică și retorică* (1994). Remarcabile traduceri, studii introductive și prefețe la *Opere alese* de Alfred de Musset (1959), *De la pământ la lună* de Jules Verne (1963), *Cyrano de Bergerac* de Edmond Rostand (1969), *Vipera sugrumată* de Herve Bazin (1967), *Amicul meu Pietrot* de Raymond Queneau (1971), *Florile albastre* de Raymond Queneau (1997, 2007), *Regii taumaturgi* de Marc Bloch (1997), *Lupta cu îngerul* de Jean-Paul Kauffmann (2007), *Interviu cu moartea*

(1967) și *Cel mai târziu în noiembrie* (1973) de Hans Erich Nossack, *Contribuții la teoria culorilor* de Johann W. Goethe (1995), *Moștenirea Europei* (1999) și *Actualitatea frumosului* (2000) de Hans Georg Gadamer, pentru cea de-a doua lucrare ia Premiul Asociației Scriitorilor din Iași, *Europa luminilor* de Ulrich Im Hof (2002), *Humorul ca sentiment vital (Marele humor)* de Harald Höffding (2008).

KARA I. (Șvarț Ițic), n. 13 octombrie 1906, Podu Iloaiei, județul Iași - m. 28 mai 2001, Iași. **Prozator și istoric literar.** Studii gimnaziale la Școala Ștefan cel Mare (1918-1922) și Liceul Național din Iași, absolvit în 1926, Universitatea din Cernăuți, cu obținerea licenței în litere și filosofie (1932-1936). Cadru didactic la mai multe școli (elementare și profesionale) din Iași și județ (1936-1941) și la licee din Cernăuți (1941-1946), secretar literar la Teatrul evreiesc de stat din Iași (1949-1963), cercetător bibliograf și șef de serviciu la Biblioteca Gh. Asachi Iași (1963-1968). Debutează în 1940 cu articole de critică și istorie literară, continuă activitatea publicistică în numeroase reviste de limbă idiş din Cernăuți, București, Sighet, Carei etc. dar și în periodice românești. Publică volumele *Mărturii din veacuri* (1947), *30 de ani de literatură idiş în România* (1947), *Manual de gramatică idiş* (1948), *Un băiat din Moldova* (1976), *Anii tineri* (1980), *Anii speranței* (1987), *Obștea evreiască din Podu Iloaiei* (1990), *Obștea evreiască din Bacău* (1994), *Contribuții la istoria obștei evreiești din Iași* (1997). Elaborează *Manuscrise și cărți rare* (din fondurile Bibliotecii Gh. Asachi), fasciculele I, II, III (1972, 1974, 1982). Este îngrijitorul unor antologii de poezie modernă idiş, contribuie, în colaborare, la realizarea altor tipărituri, traduce mai multe piese de teatru, jucate pe scena Teatrului evreiesc de stat din Iași. Deținătorul Premiului Academiei Române pentru volumul *Inscripții ebraice din Iași*, 1994 (în colaborare cu Silvia Cheptea).

IUNIE

NONEA Constantin, n. 1 martie 1902, Șcheia, Iași - m. 19 iunie 1981, Iași. **Preot și prozator**. Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Cursurile primare în satul natal și gimnaziul la Negrești-Vaslui. Seminarul *Veniamin Costachi* din Iași și Facultatea de Teologie din București (1928), în paralel și Facultatea de Istorie cu obținerea licenței în 1947. În perioada 1928-1929, profesor la Seminarul din Huși, apoi diacon și preot la Catedrala mitropolitană Iași până la sfârșitul vieții. Studii la Berlin, după care, în 1952 este numit vicar-administrativ. Debutul literar are loc în paginile revistei *Cultura poporului* (1926), colaborează la *Cuget moldovenesc*, *Curier ieșean*, *Iașul literar*, *Însemnări ieșene* etc. Debutul editorial are loc în 1942 cu volumul *Comoara nefermecată*, apoi scrie *Leacuri pentru minte* (1943), *Cum crește mintea* (1943), iar pentru copii volumele *Copii, babe și moșnegi* (1958), *Moartea cărturarului* (1968), *Răzbunarea sultanului* și volumul de povestiri *Movila lui Faur* (1971).

IULIE

TRAIAN Angela (născută Talabă, căsătorită Moraru), n. 20 august 1948, la Sibiu - m. 5 iulie 2021, Mălini - Suceava. **Poetă și prozatoare.** Studii gimnaziale și liceale la Iași, Liceul *M. Eminescu* (1959-1966). Studii universitare la Iași, Universitatea *Al. I. Cuza*, Facultatea de Filologie, secția română-italiană (1968- 1972). Profesor la școlile din Oțeleni și Prisecani (1972-1974), metodist la Casa de Cultură a Studenților din Iași (1974-1975), profesor la Liceele industriale *Nicolina* și IPA, la Liceul economic nr. 2 și la Liceul *C. Negruzzi* (1975-1982), inspector la Comitetul de Cultură al județului Iași (1982-1990), bibliograf și șef de Birou la Biblioteca *Gh. Asachi* (1990-2008). Activitate deosebită în domeniul bibliografiei. Inițiază, realizează și finalizează varianta electronică a bibliografiei locale, concept apreciat și la Congresul IFLA (Federația Internațională a Asociațiilor de Bibliotecari), care s-a desfășurat la Oslo, în 2005. Sinteza materialului prezentat poate fi citită și pe NET, la secțiunea *Genealogy and Local History*, sub titlul *Bibliographic Initiatives in Romania*. Debutază cu poeziile *Miorița* (Cronica, 1968) și *De toamnă* (Amfiteatru, 1968). Publică *Iată-mă în lumină*, volum integrat în antologia *Zece poeți tineri* (Iași, Junimea, 1975), volumele de versuri *Colindul boabelor de rouă* (Iași, Junimea, 1984) și *Moarte ușoară* (Iași, Vasiliana '98, 2002), volumul de proză *Înainte de căderea nopții* (Iași, Junimea, 1989) și volumul de eseuri *Poet cald, poet rece* (Iași, Vasiliana '98, 2003). În curs de apariție, volumul de proză *Viața e frumoasă. „Înainte de căderea nopții* este cartea unei prozatoare înzestrate, fină interpretă a mișcărilor sufletești inefabile, feminine și masculine, una din cele mai inedite din câte ne-a fost dat să citim în ultimii ani” (Al. Piru).

ȘTEFĂNESCU Ion D., n. 15 iulie 1886, comuna Poeni, județul Teleorman - m. 11 iulie 1981, Iași, înmormântat la mănăstirea Agapia. **Istoric de artă și eseist.** Studii gimnaziale și liceale la București (Liceele *Matei Basarab* și *Sf. Sava*). Absolvă Facultatea de Drept și Facultatea de Istorie și Litere, fiind studentul lui Titu Maiorescu, C. Dimitrescu-Iași, Al. Odobescu, D. Onciul, N. Iorga. Căsătorit cu Margareta, fiica lui Al. Vlahuță. Specializare la Paris și doctoratul în litere la Sorbona (1928). Profesor de

istoria artei la Iași, București și Cernăuți și profesor consultant la Catedra de istoria artei de la Institutul de Arte Plastice *N. Grigorescu*. Ține cursuri la Universități din Atena, Paris, Bruxelles, profesor de istoria artei medievale la Facultatea de Teologie Catolică-Ortodoxă din Paris, conferențiar la Institutul de Arheologie și Artă al Sorbonei. Realizează monografiile: *L'Evolution de la peinture religieuse en Bucovine et en Moldavie*. vol. I-II (Paris, 1928), *Le peinture religieuse en Valachie et en Transylvanie depuis les origines jusqu'au XIX-eme siècle*. vol. I-II (Paris, 1932), *L'art byzantin et l'art lombard en Transylvanie* (Paris, 1938), făcând cunoscute lumii comorile de artă românească. De asemenea, scrie *Arta veche a Maramureșului* (1968), *Iconografia artei bizantine și a picturii feudale românești* (1973), autor al unor studii, eseuri, articole privind monumentele și operele de artă din țara noastră. I-au fost conferite Premiul *Zographos* al Asociației de studii grecești din Paris (1929) și Premiul *Fould* al Academiei de inscripții și litere din Paris (1938). A fost membru al Societății *Parsassos* din Atena și membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România.

CUȚITARU Virgil (V. Ramură), n. 14 iulie 1937, comuna Schitu Duca, jud. Iași - m. 15 iulie 2011, Iași. **Critic și istoric literar.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Școala primară în satul natal, Școala Normală *V. Lupu* (1951-1955), Facultatea de Filologie a Universității *Al. I. Cuza* Iași (1959-1964). Învățător (1955-1959), ziarist la *Flacăra Iașului* (1964-1968), director al Centrului de îndrumare a creației populare (1968-1970), redactor principal la Editura *Junimea* (1970-1977), redactor șef și director la aceeași editură (1977-1990), din 1990, director al editurii *Virginia*, din 1991, conferențiar univ. dr. la Universitatea din Bacău și Universitatea *Al. I. Cuza* din Iași, din 1996, profesor universitar. Debutează în *Iașul literar* cu recenzii (1963), publică numeroase cronicile literare, articole, studii în *Cronica*, *România literară*, *Iașul literar*, *Tribuna*, *Luceafărul*, *Steaua*, *Orizont* etc. Este autorul volumelor de critică și istorie literară *Cărți și idei* (Iași, Junimea, 1972), *Spații* (Iași, Junimea, 1981), *Metamorfozele lui Hyperion* (1983), *Eminescu despre sine* (Iași, 1997), în 2001 apare ediția a II-a (Iași, Cronica). Pentru *Metamorfozele lui Hyperion* obține Premiul Asociației Scriitorilor din Moldova (1983). Este îngrijitorul unor ediții critice, între care *Poezii* de Nicolae Labiș, *Hanu Ancuței* de M. Sadoveanu, *Eminescu* de Tudor Vianu, *Romanul lui Eminescu* de Cezar Petrescu.

DONOSE Vicențiu, n. 6 februarie 1942, în satul Buda, comuna Bogdănești, jud. Vaslui - m. 16 iulie 2001, la Iași. **Prozator și publicist.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Clasele primare în satul natal, Școala generală la Costești, Liceul *M. Kogălniceanu* din Vaslui (1955-1959), Facultatea de Filologie a Universității *Al. I. Cuza* din Iași (1963-1968). Metodist la Centrul de îndrumare a creației populare Iași (1968-1977), redactor la Editura *Junimea* (1977-1990), bibliograf metodist la Biblioteca Județeană *Gh. Asachi* Iași (din 1990), apoi cercetător științific și director adjunct la aceeași instituție. Debutază în revista *Cronica cu Omul care și-a ucis visul* (1966). Numeroase colaborări la *Convorbiri literare*, *Cronica*, *Flacăra Iașului*, *Neamul românesc*, *Viața*, *Opinia* etc., la Radio București, Radio Iași. Redactează numeroase montaje literare, texte pentru formații umoristice, texte de muzică ușoară. Publică volumul de nuvele *Vara cu tei nebuni* (Iași, Junimea, 1970), romanele *Cetatea* (Iași, Junimea, 1972), *Insula cu amintiri de acasă* (Iași, Junimea, 1978), *Vremea Lupilor* (Iași, Junimea, 1980), *Gura lumii* (Iași, Junimea, 1982), *Lăpușneanu și Patrupăcate* (Iași, Junimea, 1984), *Limpedele chip al dimineții* (Iași, Junimea, 1986), *Justițiar din alte lumi* (Iași, Junimea, 1998). În colaborare cu Mircea Ionescu realizează scenariile radiofonice *Leac pentru pistriui* (Radio București, 1986; Radio Berlin, 1988) și *Grădina din sărături* (Radio București, 1988). Împreună cu N. Busuioc realizează monografia *Biblioteca „Gh. Asachi”- 80. O istorie de suflet și de minte* (Iași, Vasiliana '98, 2000).

FETESCU Vasile, n. 23 decembrie 1929, în Dorobanți, com. Nicșeni, jud. Botoșani - m. 27 iulie 2016, Iași. **Prozator și poet.** Este absolvent al Facultății de Filosofie - secția Pedagogie - a Universității București. A fost profesor și director la Complexul Școlar Bârlad, Liceul *Gh. Roșca Codreanu* Bârlad, Liceul *Costache Negruzzi* Iași, Școala Normală *V. Lupu* Iași. Colaborează la revistele: *Viața Botoșanilor*, *Tecuciul literar*, *Academia bârlădeană*, *Pagini medicale bârlădene* etc. Publică volumele: *Flori târzii* (Vaslui, Cutia Pandorei, 2002), *Parfum de spini* (Iași, Pim, 2003), *Educator adevărat* (Iași, Pim, 2004), *Toamnă la Copou* (Iași, Pim, 2005), *Lumina educației* (Iași, Pim, 2005, ed. a II-a, 2007), *Vâslaş în luntrea vieții* (Iași, Pim, 2006), *Stropi de înțelepciune* (Iași, Pim, 2006), *Acorduri pe strune de suflet* (Iași, Pim, 2007), *Trompeta cu surdină* (Iași,

Pim, 2008), *Gânduri diamantine* (Iași, Pim, 2008), *Cântecul lebedei*, poeme (Iași, Cronica, 2009). Prefețele la volumele sale au fost semnate de Al. Zub, N. Busuioc, Marinică Popescu, Valică Mihuleac, C. Mănuță.

POPESCU-SIRETEANU Ion, n. 13 septembrie 1934, în Mănăstioara, Siret, jud. Suceava - m. 29 iulie 2021, Pitești. **Filolog, prozator și istoric literar.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Studii liceale la Siret, Timișoara și Oradea, Facultatea de Filologie (1954-1958) la Iași. Doctor în filologie cu teza *Termeni păstorești în limba română* (1976). Profesor la Drăgușeni, jud. Iași (1958-1961), inspector școlar la Bârlad (1961-1962); din 1962, cadru didactic la Facultatea de Litere din Iași, șeful Catedrei de limba română pentru studenții străini (1990-1999). Debutează în *Contemporanul* (1965). Publică în numeroase periodice, autor de antologii: *Poezia ieșeană contemporană* (1968); *Amintiri despre scriitori*: Eminescu, Sadoveanu, Măiorescu, Ibrăileanu (două vol.), N. Iorga, L. Rebreanu, Ion Creangă (două ediții); îngrijitor de ediții: George Tutoveanu, I. H. Rădulescu, I. C. Săvescu, N. Grămadă, Eugenia Iacob (în colaborare cu Silvia Popescu), autor al unor prefețe, studii introductive și note bibliografice. Autor al volumelor *Contribuții la cercetarea terminologiei păstorești în limba română* (1980), *Chestionar păstoresc* (1983), *Limbă și cultură populară. Din istoria lexicului românesc* (1983, 2008), *Cuvinte românești fundamentale* (1995, 2007), coautor al lucrării *Tezaurul toponimic al României. Moldova*, I, partea I, 1991, partea a II-a, 1992, Ed. Academiei; coordonator și autor principal al volumului *Siretul - vatră de istorie și cultură românească* (1994), *Păcală și ai săi* (1994, ed. a II-a 1999, ed. a III-a 2002, ed. a IV-a 2008), *Mic dicționar juridic* (1996), *Memoria limbii române* (I și II, 1997, 1998), *Orașul Siret și împrejurimile* și cu variantă în limba engleză *The Town Siret and its Environs*, traducere de Laura Cuțitaru (1999), *Limbă și istorie românească (Memoria..., vol. III, 2003)*, *Vechi nume românești (Memoria..., vol. IV, 2003, 2009)*, *Înțelepciunea limbii române. Studii și articole* (2004), *Moldovenii în istorie. Cartea unui impostor și falsificator agramat* (2004), *Termeni păstorești în limba română*, vol. I, (2005), *Apelative și nume românești vechi* (2006), *Dicționar de verbe românești*, cu traducere în limbile engleză, franceză, spaniolă, greacă modernă, în colaborare (2007), *Între două veșnicii* (1996, 2004), *De dragoste* (1999), *Cale și drum* (2001), *La porțile norocului* (2002, 2003), *Oameni și întâmplări din satul meu* (2002), *Vânturi și valuri* (2005), *Bucovina. Oameni și cărți* (2005), autor

al scrierilor pentru copii *Fabule pentru copii* (1995, 1998), *Șoricelul Chiț* (1995), *Povești și povestiri* (1996), *Iepurașul năzdrăvan* (1997), *Boul orator. Fabule* (2007). Deținător al Premiului *Timotei Cipariu* al Academiei Române, al Premiului *Meritul cultural*, Salonul de carte românească, Chișinău, 1994. Cetățean de onoare al orașului Siret. Diplomă de Excelență acordată de Societatea Scriitorilor Bucovineni. Premiul Ethos Românesc acordat de Studioul Regional de Radio Iași. Premiul de Excelență acordat de Asociația Scriitorilor și Artiștilor din Țara Dornelor.

AUGUST

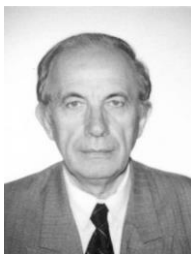

SPĂȚARU Dumitru, n. 13 iulie 1948, la Brașov - m. 8 august 2016, Iași. **Poet și publicist**. Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Studii elementare la Berca-Buzău și Iași, liceale la Liceul *Național* din Iași, superioare la Institutul Politehnic *Gh. Asachi* din Iași, promoția 1971. Inginer proiectant la ICPUPS București (1971-1976), director comercial și director general la Fabrica de tricotaje Hunedoara (1985-1992), șef secție cultură la ziarul *Opinia* (1992-1995), director comercial la S.C. New-Yorker S.R.L. Iași (1996), din 1997, director general administrativ la Universitatea de arte *George Enescu* din Iași. Debutează cu versuri în presa din Deva (1985), editorial cu volumul de poezii *Colocvii* (Iași, Cronica, 1993). Colaborator la *România literară*, *Contemporanul*, *Orizont*, *Cronica*, *Renașterea Hunedoarei*, *Neamul românesc*, *Opinia*, *Opinia Moldovei* etc. Deținător al Premiului revistei *Contemporanul*, al revistei *Renașterea Hunedoarei*, al Asociației Scriitorilor din Iași pentru debut în poezie (1993) și al Festivalului umorului *C. Tănase* (Vaslui, 2004). Autor al volumelor de versuri *Calul troian* (Iași, Cronica, 1994), *Rugă pentru anotimpurile din noi* (Iași, Cronica, 1995), *Cel ce ridică piatra* (Timișoara, Helicon, 1995), *Ultimul paradis* (Spiru Haret, 1997), *Cămătarii de semne* (Iași, Junimea, 1999), *EL* (Iași, Junimea, 2002), *Clondirul cu mastică* (Iași, Opera Magna, 2004 și 2005), *Buna Vestire* (Iași, Opera Magna, 2008). În 1994, i se joacă pe scena Teatrului Luceafărul din Iași *Calul troian*, după volumul cu același titlu, sub regia actriței Cristina Ciubotaru. În 1995, în cadrul zilelor culturii ieșene la Paris, îi sunt lansate volumele *Rugă pentru anotimpurile din noi* și *Cel ce ridică piatra*. Poezia *Tatăl nostru* din vol. *Cel ce ridică piatra* a fost pusă pe muzică de compozitorul V. Spătărelu și interpretată de Fl. Simion și Oana Simion. Prezent în antologiile *Flori pentru mama* (Deva, 1997) și *Poemele Iașului* (2008). În anul 2003, în luna iunie, cu ocazia amplasării unei plăci comemorative Mihai Eminescu la palatul Leopardi din Reconati - Italia, și-a lansat volumul de poezii *Stampe*, bilingv român-italian, la Centrul mondial al poeziei din Reconati. Cochetează cu epigrama, fiind membru al Asociației epigramiștilor din România, este prezent în *Antologia epigramiștilor ieșeni*.

MĂRGĂRIT George, n. 27 ianuarie 1923 în satul Tomești, Iași - m. 29 august 1961, înmormântat la cimitirul Bârnova, Iași. **Poet.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Studiile liceale la Liceul Internat și Facultatea de Litere la Iași. Din 1945 este profesor la Liceul Național Iași, apoi la Liceul *A. T. Laurian* din Botoșani. După 1955, profesor la Școala generală din Coarnele Caprei, județul Iași. Redactor și redactor șef-adjunct la *Iașul literar*. A mai lucrat în redacțiile publicațiilor *Victoria* și *Contemporanul* din București, *Moldova liberă* și *Lupta Moldovei* din Iași. Colaborator cu versuri și cronici la *Tribuna poporului*, *Jurnalul literar*, *Opinia*, *Națiunea*, *Flacăra*, *România liberă*, *Flacăra Iașului*, *Clopotul*, *Gazeta literară* etc. Singurul volum care a reunit poeziile sale - *Vulturii amiezii* - a apărut în 1970, sub îngrijirea lui Lucian Dumbravă și Horia Zilieru.

SEPTEMBRIE

IVĂNESCU Dumitru, n. 17 octombrie 1939, în Bârlad, jud. Vaslui - m. 4 septembrie 2011, Iași. **Istoric și istoric literar.** Studii gimnaziale și liceale la Liceului *Gh. Roșca Codreanu* din Bârlad, universitare la Iași, Facultatea de Istorie-Filosofie, specialitatea istorie (1958-1963). Arhivist (1963-1967), arhivist principal (1967-1969), director adjunct (1969-1983), director (1984-1988) la Arhivele Statului Iași, cercetător științific (1988-1990) și cercetător științific principal (III, II, I) din 1990 la Institutul de Istorie *A. D. Xenopol* al Academiei Române, secretar al Consiliului științific la același institut (2000-2008). Doctor în istorie al Universității *Al. I. Cuza*, cu lucrarea *Alexandru Ioan Cuza în conștiința posterității*, premiată de Academia Română cu premiul *Mihail Kogălniceanu* (2003). Profesor asociat al universităților *Al. I. Cuza* și *M. Kogălniceanu* din Iași. Coordonator al colecțiilor *Acta et testimonia* (Fundăția Academică *A. D. Xenopol*) și *Historia Magistra Vitae* (împreună cu Dumitru Vitcu, la Editura Junimea din Iași). Conducător de doctorate în domeniul istoriei moderne a românilor. În 1965 debutează în revista *Cronica* cu studii de istorie literară. Editorial, cu volumul *Alexandru Ioan Cuza. Acte și scrisori* (Iași, Junimea, 1973). Preocupările pentru studii istorice se regăsesc în volumele: *Îndrumător în Arhivele Statului Iași*, vol. IV, *Colecțiile* (București, 1970), *Epitropia generală a Casei Spitalelor „Sf. Spiridon” din Iași, 1824-1948* (București, 1971), *Alexandru Ioan Cuza. Acte și scrisori* (Iași, Junimea, 1973), *Arhivele Statului Iași* (București, 1981), *Titulescu și strategia păcii* (Iași, Junimea, 1982), *Universitatea „Al. I. Cuza”, vol. I, Rectoratul 1860-1944* (București, 1985), *Românii în istoria universală*, vol. III (Iași, Editura Universității *Al. I. Cuza*, 1988), *Alexandru Ioan Cuza în conștiința posterității* (Iași, Junimea, 2001), *Vârstele Unirii. De la conștiința etnică la unitatea națională* (Iași, Dosoftei, 2001), *Modernizare și construcție națională. Rolul factorului alogen (1831-1918)* (Iași, Junimea, 2002), *Franța, model cultural și politic* (Iași, Junimea, 2003), *Mihai Costăchescu. Corespondență* (Iași, Junimea, 2003), *De la revoluția pașoptistă la întregirea națională* (Iași, Junimea, 2004), *Unirea Principatelor. Momente, fapte, protagoniști* (Iași, Junimea, 2005), *Stări de spirit și mentalități în timpul Marelui Război* (Iași, Junimea, 2005), *Istorie și societate în spațiul est-carpatic, secolele XIII-XX* (Iași, Junimea, 2005), *La Roumanie et la Grande Guerre* (Iași,

Junimea, 2005), *Congresul de pace de la Paris (1856). Prefaceri europene, implicații românești* (Iași, Junimea, 2006). Cercetările de istorie literară sunt reflectate în *Documente din arhive ieșene*, vol. I (București, Minerva, 1973), vol. II (București, Minerva, 1976) și vol. III (București, Minerva, 1988), *Eminescu în documente de familie* (București, Minerva, 1976) și ediția a II-a (Junimea, 2001), *Eminescu: sens, timp și devenire istorică*, vol. 1-2 (Iași, 1988-1989), *Documentul între biografie și operă* (Iași, Alfa, 2004). Îngrijește *Tălmăciri din teatrul universal* de Al. Philippide (București, Minerva, 1982) și *Preocupări de teatru* de M. Sadoveanu (Iași, Junimea, 1986). Colaborări numeroase la *Cronica*, *Convorbiri literare*, *România literară*, *Luceafărul*, *Ateneu*, *Tribuna*, *Dialog*, *Manuscriptum*, *Însemnări ieșene*, *Dacia literară* etc.

BICER Petrache, n. 6 iunie 1944, com. Burdusaci, jud. Bacău - m. 15 septembrie 2006, în Iași. **Pictor, publicist și critic de artă.** Studii: Școala generală *Vasile Conta*, Liceul de artă *Octav Băncilă*, Facultatea de Desen din cadrul Universității *Al. I. Cuza* din Iași. Pe rând, desenator creație la Fabrica de mătase Victoria din Iași, profesor la Școala gen. din Golăești, tehnician UCCECOM, redactor cultural la ziarul *Evenimentul* din

Iași, redactor șef al revistei *Info Artis*, secretar general la aceeași revistă. Publică articole, note, reportaje, eseuri, cronici de artă în principalele ziare și reviste ieșene. Participă la numeroase expoziții de grup și personale, în Iași și în țară. Deținător al unor premii obținute la concursuri și festivaluri pe probleme de artă. Se impune ca important pictor și grafician, este membru al Uniunii Artiștilor Plastici, filiala Iași (din 1996). Publică volumele *Cântecul de lumină*, cronici de artă (Iași, Vasiliana '98, 2002), *O ploaie de stele*, pasteluri ale lui Călin Alupi, apoi cărțile de proză scurtă *Ringo, buclucașul* (Iași, Vasiliana '98, 2002) și *Troița* (Iași, Vasiliana '98, 2002).

HURJUI Ion (Jan), n. 1 mai 1933, Ploscuțeni, Tecuci (azi Vrancea) - m. 15 septembrie 2021, Iași. **Medic, poet și prozator.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Studiile liceale la Liceul de băieți *Dimitrie Sturdza* din Tecuci, Facultatea de Medicină Generală din Iași (1951-1957). Medic primar de medicină internă și geriatrie, doctor în medicină din 1974, profesor universitar din 1994 (U.M.F. Iași). Membru,

vicepreședinte și președinte al unor societăți medicale din străinătate și al unor reviste de specialitate, membru fondator al Societății Medicilor Scriitori și Publiciști din România. Debutază cu versuri în revista *Cronica* (1966), iar editorial cu volumul *Noaptea Pandorei* (EPL, 1969). Colaborator la numeroase ziare și reviste, la Radio și T.V. Publică apoi următoarele cărți de poezie: *Ornicul trecerii* (1971), *Poemia* (1980), cu care obține Premiul Asociației Scriitorilor din Moldova, *April* (1986), *Poemia și alte poeme* (1995), antologie, red. carte N. Panaite, prefață I. Holban, romanul *Iubirea din strada a șaptea* (1983) și teatru - *Comedie cu războinici* (jucată la Teatrul *Luceafărul* din Iași). Urmează volumele de versuri *Limba Hu* (Iași, Alfa, 2001), *Sunetul cheamă auzul* (Iași, Princeps, 2001), *Poeme Hu - Poèmes Hu*, ediție bilingvă (Iași, Tipo Moldova, 2008), prefață de Liviu Leonte, postfață de D. Șt. Pocovnicu. Este prezent cu capitole în vol. *În memoria lui Gr. T. Popa* (Iași, Omnia, 1999) și împreună cu M. Lițu editează *Iuliu Nițulescu - pasiunea pentru poezie* (Iași, Chemarea, 2000). Scrie *Medicul familiei*, în două volume (Iași, Moldova, 2007). Este inițiatorul și coordonatorul Cenaclului literar *Vasile Voiculescu* de pe lângă U.M.F. Iași. Obține Premiul I la Festivalul de Teatru pentru tineret (1982), deținător al Premiului Asociației Iași a Uniunii Scriitorilor (1980, 2001), este Cetățean de onoare al municipiului Tecuci (2000). Al. Călinescu spune: ”Versul însuși e adesea frânt, întrerupt de bare verticale, această fracturare reflectând și ea voința de a refuza convenția, de a sabota linearitatea și fluența discursului, în ciuda acestei formule care țintește epurarea lirismului, temele trădează o natură în egală măsură sentimentală și reflexivă, afectivă și cerebrală”, iar Constanța Cornilă afirmă despre *Poeme Hu*: „Fiecare poezie ne aduce câte o descoperire cu revelații imediate ale emoției poetice, dându-ne imaginea unei poezii hașurate, pe ale cărei linii ne regăsim și noi echilibrul, acel echilibru diurn și nocturn, ce ne apropie de fondul cristalizat al autorului, al ineditului pe care-l descoperim la Ion Hurjui cu prisosință.”

IORDAN Iorgu, n. 11 octombrie 1888, la Tecuci - m. 20 septembrie 1986, București. **Lingvist și istoric literar.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Studiile primare în orașul natal, Liceul Internat *C. Negruzzi*, Facultatea de Litere și Facultatea de Drept la Iași, unde i-a avut ca profesori pe Al. Philippide, G. Ibrăileanu, Traian Bratu etc. Urmează specializări la Bonn, Berlin și Paris. Doctor în filologie modernă la Iași (1919). Profesor secundar (1911-1926), profesor la Catedra de limbi și

literaturi romanice (din 1926), apoi la Catedra de literatură și filologie română din Iași (din 1934). Director al Teatrului Național V. Alecsandri (1928-1930). Din 1946 este transferat la București, profesor la Universitate până în 1962, iar până în 1972 profesor consultant. Este *Doctor honoris causa* al Universităților din Berlin, Montpellier, Iași, Gand și Roma, membru corespondent al Academiei Române (din 1934), titular (din 1945), membru al Academiilor din Leipzig, Berlin, Viena și München, vicepreședinte al Academiei Române (1956-1966), director al Institutului de lingvistică (1949-1952, 1958-1970), decan al Facultății de Litere (1947-1950), al Facultății de Filologie din București (1956-1957), rector al Universității bucureștene (1957-1958), președinte al Societății române de lingvistică romanică, ambasador al României în U.R.S.S. (1945-1947), președinte, apoi vicepreședinte al Comisiei Naționale pentru UNESCO (1956-1957, 1958-1968), laureat al Premiului de Stat. A fondat *Buletinul Institutului de filologie română „A. Philippide”* din Iași, publică numeroase studii și cercetări în domeniile limbii române contemporane, lingvisticii romanice, stilisticii și toponimiei. Este redactor responsabil al *Dicționarului limbii române*, seria nouă. Principalele lucrări în volume: *Lingvistica romanică. Evoluție. Curente. Metode* (1932), *Limba română actuală. O gramatică a ”greșelilor”* (1943), *Limba română contemporană* (1954), *Stilistica limbii române* (în colaborare), *Toponimie românească* (1963), *Structura morfologică a limbii române* (în colaborare), *Crestomație romanică* (în colaborare). Este autorul volumelor *Scrieri alese* (1968) și *Dicționar al numelor de familie românești* (1983). Scrie remarcabilele volume de *Memorii* (vol. 1, 1977, vol. 2, 1977, vol. 3, 1979). Savantul Iorgu Iordan rămâne autorul unor cercetări fundamentale în domeniul lingvisticii și filologiei românești și europene.

OCTOMBRIE

LEON Aurel, n. 13 septembrie 1911, în Gogeașca Veche, comuna Lețcani, județul Iași - m. 3 octombrie 1996, Iași. **Prozator, memorialist și critic de artă.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Studii la Liceul Internat C. Negruzzi și la Liceul Național (1928-1933), apoi Academia de muzică și artă dramatică (clasa Agatha Bârsescu), între anii 1934 și 1937, studii juridice. Debutază cu o schiță în *Vremea școlii* (1930). Publică la *Adevărul literar*, *Umorul literar* și *Steaua*. Face ucenicie ziaristică la *Ziua*, unde „salahorește” alături de Al. Pogonat, apoi la *Opinia* și *Grai moldovenesc* (1935), continuă la *Presa*, *Însemnări ieșene* și *Luminătorii* (1936-1937). După ce semnează editoriale, reportaje, cronici dramatice și plastice, recenzii, parodii și epigrame la *Opinia*, trece la *Prutul* (din 1940 până în 1944), unde semnează și cu pseudonimele D. Arbore și Al. Arbore. Continuă bogata sa activitate ziaristică la *Momentul*, *Drapelul*, *România liberă* și *Scânteia*. În perioada 1953-1958 este profesor și director de școală, apoi metodist la Școala populară de artă din Iași. Colaborează, în continuare, la *Scrisul bănățean*, *Tribuna*, *Albina*, *Scânteia tineretului*, *Flacăra Iașului*, *Iașul literar*, *Convorbiri literare*, *Ateneu* și *Cronica*. Concomitent, criticul de artă Aurel Leon este prezent la numeroasele vernisaje ale expozițiilor de arte plastice din Iași. După 1990, semnează cunoscuta rubrică *Cafeaua de dimineață* din *Monitorul*. Calitățile de memorialist se regăsesc în cele 6 volume de *Umbre*, apărute în intervalul 1970-1991, în care sunt evocate cele mai importante figuri ale Iașului literar și cultural. Publică volumele de proză *Din pridvor* (1962), *Cărări peste dealuri* (1988), *Cafeaua de dimineață* (1995) și romanul *Landoul cu blazon* (1984). Un alt roman anunțat, *Pe viață și pe moarte*, nu a văzut încă lumina tiparului. A realizat monografia *Destinul unui artist: Ștefan Ciobotărașu* (1973). În ultimii săi ani de viață a condus revista *Cuvânt și suflet*, publicație de credință și cultură din Iași. Opera scriitorului Aurel Leon se confundă cu viața și reverberațiile din multe planuri ale Cetății, plină de culoare și de istorie.

OCHINCIUC Ion, n. 21 august 1927, la Sculeni, județul Iași - 4 octombrie 2016, București. **Prozator.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Studii secundare la Iași, superioare la Iași și București, Facultatea de filologie (1953). Redactor la *Veac Nou* (1952-1955), șef de secție la

publicațiile românești pentru străinătate (1956-1967), șef de secție la Radio-Televiziune. Publică romanele de ficțiuni polițiste *Răzbunarea Ofeliei* (1967), *Îngerul negru* (1969), *Acasă, fugarul!* (1970), *Egreta violetă* (1972), *Noaptea colonelului Bîrsan* (1973), *O noapte în Venus* (1974), *Spada de Toledo* (1976) și *Masca burgundă* (1977). *Stânca Miresei* (1959) este o piesă de teatru semnată cu pseudonimul Ion Dragomir.

FLORENS Eusebiu Emanoil, n. 6 august 1916, comuna Păstrăveni, Neamț - m. 6 octombrie 1986, Tg. Frumos. **Poet.** Absolvă Liceul *Roman Vodă* din Roman în anul 1933. Jurnalist, pictor desenator, redactor la revistele *Analele Romanului*, *Peisaj*, *Lumina*, *Miorița*, *Orizonturi* (Tg. Frumos) etc. Debutază ca poet în *Viața literară* a lui I. Valerian (1932). Publică în *Universul literar*, *Curentul literar* (condus de E. Lovinescu), *Vremea*, *România* (director Cezar Petrescu), *Curierul ieșean*, *Cetatea Moldovei*, *Viața* (director Liviu Rebreanu), *Cuget clar*, *Iașul literar* etc. Primul său volum de versuri, *Denii*, apare în 1939 la *Presa bună* din Iași, urmat de *Apele visului*, la tipografia *Universul*. Au rămas în manuscris *Ștefăniță, fiul orbului* (poem dramatic) și *Poezii*.

PETRONE George, n. 14 aprilie 1936, la Pașcani, fostul județ Baia - m. 7 octombrie 2021, Iași. **Poet și epigramist.** Studii liceale la Iași, Institutul de Căi Ferate din București. Este membru al Uniunii epigramiștilor din România, membru fondator al Cenaclului epigramiștilor de la ziarul *Flacăra Iașului*, grupare de literatură umoristică transformată ulterior în Academia Liberă *Păstorel* din Iași, pe care a coordonat-o, ca președinte, peste 30 de ani. Debutază în 1974 cu epigrame într-o emisiune de divertisment a Televiziunii Române. Colaborează la numeroase reviste de umor din țară, la posturi locale și centrale de radio și TV. Este prezent în majoritatea antologiilor și culegerilor de epigrame și proză scurtă, obține numeroase premii, trofee și distincții, publică articole și comentarii tematice, prefățează peste 15 volume din domeniu. Publică volumele: *M'en fiche, duo caniche*, în colaborare cu Aurel Brumă (București, Thalia, 2002), *Potcoave de cai verzi*, schițe și tablete (Iași, Timpul, 2006) și *Scârț*, catrene epigramistice (Iași, Timpul, 2006). Este prezent în juriile multor

festivaluri de umor din țară, realizează timp îndelungat emisiuni la Radio Moldova Iași.

DUMBRAVĂ Ion, n. 20 august 1943, la Rușii-Munți, jud. Mureș - m. 8 octombrie 2021. **Poet.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Studii gimnaziale în localitatea natală (1950-1958), autodidact. Muzeograf la Casa memorială *George Topîrceanu* a Muzeului Literaturii Române din Iași (din 1990). Debutează cu versuri în revista *Luceafărul* (1974). Publică în *Vatra, România literară, Convorbiri literare, Luceafărul, Cronica, Ateneu, Poesis, Orizont* etc. Este autorul volumelor: *Argument pentru ziua ce vine* (București, Albatros, 1986), *Poeme din mileniul trecut* (Iași, Cronica, 1993), *Pur și simplu* (Iași, Moldova, 1993), *Vară și joi* (Iași, Cronica, 1995), *Ziua în care plouă* (Iași, Moldova, 1998), *Bizarerii de aprilie* (Iași, Moldova, 1999), *Viața ca un ban găurit* (Iași, Eurocart, 2000), *Natură vie cu autoportret* - antologie de autor (Iași, Junimea, 2000). Publică apoi volumele pentru copii: *Stele și fluori*, (București, Ion Creangă, 1989), *O furtună din nimic* (Chișinău, 1999), *Soarele din calendar* (Iași, Timpul, 2001). I se acordă Premiul *Carte frumoasă cinstei cui te-a scris* la Salonul de carte (Iași, 1993) pentru volumul *Poeme din mileniul trecut*.

ȚUGUI Haralambie, n. 10 februarie 1916, în Dorohoi - m. 12 octombrie 1996, Iași. **Poet.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Studii gimnaziale în orașul natal, apoi Liceul militar din Iași și trei ani la Academia militară București. Debutează cu volumul *Liane crude*. Publică versuri, articole, reportaje în *Flamuri, Pagini basarabene, Luceafărul, Universul literar, Curentul literar, Viața românească, Steaua, Orizont, Convorbiri literare, Cronica* etc. În 1939 publică al doilea volum de poezie *Prohod pentru zi*. Din 1941 este mobilizat pe frontul de Răsărit, apoi deportat, cu întreaga divizie, în gulagul sovietic. Repatriat în 1948, lucrează pe diverse șantiere, este pensionat de invaliditate, funcționează ca bibliotecar. După 27 ani de întrerupere redebutează cu volumul *Poezii* (1966). Este autorul a 16 volume, dintre care amintim: *Contrapunct în toamnă* (1969), *Sunetul bronzului* (1974), *Confesiunile pământului* (1979), *Al soarelui și-al umbrei* (1980), *Pe o apă vășând* și volumul de proză *Memoria timpului* (1977). A rămas netipărită trilogia *Criva*, roman de proporții, o oglindă a conștiinței legăturilor multiple dintre oameni, a suferinței și speranței. Este

deținător al Premiului Asociației Scriitorilor din Iași pentru volumul *Confesiunile pământului* (1979).

SADOVEANU Mihail, n. 5 noiembrie 1880, la Pașcani - m. 19 octombrie 1961, București, înmormântat la cimitirul Bellu. **Prozator**. Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Primele cunoștințe de carte le obține la Vatra-Paşcani, unde l-a avut învățător pe Mihai Busuioc, transformat în domnu' Trandafir, personajul din *La noi, în Viișoara*. Continuă gimnaziul *Alecu Donici* din Fălticeni, aici fiind coleg cu Eugen Lovinescu, apoi, în 1897, devine elev al Liceului Național din Iași. Publică schițe și versuri în *Pagini literare* pe care le semnează cu pseudonimul M. S. Cobuz (1899). Se consacră literaturii, abandonând ideea continuării cursurilor Facultății de Drept. În 1903 se mută cu familia de la Fălticeni la București, unde este redactor la *Sămănătorul*. Într-un singur an, 1904, îi apar patru volume: *Povestiri*, *Șoimii*, *Dureri înăbușite* și *Crâșma lui Moș Precu*, care-i vor deschide uriașa carieră literară. Urmează *Povestiri din război* (1905), *Floare ofilită*, *Mormântul unui copil*, *Amințirile căprarului Gheorghică*, toate aceste trei volume fiind publicate în anul 1906. După o perioadă scurtă de copist la Casa Școalelor, în 1907 revine la Fălticeni, unde scrie *Însemnările lui Neculai Manea*, *Haia Sanis* și *Duduia Margareta*. Din 1906 devine colaboratorul *Vieții românești* din Iași, aici legând o aleasă prietenie cu G. Ibrăileanu. Spre sfârșitul anului 1907, ministrul Spiru Haret îl numește inspector al cercurilor culturale și al bibliotecilor populare din Moldova, în 1910 este numit director al Teatrului Național din Iași. În 1918 se instalează în Iași, în vila cu turnuleț pătrat de la Copou, fosta proprietate a lui M. Kogălniceanu. De această ședere se leagă scrierile *Venea o moară pe Siret*, *Țara de dincolo de negură*, *Hanu-Ancuței*, *Împărăția apelor*, *Zodia cancerului*, *Baltagul*, începutul trilogiei *Frații Jderi*. În 1923 este ales membru al Academiei Române. Între 1936 și 1938 conduce ziarele *Adevărul* și *Dimineața*, în 1938 Universitatea Al. I. Cuza din Iași îi conferă titlul de *Doctor honoris causa*. După cel de-al doilea război mondial, continuă cu o intensă activitate obștească, publicistică și literară, este vicepreședinte al Academiei Române, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, președinte al Uniunii Scriitorilor din România, membru al Consiliului Mondial al Păcii. Primul său mare roman istoric, *Neamul Șoimăreștilor*, este scris în 1915, apoi *Viața lui Ștefan cel Mare* (1934), monumentală trilogie *Frații Jderi (Ucenicia lui Ionuț*, 1935; *Izvorul alb*, 1936; *Oamenii Măriei Sale*, 1942). În 1941 apare

Ostrovul lupilor, în 1944, *Anii de ucenicie*, în 1950, *Nada florilor* și în 1952, *Nicoară Potcoavă*, un alt mare roman istoric. Reamintim și volumele *Aventură în lunca Dunării*, *Cele mai vechi amintiri*, *Creanga de aur* și *Noaptea de Sânziene*, prodigioasa operă literară a scriitorului depășind 100 de titluri, ea reprezentând o vastă monografie artistică a românilor. Opera sadoveniană a fost tradusă în peste 45 de limbi de pe toate meridianele globului. „Luat în totalitate, M. Sadoveanu e un mare povestitor, cu o capacitate de a vorbi autentic enormă, asemănător lui Creangă și lui Caragiale, mai inventiv decât cel dintâi, mai poet decât cel de-al doilea (...). Opera scriitorului e o arhivă a unui popor primitiv ireal: dragoste, moarte, viață agrară, viață pastorală, război și asceză, totul e reprezentat. Cu o inteligență de mare creator, scriitorul a fugit de document, ridicându-se la o idee generală” (G. Călinescu).

NEAGOE Ion, n. 8 iulie 1933, Curtea de Argeș - m. 20 octombrie 1991, Iași. **Pictor și eseist**. Studii liceale la București (1951-1955), Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu* București, secția pictură (1955-1961). Asistent, lector, conferențiar la Academia de Arte *George Enescu* din Iași. Participant la numeroase expoziții de pictură, personale și de grup. Se publică postum volumele *Timpuri amestecate* (din Jurnalul pictorului), 1994 și *Culorile tănuite de noi* (eseuri și cugetări), 1996.

CONSTANTINESCU Viorica S., n. 27 mai 1943, la Berești-Bistrița, jud. Bacău - m. 22 octombrie 2021. **Filolog și eseist**. Membră a Uniunii Scriitorilor din România. Studii la Liceul *Roman Vodă* din Roman, apoi Facultatea de Filologie a Universității *Al. I. Cuza* din Iași. Conferențiar la Facultatea de Litere, Catedra de literatură comparată. Specializare la Universitatea din Augsburg (1990-1994). Actualmente profesor, șefa Catedrei de literatură comparată și estetică la Universitatea *Al. I. Cuza* Iași. Debutază cu recenzii în *Iașul literar* (1967), publică studii, articole și eseuri în *Cronica*, *Ateneu*, *România literară*, *Orizont*, *Sinteze*, *Cahiers roumains d'études littéraires* etc. Publică, de asemenea, studii privind literatura română în context european în volume colective din Germania. Bogată activitate de traducere, între care volumul bilingv de poeme din limba spaniolă *Poesiás* de Teresa de Avila. Realizează antologia *Povestiri biblice* (Iași, Junimea, 1990). Publică volumele *Arta grădinii* (București,

Meridiane, 1992), *Evreul stereotip* (București, Editura Eminescu, 1996), *Dicționar de personaje biblice și reprezentarea lor în arte*, împreună cu Baruch Tercatin (Tel Aviv, Hasefer, 2002), *Dicționar de personaje biblice și reprezentarea lor în arte* (Iași, Universitas XXI, 2005), *Exotismul în literatura română din secolul al XIX-lea, Literatura europeană între neoplatonism și mariologie* (Iași, Universitas XXI, 2002), apoi *Cultura poetică*, eseuri de literatură comparată (Iași, Junimea, 1999), *Povești de Frații Grimm*, ediție integrală, traducere din limba germană. Director al revistei *Acta Iassyensia comparationis*. Deținătoare a unor premii, între care Premiul revistei *Cronica* pentru eseu de filosofia religiei (1994).

PUHA Ion, n. 23 octombrie 1931, comuna Bilca, jud. Suceava - m. 27 octombrie 2006, în Iași. **Prozator și dramaturg**. Studii elementare în Bilca, Școala silvică la Rădăuți, studii postliceale la Oradea, Facultatea de Filologie din Iași (1953-1957), licențiat în filologie. Până în anul 1971 a lucrat în presă și cultură, între 1971 și 1992, director adjunct la Teatrul Național *V. Alecsandri* din Iași. Din 1990 președinte al Fundației culturale *Bucovina* din Iași și director al Editurii *Bucovina*. Debutează cu versuri, proză și articole diverse în presa scrisă ieșeană, colaborator la *Iașul literar*, *Cronica*, *Convorbiri literare*, *Neamul românesc*, *Zori noi*, *Flacăra Iașului* etc., la emisiunile Studioului de Radio Iași. Publică volumele de proză *Strigătul nopții* (1972), *Creanga de cântec* (1981), *Jurnal de noapte* (1982), *Statuia* (1988), *Istoria lui George a Macrinei* (1995), *Creanga de cântec* (vol. 1-2, 1995-1996), volumele de teatru *Cuceritorul șchiop* (1979) și *Statuia* (1979), apoi *Grădina răstignirii*, publicistică (Ed. Augusta, 2002), *Moartea unchiului*, povestiri de război (Cronica, 2002), *Creanga de cântec*, ed. a II-a (Ed. Bucovina, 2002). Membru al Societății Scriitorilor Bucovineni (din 1992), membru fondator al Uniunii Românilor Bucovineni, din 1997 a făcut parte din conducerea Mișcării Naționale pentru Reîntregire.

NOIEMBRIE

JUMARĂ Dan (Grigore Dan), n. 8 octombrie 1952, la Bacău - m. 6 noiembrie 2021. **Eseist, publicist și istoric literar.** Absolvă, în 1976, Facultatea de Litere a Universității Al. I. Cuza Iași. Din 2005 este doctor în istorie. În perioada 1977-1981 este profesor, traducător, arhivist, muzeograf, conservator, expert în carte veche românească. În prezent, manager al Muzeului Literaturii Române Iași. Din 1991 este membru al *Societății Culturale „Junimea '90” Iași*, iar din 1997 este membru al *European Museum Forum*. Colaborează la reviste și gazete literare și științifice, cu articole și eseuri pe teme de istorie și istorie a culturii: *Biblos, Cronica, Dacia literară, Convorbiri literare, Moldova, Ardealul literar și artistic, Analele Bucovinei, Anuarul Institutului de Istorie „A.D. Xenopol” Iași, Cercetări istorice, „Ion Neculce” - Buletinul de Istorie a Moldovei, „Xenopoliana” - Buletinul Fundației Academice „A.D. Xenopol” Iași*. Publică volumele: *Societăți culturale academice românești din Bucovina în perioada interbelică* (Iași, Alfa, 2005); *Biblioteci, gazete, manuscrise în fonduri documentare ieșene*, studii (Iași, Alfa, 2006); *Vechi zidiri ieșene*, studii (Iași, Princeps Edit, 2007); Este coautor al lucrărilor *Iașii între legendă și istorie* (Iași, Institutul European, 1996), *Caragiale în Iașii „Junimii”* (Iași, Timpul, 2002); *Cartea muzeelor literare ieșene* (Iași, Timpul, 2004, ed. a II-a, 2006); *Gândiri în aplicație* (Iași, Princeps Edit, 2007). Îngrijește și prefațează următoarele lucrări: *Balade de dragoste, corespondență și culegere de folclor*, de Ion Bârlea (Iași, Timpul, 2000); *Cum s-a înfăptuit România - studiul unei probleme internaționale, 1856-1866*, de T. W. Riker și D. Litt. Oxon (Iași, Alfa, 2001); *Portrete și chipuri parlamentare*, de George Panu (Iași, Alfa, 2001); *Dicționarul contemporanilor din România (1800-1898)*, de Dimitrie R. Rosetti (Iași, Alfa, 2004); *Moldova dintre Prut și Nistru*, de Petre Cazacu (Iași, Alfa, 2006).

LĂUDAT Ion D., n. 3 noiembrie 1909, în comuna Bărbătești, județul Gorj - m. 8 noiembrie 1996, Iași. **Filolog, istoric literar.** După studiile primare și gimnaziale urmează Școala Normală Vasile Lupu Iași, Seminarul Teologic Central București și Facultatea de Litere și Filosofie din Iași, obținând licența în 1938. Predă limba și literatura română la mai multe școli din țară și din Iași. Parcurge toate treptele didactice din învățământul

superior în cadrul Facultății de Filologie din Iași (1951-1975). Își susține doctoratul cu *Contribuții la cunoașterea lui G. Ibrăileanu în prima etapă a activității sale (1889-1900)*. Colaborează la realizarea *Istoriei literaturii române vechi* (3 vol.) și la *Istoria literaturii române* (Editura Academiei, 1964). Publică numeroase studii și monografiile despre Grigore Ureche, Dosoftei, Spiru Haret, Nicolae Iorga, Vasile Pârvan, despre Școala Normală V. Lupu Iași și Liceul *Frații Buzești* din Craiova. Publică volumul *Dimitrie Cantemir - viața și opera*, apărut la Editura Junimea, 1975. Autor și coordonator al *Metodicii predării limbii și literaturii române* (București, E.D.P., 1973).

PAVEL Constantin, n. 26 iulie 1943, la Fălticeni - m. 16 noiembrie 2006, la Iași. **Critic și istoric literar.** Liceul *G. Bacovia* Bacău, apoi Universitatea *Al. I. Cuza*, Facultatea de Filologie, secția Limbă și literatură franceză - Limbă și literatură română (1960-1965). Din 1978 este doctor în științe umaniste al Universității *Al. I. Cuza* cu teza *André Malraux et son oeuvre. Pensée et style*. A fost conferențiar la Catedra de limbă și literatură franceză, specialitatea Literatură și civilizație franceză, literatură canadiană de expresie franceză. Publică peste 130 de studii și articole în perioada 1968-2006 în *Ateneu*, *Iașul literar*, *Cronica*, *Alma Mater*, *Dialogue (Franța)*, *Analele Universității „Al. I. Cuza”*. În perioada 1988-1989 este secretar I la Direcția *Cultură și presă* din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, delegat la Biblioteca Română din Paris, unde organizează conferințe, simpozioane, mese rotunde, seri culturale despre cultura și spiritualitatea românească. Publică volumele: *André Malraux. Literatură valorilor umane* (Iași, Junimea, 1980); *Genres et technique littéraires dans la France médiévale* (Iași, Casa Editorială Demiurg, 1998); *Hexagon medieval* (Iași, Casa Editorială Demiurg, 2002). Colaborează la lucrările: *Crestomație romanică*, vol. III, partea a II-a (București, Editura Academiei, 1971); *Diracții în critica și poetica franceză contemporană* (Iași, Junimea, 1983); *Terminologie poetică și retorică* (Iași, Editura Universității *Al. I. Cuza*, 1994).

DUMITRIU Mia (Mihalache M.), n. 9 decembrie 1926, în Constanța - m. 17 noiembrie 2021, Iași. **Prozatoare.** Absolventă a Facultății de Litere și Filosofie din București (promoția 1949), diplomat în științe filologice.

Redactor la *Editura Tineretului* București, redactor la *Iașul literar*, directoare a Teatrului de păpuși din Iași, profesoară la Liceul nr. 6 din Iași. Debutază cu poezii și povestiri în *Universul copiilor* (1983), colaborează la *Cronica*, *Iașul literar*, *Flacăra Iașului* etc., obține diferite premii între care cel acordat de guvernatorul Basarabiei (Chișinău, 1941) pentru poezia ***Pământul Basarabiei***. Autoare a romanului ***La treisprezece ani și jumătate*** (ediția I, 1962, ediția a II-a, 1974), roman tradus în China (1986).

MERIȘCA Dan, n. 9 martie 1957, comuna Butea, județul Iași - m. 21 noiembrie 1991, la Iași. **Prozator**. Studii la Liceul teoretic din Tg. Frumos și la Liceul C. Negruzzi din Iași, Facultatea de Electrotehnică Iași (1977-1982). Inginer, referent principal la Casa de cultură a studenților din Iași. Fondator și președinte al Cenaclului *Quasar*, membru și președinte în juriile literare și coregrafice, la festivaluri și concursuri pe teme de literatură, știință, arte plastice etc. Debutază în antologia ***Copii - poeți*** (1969). Publică povestiri, schițe, proză S.F. în *Opinia studențească*, *S.F. Contact*, *Fantastic Magazin*, *Ateneu*, *Viața Politehnicii*, *Convorbiri literare*, *Cronica*, *Dialog*, *Știință și tehnică*, *Corolar*, *Holograma*, *Imago*, *Jurnalul S.F.* etc. Deținător al mai multor premii pentru literatură S.F., schițe și povestiri, pentru contribuții la dezvoltarea publicisticii S.F. în România. Prezent în numeroase almanahuri și antologii SF, traducător din C. Smith, Fr. Brown etc. Autorul volumului ***Război în labirint*** (București, Adevărul, 1996) sub îngrijirea lui Lucian Merișca, antologator al volumului ***O planetă numită Anticipație*** (Iași, Junimea, 1985).

PLATON Maria, n. 28 decembrie 1924, în com. Nănești, jud. Vrancea - m. 21 noiembrie 2016, Iași. **Filolog și istoric literar**. Studii liceale la Liceul ortodox de fete din Cernăuți (1935-1939) și Liceul *Oltea Doamna* din Rădăuți (1939-1943). Facultatea de Litere și Filosofie din Iași (1943-1947). Doctor în științe filologice (Universitatea *Al. I. Cuza*, 1969) și doctoratul în litere (Universitatea *Paul Valéry* din Montpellier, Franța, 1972). După doi ani de profesorat la Bacău, devine asistentă la Facultatea de Litere Iași, apoi lector, conferențiar, profesor și profesor consultant din 1985. Prodecan al Facultății de Filologie (1968-1970), lector

de limba română la Universitatea din Montpellier (1970-1972), maître de conférences associé la aceeași Universitate (1975-1977). Debutază în *Iașul literar*, participă cu numeroase studii, cercetări, articole, recenzii și note la *Convorbiri literare*, *Cronica*, *Analele Universității „Al I. Cuza”*, *Revista de teorie și istorie literară*, *Revue des langues romanes* (Franța) etc. Autoare a numeroase studii și articole privitoare la probleme de teorie și istorie literară românească și a mai multor cursuri de istoria literaturii române, publică ediția critică *Dacia literară* (București, Minerva, 1972), *V. Alecsandri et la Felibrige* (Montpellier, Ed. Universității Paul Valéry, 1972), *Dacia literară - destinul unei reviste - viața unei epoci literare* (Iași, Junimea, 1974), *Vasile Alecsandri și cântecul gîntei latine* (Iași, Junimea, 1980), *Nicolae Bălcescu - Românii supt Mihai Voievod Viteazul* (Iași, Junimea, 1988), *Femeia și bărbatul. Identități umane și ipostaze artistice în literatura română din secolul al XIX-lea* (Iași, Vasiliana '98, 2009), realizează traducerea, selecția textelor, prefața și notele la volumul *Romanul vieții mele* de Elena Văcărescu (1997) și la *Elena Văcărescu și Franța* (Iași, Cronica, 1998), *Alice Călugăru. O poetă pe nedrept uitată* (Iași, Noël, 2001), colaboratoare la realizarea volumelor *Tratat de istoria literaturii române*, vol. II (1967), *De la „Viața românească” la „Ethos”* (1989), *Texte și interpretări literare* (1989), *Textes choisies* (1976). Obține Premiul și Medalia de aur la salonul cărții, București, 1972, pentru *Dacia literară*, ediția critică.

MANTU Lucia (născută Camelia Nădejde), n. 22 septembrie 1888, Iași - m. 26 noiembrie 1971, București, înmormântată în cimitirul Eternitatea din Iași. **Prozatoare și traducătoare.** Membră a Uniunii Scriitorilor din România. După absolvirea studiilor, îmbrățișează cariera didactică, devenind profesoară de științe naturale. Predă botanica, entomologia și cristalografia la Liceul *Oltea Doamna* din Iași.

Debutază în paginile revistei *Viața românească* (1921), sub prețuiții ei mentori G. Ibrăileanu, M. Sadoveanu, G. Topîrceanu. Colaborează permanent la *Însemnări ieșene*, cu proză scurtă. Publică volumele *Miniaturi* (1923, ed. a II-a 1969), *Umbre chinezești* (1930), *Instantanee* (1945), *Cucoana Olimpia* (roman, 1924), tradus în italiană și publicat sub titlul *Gente moldava* (1932). Este distinsă cu mai multe premii și medalii pentru talentul recunoscut de întreaga critică literară. Se remarcă și ca traducătoare, tălmăcind scrieri ale lui Gogol, Turgheniev, Gonciarov, M. Pujmanova etc. „Scriitoarea s-a specializat în «miniaturi», «instantanee»,

mici observațiuni adesea delicate, de obicei prin surprinderea unui dialog în aparență anodin. Sufletul provincial, indiscret, malițios cu perseverență și ipocrizie, își găsește în Lucia Mantu o desenatoare acută” (G. Călinescu).

BOUREANUL Eugeniu, n. 18 februarie 1885, la Tecuci - m. 28 noiembrie 1971, înmormântat la Cimitirul Bellu din București. **Prozator și traducător**. Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Studiile primare și liceale în orașul natal, Facultatea de Litere și Filosofie la Iași. Își continuă studiile la Bologna (Italia). În perioadele 1908-1920 și 1931-1934 funcționează la Iași ca avocat, profesor etc. Debutează în revista *Semănătorul*, cu activitate ziaristică la *Prezentul*, *Patriotul*, *Opinia*, *Evenimentul*, *Lumea copiilor* și la Radio, apoi la *Arhiva*, *Flacăra*, *Capitala* etc. Primul volum ***Povestiri din copilărie*** apare în 1905. Urmează mai multe cărți de povestiri, între care ***Sufletul ruinelor*** (1926), ***Povestiri de pe dealuri*** și ***Povestiri de prin văi*** (1928). Volumul ***Reflecții și paradoxe*** (1928), romanele ***Cel din urmă erou*** (1934), ***Vijelia*** (1969), volumul de călătorii ***De la Thule la Taprobana*** (1969) confirmă harul scriitoricesc al lui Eugeniu Boureanu. Traduce din Goethe, Jack London, Oscar Wilde, Nerval, Maupassant, Lev Tolstoi etc.

DECEMBRIE

BOTEZATU Petre, n. la 27 februarie 1911, în Dorohoi, jud. Botoșani - m. 1 decembrie 1981, în Iași. **Logician, semiolog, filosof, moralist și eseist.** A urmat cursurile secundare la Liceul Național din Iași (1922 -1929), apoi Facultatea de Drept, respectiv Facultatea de Litere și Filosofie de la Universitatea *Al. I. Cuza* (1929-1935). Zece ani, a funcționat ca profesor secundar de filosofie la liceele militare din Chișinău (1935-1939) și din Iași (1939-1945). Teza de doctorat, privind *Cauzalitatea fizică și panquantismul*, susținută la Iași, în 1945, i-a fost apreciată cu distincția *magna cum laude*. Își începe cariera universitară în 1945, la Catedra de Psihologie a Universității ieșene, iar după o întrerupere de aproximativ șase ani, petrecuți ca deținut politic, fără judecată, apoi ca muncitor cu domiciliu forțat, în Onești, ca bibliotecar la o școală medie din Iași, corist la Filarmonica de Stat și psiholog în cadrul Regionalei C. F. R., revine la Universitate, o dată cu reînființarea, la Iași, a secției de filosofie, unde este angajat conferențiar; în 1967, este promovat profesor titular, de *Logică* și, respectiv *Teoria sistemelor logice*. Din 1971 devine conducător de doctorat, iar pentru meritele științifice și didactice, i se conferă titlul de *profesor universitar emerit*. Participă la mai multe congrese internaționale, între care cele de la Veneția - Padova (1958), Viena (1969) și Mainz (1981). De-a lungul anilor, colaborează – cu studii și articole, eseuri, cronici filosofice, recenzii, tablete, interviuri, intervenții la mese rotunde etc. – la *Athenaeum*, *Ethos*, *Probleme de logică*, *Revista de Filosofie*, *Revue Roumaine des Sciences Sociale* (seria de *Filosofie și Logică*), la seria *Acta Logica* din cadrul *Analelor Științifice ale Universității București*, respectiv la seria de Filosofie a *Analelor științifice ale Universității „Al. I. Cuza” din Iași*, *Forum*, *Contemporanul*, *Cronica* și alte publicații. În timpul vieții publică peste 7 cărți de filosofie și logică: *Schiță a unei logici naturale – Logică operatorie* (București, 1969), volum răsplătit cu Premiul *Vasile Conta* al Academiei Române; *Valoarea deducției* (București, 1971); *Semiotică și negație. Orientare critică în logica modernă* (Iași, 1973); *Silogistica. Teoria clasică și interpretările moderne* (în colaborare cu Ion Didilescu: București, 1976); *Preludiul ideii de libertate morală* (Iași, 1976); *Interogații. Convorbiri asupra spiritului contemporan* (Iași, 1978); *Note de trecător. Reflecții în marginea vieții* (Iași, 1979). Alte șapte volume apar postum. Este cazul cu: *Adevăruri despre adevăr* (în colaborare cu

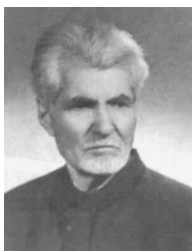
Ștefan Celmare, Theodor Dima, Petru Ioan și Traian Știrbăț – Iași, 1981); *Interpretări logico-filosofice* (Iași, 1982); *Constituirea logicității* (București, 1983); *Philosophy and Logic. Selected Writings of Petre Botezatu* (ediție îngrijită de Petru Ioan și Sorin Pîrvu – Iași, 1987); *Introducere în logică* (ediție îngrijită de Teodor Dima – Iași, 1994, respectiv 1997); *Discursul metodei. Un itinerar logico-filosofic* (antologie îngrijită de Petru Ioan și Sorin Pîrvu – Iași, 1995); *Cauzalitatea fizică și panquantismul* (cu studiu introductiv de Teodor Dima – Iași, 2002). La acestea se adaugă cele peste 50 de contribuții în reviste și volume colective, respectiv cele peste 100 de colaborări la revistele de cultură. În semn de recunoaștere a meritelor sale în planul interpretării și al resemnificării fenomenului muzical, în 1949, a devenit membru fondator al Uniunii Compozitorilor, iar pentru contribuția sa la revigorarea școlii ieșene de logică, a fost ales membru corespondent al Academiei de Științe Sociale și Politice, pentru ca, din 2006, să devină membru *post mortem* al Academiei Române.

PĂSTRĂGUȘ Mihai, n. 26 martie 1936, în Buhalnița, comuna Ceplenița, jud. Iași - m. 2 decembrie 2021. **Estetician, eseist și critic de artă.** Studii elementare la Ceplenița, Liceul teoretic *E. Godju* Oradea (1957-1961), Facultatea de Istorie-Filosofie a Universității *Al. I. Cuza* din Iași (1961-1966), doctor în filosofie (1979). Asistent univ. la Institutul Politehnic Iași (1966-1971), lector (1971-1989), conferențiar la Universitatea Tehnică *Gh.*

Asachi (din 1990), șef de catedră (1999-2004), consilier municipal (1990-1992), consilier județean (1996-2000). Participă la congrese de filosofie în S.U.A., Germania, Mexic, Finlanda, Rusia, Spania, Polonia, Franța, Iugoslavia. Debutează în revista *Cronica* (1967). Publică numeroase studii, articole și eseuri în domeniile esteticii și teoriei artei, axiologiei, pedagogiei. Colaborează la reviste de cultură și literare din Iași și din țară, precum: *Convorbiri literare*, *Cronica*, *Ateneu*, *Revista de Pedagogie*, *Revista de Filosofie Analecta Husserliana* și *Romanian Roots* (S.U.A.), *Filosofska Istrazivanja* (Croația), *Noi Tracii* (Italia). Scrie *Aesthetics & Axiology* (Iași, Canova, 1999), *Estetica în Amfiteatru* (Iași, Performantica, 2004), *Aesthetic Horizons* (Iași, Performantica, 2004), *Epoci, curente și personalități în cultura europeană* (Iași, Editura Universității Tehnice *Gh. Asachi*, 2004). I s-a solicitat colaborarea la prestigioasa publicație de literatură filosofică din S.U.A., *Analecta Husserliana*, în care a publicat studii în calitate de coautor la: *Life-Truth in its Various Perspectives*, (vol.

LXXVI), Kluwer Academic Publisher, Dordrecht, London, Boston, 2002 cu studiul *Ontologia valorilor de la Neokantianism la Fenomenologie; New Queries in Aesthetics and Metaphysics. Time, Historicity, Art, Culture, Metaphysics, the Transnatural* (vol. XXXVII), Kluwer Academic Publisher, Dordrecht, Boston, London, 1991, cu studiul *Concepte estetice de origine fenomenologică; The Reincarnating Mind or the Ontopoetic Outburst in Creative Virtualities* (vol. LIII), Kluwer Academic Publisher, Dordrecht, London, Boston, 1998 cu studiul *Estetica fenomenologică și artele contemporane; Man within in its Life-World* (vol. XXVI), Kluwer Academic Publisher, Dordrecht, London, Boston, 1989 cu studiul *Iluzie și adevăr în opera de artă*. Este membru al Ligii Scriitorilor din România și al Asociației Internaționale de Estetică. A scris, de asemenea, numeroase articole de critică de artă, publicate în albume de artă, reviste, ziare și caiete de sală.

PORCESCU Scarlat, n. 10 decembrie 1911, în satul Porcești de lângă Roman (azi comuna Movileni), județul Neamț - m. 3 decembrie 1991, la Iași. **Preot și publicist.** A urmat Seminarul *Sf. Gheorghe* din Roman (1923-1930), Facultatea de Teologie din Cernăuți (1931-1935), Seminarul Pedagogic Universitar (1936) și Facultatea de Litere și Filosofie a Universității *Al. I. Cuza* (1943-1947). Pedagog la Seminarul teologic din Roman (1935-1939), profesor la Școala normală din Focșani (1939-1941), la Seminarul din Roman (1941-1947), la Seminarul *Veniamin Costachi* din Iași (1947-1948) și la Școala de cântăreți bisericești a Arhiepiscopiei Iași (1949-1952). A fost director al Seminarului din Galați și al Seminarului teologic din Iași. Ca teolog a urcat toate treptele ierarhice până la aceea de vicar al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, între 1952 și 1969 a fost consilier cultural al Arhiepiscopiei Iașilor, iar până în 1977, vicar administrativ al Mitropoliei din Iași. S-a remarcat ca publicist de talent și bun organizator al colecțiilor muzeale cu obiecte de patrimoniu, a contribuit la restaurarea unor monumente istorice. A fost redactor al revistei *Mitropolia Moldovei și Sucevei*, a publicat numeroase articole, note, predici și însemnări de istorie bisericească și culturală în diverse reviste. Este autorul unor studii și monografii, între care: *Episcopia Romanului în secolul XV* (1941), *Biserica episcopală din Roman* (1970), *Catedrala mitropolitană din Iași* (1977), *Mănăstirea Neamț* (1981, în colaborare), *Mănăstirea Văratec* (1986, în colaborare), *Mănăstirea Vorona* (1989), *Episcopia Hușilor, pagini de istorie* (1991). A practicat sfânta preoție în parohiile *Barnovschi*

și *Toma Cozma* din Iași. A fost onorat cu cele mai înalte distincții bisericești.

RAȘCU Ion M., n. 31 martie 1890, Iași - m. 6 decembrie 1971, București. **Poet, critic și istoric literar.** Membru al Uniunii Scriitorilor din România. Cursurile liceale la Școala de la Fontenay-aux-Roses (Franța), Facultatea de Litere și Filosofie la Iași. Profesor de limba română la Iași, Tecuci, Bârlad, Brăila, Focșani și la Liceul *Gh. Șincai* din București. A debutat cu poezia *Priveliști neplăcute* în *Duminica* din Iași (1905) și cu traducerea poemului dramatic *Polyphem* de Albert Samain în 1911. A fost colaboratorul *Vieții noi* alături de Ion Pillat, n. Davidescu, Mihai Cruceanu, Eugeniu Speranția și alții. A inițiat și sprijinit reviste, precum *Versuri și proză* (Iași), *Îndreptar* (București). Este autorul volumelor de versuri: *Sub cupole de vis* (1913), *Orașele dezamăgite* (1914), *Neliniști* (1927), *La Lisieux cu sfânta Tereza* (1934), *Renunțările luminoase* (1939), *Eminescu și cultura franceză* (ediție îngrijită de D. Murărașu), iar în 1967, apare, sub îngrijirea lui D. Micu, o selecție din întreaga sa creație, *Poeme*. A publicat și lucrări de critică și istorie literară: *32 de opere din literatura română* (1937), *Alte opere din literatura română* (1938), *Amintiri și medalioane literare* (1967). „Intelectual fin, om al cărții și al visului, I. M. Rașcu ilustrează acea pleiadă excepțională de mari profesori secundari, ce a adus strălucire școlii românești” (Fl. Muscalu).

TACU Alexandru Mălin, n. 19 noiembrie 1969, Onești, județul Bacău - m. 21/22 decembrie 1986, Iași. **Poet.** Este fiul poetului Alexandru Tacu și fratele poetei Alina Tacu. Studii elementare la Școala nr. 20 Copou și Liceul de filologie-istorie *M. Eminescu* din Iași. Cu lecturi de substanță din literatura română (Eminescu, Arghezi, Voiculescu, Stănescu, Labiș, Romanescu etc.) și din literatura universală (Poe, Rimbaud, Shakespeare, Rilke, Baudelaire, Harms ș.a.). Debutază cu versuri la vârsta de 9 ani în revista *Cronica*, la concursul *Autori: copiii*. Laureat de mai multe ori al acestui concurs literar. Scrie volumul de poezie *Călătorul profund*, tipărit post mortem, cu o prefață de Ioanid Romanescu și o postfață de Liviu Antonesei. Este selectat în antologia *Tineri poeți români de dincolo de Styx*, realizată de Gellu Dorian, în dicționarul *Bacăul literar* de Eugen

Bulău, în *Iași - chipuri în bronz, marmură și piatră* de Const. Liviu Rusu și colab. Cu trei ani înaintea evenimentelor din decembrie 1989, Mălin a căzut într-o comă stranie și suspectă după care și-a dat sfârșitul. Poetul Nichita Danilov, determinat de unele coincidențe ciudate, scrie tulburătorul articol „Mălin - vestitorul Revoluției”. În anul 2006 apare antologia cu același titlu *Mălin - vestitorul Revoluției*, de Ion N. Oprea. Ecouri despre harul tânărului poet au apărut în diverse ziare și reviste, între care *Dacia literară*, *Cronica*, *Symposion*, *Zburătorul*, *Neamul românesc*, *Monitorul*, *Evenimentul*, *Opinia* ș.a. Un talent curmat prin trecerea grăbită în neființă. Pentru veșnică neuitare, familia Tacu elaborează antologia *Vinovați de poezie*.

ROMANESCU Constantin, n. 18 mai 1926, în Soroca - m. 24 decembrie 2016, Iași. **Medic și eseist**. Urmează cursurile Liceului teoretic *Grigore Ghica* din Dorohoi (1939-1947) și ale Facultății de Medicină din Iași (1947-1952), specialist în pediatrie. Medic pediatru (1952-1956), medic psihiatru primar (din 1956), profesor universitar la Facultatea de Medicină Iași. Specializări în străinătate (Franța, Italia, Anglia), fellow O.M.S., membru emerit al Academiei de Medicină din România. Debutează în *Universul literar*, *Universul copiilor* (1946), publică numeroase schițe, eseuri, note și recenzii în *Convorbiri literare*, *Viața românească*, *Cronica*, *Symposion* (cu rubrică permanentă), *Transilvania* etc. Autor al volumelor *Portret în oglinzi paralele* (eseuri, 1989), *Eminescu, bolnavul* (1972), *Pasărea Phoenix* (eseuri, 1997), *Semiologia umbrelor* (eseuri) și *Din trecutul nostru* (eseuri, 1998). Colaborator la unele tratate internaționale și românești, între care *Tratatul universal de istoria medicinei* (1975), sub redacția lui V. L. Bologa și *Tratatul de istoria medicinei în România* (1975). Este tradus cu importante studii și cercetări din domeniu în Austria, Franța, Anglia etc.

ANDRIESCU Cornelia, n. 21 decembrie 1927, Ilișești, județul Suceava - m. 25 decembrie 1991, Iași. **Filolog și istoric literar**. Liceul *Doamna Maria* din Suceava (1947) și Facultatea de Litere, secția limba și literatura germană (1947-1951). Teza de doctorat: *Robert Musil și romanul modern*, susținută la Universitatea din București (1979). Asistent și lector la Catedra de literatură română și comparată și la Catedra de limba și literatura germană, susținând cursuri de literatură universală și germanistică. A colaborat cu studii, articole și recenzii la *Analele științifice ale Universității*

„Al. I. Cuza” Iași, *Anuarul de filologie, Limba română, Studii și cercetări științifice, Anuar de lingvistică și istorie literară, Iașul literar, Convorbiri literare, Cronica* ș. a. A publicat, între altele, *Despre traducerea poetică* (1955), *Arghezi în limba germană* (1964), *Rilke și traducătorii români* (1967), *Robert Musil și romanul modern* (Iași, Junimea, 1982). Realizează traduceri de versuri și proză din limba germană precum *Traduceri din lirica austriacă* (1967), *Proză austriacă contemporană* - Herbert Zand (1977) și, postum, volumul lui Robert Musil, *Rătăcirile elevului Törless*, traducere și postfață de Cornelia Andriescu (Iași, Canova, 1993 și București, Humanitas, 2004). Membră a Societății de Științe Filologice din România.

ANIVERSĂRI

140 de ani de la naștere

ȘTEFĂNESCU Ion D. / p. 43

130 de ani de la naștere

RALEA Mihai / p. 30

120 de ani de la naștere

GHEORGHIU Traian / p. 22

KARA I. (Ițic Șvart) / p. 71

115 ani de la naștere

BOTEZATU Petre / p. 16

GRĂMADĂ Ilie / p. 84

IVAȘCU George / p. 43

LAMBRINO Aurel / p. 24

LEON Aurel / p. 62

PORCESCU Scarlat / p. 85

110 ani de la naștere

CIOPRAGA Constantin / p. 32

FAIFER Laurențiu / p. 6

FLORENS Eusebiu Emanoil / p. 50

HOLBAN Ion / p. 11

ȚUGUI Haralambie / p. 13

105 ani de la naștere

BARBU Nicolae / p. 87

ISTRATI Ion / p. 9

MARINO Adrian / p. 59

100 de ani de la naștere

ANDRIESCU Alexandru / p. 8

COTEA Valeriu D. / p. 31

DUMITRIU Mia (M. Mihalache) / p. 84

HATMANU Dan / p. 76

IACOBITZ Alfred (Al. I. Friduș) / p. 73

MIRON Paul / p. 38

ROMANESCU Constantin / p. 36
STRĂCHINARU Constantin N. / p. 60
TEODORESCU Alexandru / p. 14
URSU Neculai A. / p. 48

95 de ani de la naștere

COZMEI Mihai / p. 70
DUMBRAVĂ Lucian / p. 85
IUREȘ Ștefan / p. 30
MITICAN Ion / p. 24
PUHA Ion / p. 74
SAIZU Ioan (E. Nora) / p. 7
TACU Alexandru / p. 42
URSACHE Petru / p. 35
VACARIU Dumitru / p. 64
WEIDNER-CIUREA Rodica / p. 13

90 de ani de la naștere

CANTEMIR Natalia / p. 53
GRINEA Florin M. / p. 46
ILUCĂ Vasile / p. 68
IONESCU Nelu / p. 33
PAIU Constantin / p. 18
PĂSTRĂGUȘ Mihai / p. 22
PETRONE George / p. 25
POPA Constantin / p. 21
ZĂSTROIU Remus / p. 6

85 de ani de la naștere

BĂLĂNESCU Sorina / p. 89
BURDUJA Virginia (V. Fabian) / p. 39
CHIRIAC Ion / p. 69
CIOLCA Cătălin / p. 10
CREȚU Nicolae / p. 26
CUSIN Adi (Adolf) / p. 11
FOTEA Corneliu (C. Radu Cadelcu) / p. 52
IABLONTSCHI Doru / p. 75
IANCU Paul / p. 41
IANCU Vasile / p. 19
IVĂNESCU Cezar / p. 50

MOLDOVANU Dragoș / p. 73
PLATON Mihai / p. 66
SIMIRAD Constantin / p. 34
TURTUREANU Nicolae / p. 82
URSACHI Mihai / p. 14
VIȘAN-ARNOLD Augustina / p. 80

80 de ani de la naștere

AVĂDANEI Ștefan / p. 86
BRUMĂ Aurel Mihai / p. 36
DANILOV Ilie / p. 48
FLUTUREL Vasile / p. 72
PÂRVU Sorin / p. 27
SBANȚU Cicerone / p. 64

75 de ani de la naștere

AMARIȚEI Ștefan / p. 16
ANTON Elena (Rafila Radu) / p. 42
CORBEA Andrei (Andrei Hoisie) / p. 87
P.F. DANIEL, Patriarh al României / p. 44
DIACON Vasile / p. 66
DURNEA Victor / p. 75
LOGHIN Florentin Gheorghe / p. 26
MANOLACHE Liviu Sergiu / p. 78
MIHĂESCU Vasile / p. 52
POPA-HOMICEANU Vasile / p. 40
POPESCU Marinică / p. 61
RACLARU Iulia Maria / p. 54
SECU Constantin / p. 81
STĂNCIULESCU Traian Dinorel / p. 78
ȘTEFANACHI Aurel / p. 55
ULMU Bogdan / p. 28

70 de ani de la naștere

APETROAIEI Constanța (Camelia Nicolau) / p. 68
CIOBANU Elena / p. 72
CODRUȚ Mariana / p. 79
FILOTHEANU Arbatel (Ghedeon Mihalache) / p. 39
POPA Gheorghe / p. 54
SĂLĂVĂSTRU Constantin / p. 31

65 de ani de la naștere

ASTNER Michael / p. 58
CHELARU Marius / p. 56
ELENIN-JGHEBAN Carmen / p. 21
TOMESCU-STACHIE Nicolae / p. 39

60 de ani de la naștere

AIOANEI Timotei / p. 81
ANTON Constantin / p. 20
CIOBOTARU Anca Doina / p. 27
DUMITRESCU Marius / p. 12
HĂNESCU Ștefania / p. 65
SANDU Dan / p. 58

55 de ani de la naștere

SPĂTARU Indira / p. 10
TACU Alina / p. 69

50 de ani de la naștere

AXINTE Șerban / p. 47
ILIE Emanuela / p. 63
PARFENE Lucian Constantin / p. 15
PÎRVULOIU Dionisie-Constantin / p. 62

45 de ani de la naștere

BADEA Bogdan / p. 20
DUMITRIU Andreea Luciana / p. 29

COMEMORĂRI

65 de ani de la moarte

MĂRGĂRIT George / p. 120

PETRESCU Cezar / p. 98

SADOVEANU Mihail / p. 128

55 de ani de la moarte

BOUREANUL Eugeniu / p. 135

MANTU Lucia (Camelia Nădejde) / p. 134

RAȘCU Ion M. / p. 139

50 de ani de la moarte

VASILESCU George / p. 103

45 de ani de la moarte

BOTEZATU Petre / p. 136

NONEA Constantin / p. 113

ȘTEFĂNESCU Ion D. / p. 114

40 de ani de la moarte

FLORENS Eusebiu Emanoil / p. 126

IORDAN Iorgu / p. 123

TACU Alexandru Mălin / p. 139

35 de ani de la moarte

ANDRIESCU Cornelia / p. 140

CULIANU Ioan Petru / p. 109

MERIȘCA Dan / p. 133

NEAGOE Ion / p. 129

PAVELCU Vasile / p. 95

PORCESCU Scarlat / p. 138

TEODORESCU-FĂRTĂIȘ Ada / p. 108

30 de ani de la moarte

LĂUDAT Ion D. / p. 131

LEON Aurel / p. 125

LIȘMAN Vasile / p. 100

RÔMANESCU Ioanid / p. 99

ȚAȚOMIR Nicolae / p. 93
ȚUGUI Haralambie / p. 127

25 de ani de la moarte

DONOSE Vicențiu / p. 116
KARA I. (Ițic Șvart) / p. 112

20 de ani de la moarte

BICER Petrache / p. 122
PARADAIS Claudiu / p. 107
PAVEL Constantin / p. 132
PUHA Ion / p. 130
SFICHI Sanda Elena / p. 98

15 ani de la moarte

CUȚITARU Virgil / p. 115
IVĂNESCU Dumitru / p. 121
NUȚĂ Ion / p. 95

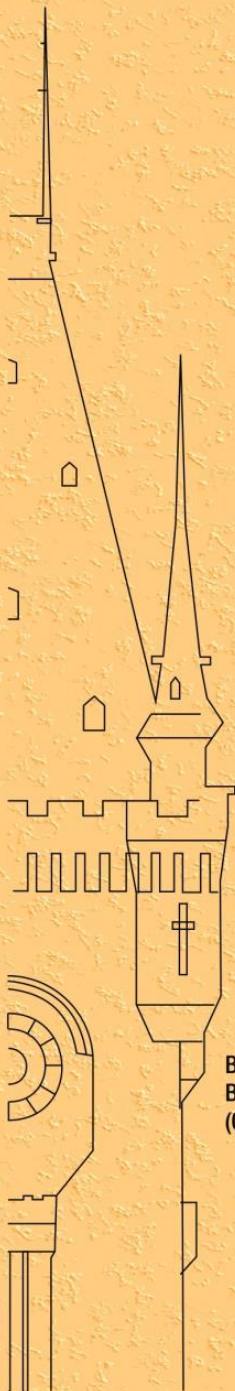
10 ani de la moarte

BLĂNARU Gheorghe / p. 97
CIOLCA Cătălin / p. 96
COTEA Valeriu D. / p. 104
FETESCU Vasile / p. 116
OCHINCIUC Ion / p. 125
PLATON Maria / p. 133
ROMANESCU Constantin / p. 140
SPĂȚARU Dumitru / p. 119
ULMU Bogdan / p. 110
URSU Neculai A. / p. 106

5 ani de la moarte

CHIRICA Vasile / p. 103
CONSTANTINESCU Viorica S. / p. 129
DIMITRIU Georgeta Paula / p. 102
DUMBRAVĂ Ion / p. 127
DIMITRIU Mia / p. 132
HURJUI Ion / p. 122
JUMARĂ Dan / p. 131
MĂNUȚĂ Constantin / p. 102

PANAITESCU Val / p. 111
PĂSTRĂGUȘ Mihai / p. 137
PETRONE George / p. 126
POPA Constantin / p. 108
POPA George / p. 92
POPESCU-SIRETEANU Ion / p. 117
SIMIRAD Constantin / p. 100
TRAIAN Angela / p. 114

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ

Gh. Asachi IAȘI

Biblioteca Județeană „Gh. Asachi” Iași
Bd. Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 10
(Clădirea Galeriile Ștefan cel Mare, etaj), 700063

Telefon: (+4) 0332 110044
E-mail: contact@bjiasi.ro
Web: <http://www.bjiasi.ro/>

ISSN: 3061-3833
ISSN-L: 3061-3833